நீடிரு விடரகஞ் சிலம்பக் கூய்த்தன்
கோடேய்க் கல்லா துழக்கு நாடகேள்;
ஆரிடை யென்னாய்நீ யரவஞ்சாய் வந்தக்கா
னீரற்ற புலமேபோற் புல்லென்றாள் வைகறை
கார்பெற்ற புலமேபோற் கவின்பெறு மக்கவின்
றீரமற் காப்பதோர் திறனுண்டே லுரைத்தைக்காண்;
இருளிடை யென்னாய்நீ யிரவஞ்சாய் வந்தக்காற்
பொருளில்லா னிளமைபோற் புல்லென்றாள் வைகறை
யருள்வல்லா னாக்கம்போ லணிபெறு மவ்வணி [ண;
தெருளாமற் காப்பதோர் திறனுண்டே லுரைத்தைக்கா
மறந்திருந்தா ரென்னாய்நீ மலையிடை வந்தக்கா
லறஞ்சாரான் மூப்பேபோ லழிதக்காள் வைகறை
திறஞ்சேர்ந்தா னாக்கம்போற் றிருத்தகுமத்திருப்[காண்;
புறங்கூற்றுத்தீர்ப்பதோர் பொருளுண்டே லுரைத்தைக்
  ௭ எனவாங்கு,
நின்னுறு விழுமங் கூறக் கேட்டு
வருமே தோழி நன்மலை நாடன்"
வேங்கை விரிவிட நோக்கி
வீங்கிறைப் பணைத்தோள் வரைந்தனன் கொளற்கே.

இஃது இரவுக்குறிவந்து நீங்குந் தலைவனை எதிர்ப்பட்டுத் தோழி தலைவியது நிலைமைகூறி அவனை வரைவுகடாவ, அவன் வரையவருகின்றமை தோழி தலைவிக்கு வரைவுமலிந்து கூறியது.

(இ - ள்.) இமயவில் * * * நாடகேள்—எ-து, இமயமலையிடத்துப் பிறந்த மூங்கிலாகிய வில்லை வளைத்த, கங்கையான் ஈரத்தையுடைத்தாகிய சடையினையுடைய இறைவன், இறைவியோடே பொருந்தி, உயர்ந்த கயிலைமலையிலே இருந்தானாக, அரக்கர்க்கரசனாகிய பத்துத்தலையையுடைய இராவணன் வரையெடுத்தற்குக் கையைக் கீழேசெருகித், தொடிபொலிவுபெற்ற அத்தடக்கையினாலே அம்மலையை எடுத்தலாற்றாது வருந்துகின்றவனைப்போல, மிகுதியையுடைய புலியினது வடிவையொப்பப் பூத்த வேங்கைமரத்தைப் புலியெனக் கறுவுதல்கொண்டு, அதன் அடியிலே குத்திய மதத்தையுடைய யானை, நீண்ட பெரிய முழைஞ்சிடமெல்லாம் ஒலிக்கும்படி

கூப்பிட்டுத் தன் கொம்பைவாங்கமாட்டாதே வருந்தும் நாடனே, யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; எ - று.

கொடிதாகிய புலியின் உருவையொப்ப வேங்கை பூத்தவென்றதனைக் களவின்கட் பெறுகின்ற இன்பத்தை நீக்குதலிற் கொடியதுபோற் தோன்றிக் கற்பின்கண் இல்லறப் பயனோடுகூடிய பேரின்பத்தைத் தருகின்ற வரைவுகடாய கூற்றாகவும், வேங்கையைப் பகையாகக் கருதி அதனோடே பொருத யானையை அக்கூற்றைத் தான் நுகர்கின்ற இன்பத்திற்கு மாறாகக் கருதி அக்கூற்றுடனே மாறுபட்டு வருகின்ற தலைவனாகவும், விடரகஞ் சிலம்பக் கூவுதலை அத்தலைவன் அவ்வொழுக்கத்திற்கு இடையீடுபட்டு வருந்திக் கூறுகின்ற கூற்றாகவுங், கோடு புய்க்கல்லாது உழத்தலை அக்கூற்றைப் பகையென்று கொண்ட மனத்தை அவள் கூற்றை நன்றென்று கருதி நீக்கமாட்டாது வருந்துதலாகவும் உள்ளுறையுவமங் கொள்க. உழப்பவன்போலவென்ற வினையுவமம் பின்வருகின்ற வேங்கையைக் குத்திய யானை கோடு புய்க்கல்லாது உழக்குமென்ற உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்து அதுவும் உள்ளுறையுவமம்போலத் திணையுணர்த்தலைத் தள்ளாதுநின்றவாறு. இது வினையுவமப்போலி. இஃது * "உள்ளுறை யுவம மேனை யுவமமெனத் - தள்ளா தாகுந் திணையுணர் வகையே" என்னும் அகத்திணையியற் சூத்திரத்தானும் † "உடனுறை யுவமஞ் சுட்டுநகை சிறப்பெனக் - கெடலருமரபி னுள்ளுறை யைந்தே" என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்தானும் யாங் கூறிய உரையான் உணர்ந்துகொள்க. மேலும் இத்தொகையுள்; வினையுவமமும் வந்தும் வினையுவமம் உள்ளுறையுவமத்திற்குச் சிறப்புக்கொடுத்துத் திணையுணர்தலைத் தள்ளாது நிற்கும் பாட்டுக்கட்கெல்லாம் இச்சூத்திரங்களே விதியாகக்கொள்க. "நன்றே" என்னுங் குறுந்தொகையும் அது.

ஆரிடை * * * வரைத்தைக்காண்—எ-து, நீரற்ற நிலத்திற் பயிர்போல நின் அளிபெறுமற் பொலிவழிந்தவள் நீ வருதற்கரிய இடமென்று கருதாயாய் ஆண்டுள்ள பாம்பை அஞ்சாயாய் வரவிடியற்காலத்தே மழையைப் பெற்ற நிலத்திற் பயிர்போல அழகு பெறும்; இனி அங்ஙனம் பெற்ற அழகு இவளைவிட்டு நீங்காமல் நிலைபெற்று நிற்கும்படி காப்பதொரு கூறுபாடு உண்டாயின் அதனை எங்களுக்குக் கூறிக்காண்; எ - று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௪௯-ம் சூ.
† ,, ,, பொருளியல், ௪௨-ம்.

வந்தக்கால், காலீற்று வினையெச்சம்; உரைத்துக்காணென்பது உரைத்தைக்காணென வினைத்திரிசொல்லாயிற்று.

இருளிடை * * * னுரைத்தைக்காண்—எ-து, கைப்பொருள் இல்லாதான் இளமைபோல நின் அளிபெறுமற் பொலிவழிந்தவள் நீ இருளிடையில் இராவென்று கருதாயாய் ஆண்டுவரும் ஏதத்திற்கு அஞ்சாயாய் வந்து விடியற்காலத்தே அருளுதலை வல்லவனுக்கு உண்டாய ஆக்கம்போல அழகுபெறும்; அங்ஙனம் பெற்ற அழகு பிறரான் வந்த அழகென்று புறஞ்சொல்லுதலைப் போக்குவதொரு பொருளுண்டாகில் அதனை எங்களுக்குக் கூறிக்காண்; எ - று.

மறந்திருந்தா * * * னுரைத்தைக்காண்—எ-து, தருமநெறியைப் பொருந்தாமல் வறிதே மூப்பினை எய்தியவன் மறுமைச்செலவத்திற் பொலிவிழந்தாற்போல நின் அளிபெறுமற் பொலிவிழந்தவள் கொலைத்தொழிலிற் குறைவின்றித் திருந்திய கானவனொன்று கருதாயாய் அம்மலைச்சாரலிலுண்டாகிய வழிக்கண் வந்த இடத்து அவ்வரவினாற் பெற்ற முயக்கின்பத்தாலே விடியற்காலங் கூறுபாடுடையவனுடைய செல்வப்பொலிவுபோல அழகுபெறும்; அங்ஙனம் பெற்ற அழகால் அயலவர்கூறுந்தக்க புறங்கூற்றுரையை மாற்றத்தக்கதொரு பொருளுண்டாகில் அதனை எங்களுக்குக் கூறிக்காண்; எ - று.

பொருளென்றது ஆகுபெயர்.

எனவாங்கு—எ - து, என்று; எ - று. ஆங்கு அசை.

நின்னுறு * * * கொளற்கே—எ-து, நின்னுடைய மிகுதலையுடைய வருத்தத்தை யான் கூறக்கேட்டு நல்ல மலைநாடன், தோழீ! வேங்கை அலர்கின்ற காலத்தைப் பார்த்துப் பெருத்த இறையினையுடைய பணைத்தோளை வரைந்துகோடற்கு வரும்; எ - று.

இதனாற் தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது 'ஐயிருதலையி னரக்கர் கோமா' னென ஆசிரியத்தளையும் வந்து பதினேழெழுத்தான் வந்த அடிபெற்ற ஒன்பதடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் * இயலென்ற இலேசாற் றரவின் உள்ளுறைப்பொருளையுங் கொண்டு நின்ற நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (உ)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ககஎ-ம் சூத்.

௩௯. காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவா [ளா
டாமரைக்கண் புதைத்தஞ்சித் தளர்ந்ததனோ டொழுக
னீணாக நறுந்தண்டார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினாற்
பூணாக முறத்தழீஇப் போதந்தா னகனகலம்
வருமுலை புணர்ந்தன வென்பதனா லென்றோழி
யருமழை தரல்வேண்டிற் றருகிற்கும் பெருமையளே;

அவனுந்தான், ஏன லிதணத் தகிற்புகை யுண்டியங்கும்
வானூர் மதியம் வரைசேரி னவ்வரைத்
தேனி னிறாலென வேணி யிழைத்திருக்குங்
கானக நாடன் மகன் :

சிறுகுடி யீரோ சிறுகுடி யீரோ
வள்ளி கீழ்வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடா
கொல்லை குரல்வாங்கி யீனா மலைவாழ்ந
ரல்ல புரிந்தொழுக லான் ;

காந்தள் கடிகமழுங் கண்வாங் கிருஞ்சிலம்பின்
வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர்
தாம்பிழையார்கேள்வர்த் தொழுதெழலாற்றம்மையருந்
தாம்பிழையார் தாந்தொடுத்த கோல் ;

எனவாங்கு,

அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட
வென்னையர்க் குய்த்துரைத்தாள் யாய்;

அவருந், தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேந்
தொருபக லெல்லா முருத்தெழுந் தாறி
யிருவர்கட் குற்றமு மில்லையா லென்று
தெருமந்து சாய்த்தார் தலை;

தெரியிழாய் நீயுநின் கேளும் புணர
வரையுறை தெய்வ முவப்ப வுவந்து
குரவை தழீஇயா மாடக் குரவையுட்
கொண்டு நிலைபாடிக் காண்;

நல்லாய், நன்னு டலைவரு மெல்லை நமர்மலைத்
தந்நாண்டார்ந் தாங்குவா ரென்னோற் றனர்கொல்;
புனவேங்கைத் தாதுறைக்கும் பொன்னறை முன்றி
னனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா மன்றோ
நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே
கனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமா மன்றோ;
விண்டோய்கன் னாடனு நீயும் வதுவையுட்
பண்டறியா தீர்போற் படர்கிற்பீர் மற்கொலோ
பண்டறியா தீர்போற் படர்ந்தீர் பழங்கேண்மை
கண்டறியா தேன்போற் கரக்கிற்பென் மற்கொலோ;
மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணாமற்
கையாற் புதைபெறூஉங் கண்களுங் கண்களோ;
என்னைமன், நின்கண்ணாற் காண்பென்மன் யான்;
நெய்தல் இதழுண்கண், நின்கண்ணா தென்கண் மன;
என்வாங்கு,
நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முந்துறீஇத்
தகைமிகு தொகைவகை யறியுஞ் சான்றவ ரினமாக
வேய்புரை மென்றோட் பசலையு மம்பலு
மாயப் புணர்ச்சியு மெல்லா முடனீங்கச்
சேயுயர் வெற்பனும் வந்தனன்
பூவெழி லுண்கணும் பொலிகமா வினியே.

இது *"முன்னிலை யறனெனப் படுதலென் றிருவகைப் - புரைதீர் கிளவி தாயிடைப் புகுப்பினும்" என்னும் விதிபற்றித் தமர் வரைவுமறுத்துழித் தோழி தாய்க்கு அறத்தொடுநிற்ப, அவள் தன்னையர்முதலியோர்க்கு அறத்தொடுநிற்ப, அவரும் ஒருவாற்றான் உடன்பட்டமை தோழி தலைவிக்குக் கூறித், தானும் அவளும் வரைவு கடிதின் முடிதற்பொருட்டு வரையுறைதெய்வத்திற்குக் குரவையாட அவன் வரையவருகின்றமை தோழி தலைவிக்கு உரைத்தது.

(இ - ள்.) காமர் * * * பெருமையனே—எ - து, எம்மோடே கூடி விருப்பத்தையுடைய கடிய நீரையாடுகின்றவள் காஷ்தளர்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௨௩-ம் சூத்.

ந்து அஞ்சித் தாமரைபோலுங் கண்ணைப் புதைத்து அந்நீரோடே போகையினாலே தனக்குச்சென்ற அருளினாலே நீண்ட சுரபுன்னைப்பூவாற் கட்டின நறிய குளிர்ந்த மாலை அசையும்படி அந்நீரிலே குதித்துப் பூணினையுடைய இவள் மார்பைத் தன்மார்போடே உறும்படி அணைத்துக்கொண்டு கரையிலே போதவிட்டவனுடைய அகன்ற மார்பை இவளுடைய எழுகின்ற முலைகள் கூடிற்றென்று பிறர் கூறுகின்ற கூற்றாலே என்னுடைய தோழி நமக்கு அரியமழையைப் பெய்விக்க நாம் விரும்பில் அதனை நமக்குத் தர வல்ல கற்பின்பெருமையளாயினாள் ; எ - று.

அவனுந்தான் * * * மகன்—எ-து, இவளையன்றி அவன்றானுந் தினைப்புனத்திலிட்ட பரணிடத்து எரிந்த அகிலின் புகையாலுண்ணப்பட்டு ஒளிமழுங்கித் திரியும் மதியம் வானிடத்தேசென்று அம்மலைத்தலையிலே தங்கிற்றாயின் அதனை அந்த மலையில் வைத்த தேனினது இறாலென்றுகருதி அதனை அழித்தற்குக் கண்ணேணிமுதலியன சமைத்திருக்குங் காடு அகன்ற நாட்டையுடையவன்மகன் ; எ-று.

மிக்க ஒளியினையுடைய மதி புகையால் மாசுண்ட தன்மை பற்றித் தங் கையகப்படுத்திப் பயன்கொள்ளக்கருதும் நாடனெனப் புகழ்மிக்க தலைவனும் புனலிடைத் தழுவிப் போதந்ததனாற் சிறிது புகழ்குறைந்தமை பற்றி யாமும் அவன் வரைந்துகொள்ளக் கருதுகின்றேமென உள்ளுறையுவமங் கொள்க.

இதனாற் றலைவன் தங்குலத்தினும் உயர்ந்தானென்பது தோன்றக்கூறினாள். இது புறம்பொப்புமை கூறிற்று.

சிறு குடி * * * லான்—எ-து, சிறுகுடியிலுள்ளீர் ! சிறுகுடியிலுள்ளீர் ! இம்மலையில் வாழ்வார் இங்ஙனம் உதவியார்க்குக் கொடுக்க நினையாது கொதுமலர்க்குக் கொடுக்க நினைந்து அறமல்லாதனவற்றை விரும்பி ஒழுகுகையினாலே இனி இவ்விடத்து வள்ளியுங் கிழங்கு கீழ்வீழா; மலைமிசையிற் தேனுந் தொடா; கொல்லையிற் றினைகளுங் கதிர்பறிந்து ஈனவாம் ; எ - று.

காந்தள் * * * கோல்—எ-து, காந்தட்பூ மணநாறும் பார்த்தவர்கள் கண்ணைத் தன்னிடத்தே வாங்கிக்கொள்ளுங் கரிய மலையிடத்து வளர்ந்த மூங்கில்போலும் மெல்லிய தோளையுடைய குறவருடைய மடப்பத்தையுடையமகளிர் தாந் தத்தங் கணவரைத் தப்பாராய்

அவரே தெய்வமென்று வணங்கி எழுந்திருத்தலாலே அவர்தம் ஐயன் மார்தாமுந் தாந்தொடுத்த அம்புகள் இலக்குத்தப்பாராயினர்; எ-று.

என்றது, வினையின்றேல் வேட்டையாடியும் உணவுண்டாக்குதுமென்று கருதில் அதுவுந் தப்புமென்றாளென்றவாறு.

எனவாங்கு—எ-து, என்று; எ-று. ஆங்கு, அசை.

அறத்தொடு * * * யாய்—எ-து, தமர்வரைவுமறுத்தவழி அறத்தொடுநின்ற என் கூற்றைத் தாய் நெஞ்சாற் கண்டு நற்றாய்க்குத் தான் அறத்தொடுநிற்குங் கூற்றிலேபடக் கூற அதுகேட்டு அவளும் என்னையன்மார்க்கு வெகுட்சியிற்பிறவாமற் செலுத்திக்கூறினள்; எ-று.

அவருந் * * * தலை—எ-து, அதுகேட்டு அவரும் ஒரு முகூர்த்தமெல்லாம் நெஞ்சழன்று கண்சிவந்து தெரிந்த அம்புகளையும் பார்த்து வில்லையும் பார்த்து எழுந்து அமைந்து இருவரிடத்துங் குற்றமில்லையாயிருந்ததென்று சினம் ஆறித் தலைசாய்த்திருந்தார்; எ-று.

இஃது அறத்தொடுநிலை வாய்த்தவாறு கூறியது.

தெரியிழாய் * * * காண்—எ-து, தெரிந்த இழையினையுடையாய்! நீயும் நின்கணவனுங் கூடும்படியாக இவ்வரையுறைதெய்வம் மனமகிழும்படி யாம் மகிழ்ந்து குரவையைக் கைகோத்தாடுதற்கு அக்குரவைக்கூத்திற் கொண்டுநிலைச்செய்யுளை நீபாடிக்காண்; எ-று.

யாமென்னும் படர்க்கையுளப்பாடு ஆயத்தை உளப்படுத்திற்று.

இது "நாமக் காலத் துண்டெனத் தோழி - யேமுறு கடவுளேத்" தியது. ஒருவர்கூற்றினை ஒருவர் கொண்டுகூறுதலிற் கொண்டுநிலையாயிற்று.

நல்லாய் * * * நன்கொல்—எ-து, அது கேட்ட தலைவி நல்லாய்! நம்மை வரைந்துகொள்ளும் நல்நாள் நம்மிடத்தே வருமளவில் நஞ் சுற்றத்தார் நம்மலையிடத்து நாணைத்தாங்குவார் தாம் என்ன நல்வினையைச் செய்தார்கொலென்றாள்; எ-று.

சுற்றத்தார் இடையீடின்றி வரைவாற்பிறந்த நாண் தாங்கலரிதென்றாள்.

புனவேங்கைத் * * * மன்றே—எ-து, புனத்தினின்ற வேங்கைப்பூவிற் பொன்போன்ற தாது உதிரும் பாறையையுடைய முற்

றத்தே வெளியிலே உண்டாங் கூட்டமும் ஒப்பில் நடக்குமல்லவோ; அந்நனவிற் புணர்ச்சி நடந்ததாக அப்பொழுதே கனவிடத்தே உண்டாய்ப் போதுங் கூட்டத்தைப் போக்கிவிடுவேமல்லவோ? எ-று.

நனவினும் புணர்ச்சி கனவினும் புணர்ச்சியென ஆமென்பன வற்றைக் கூட்டுக. நடக்கலுமென்றது உம்மீற்றுவினையெச்சம், வினைவுதோன்ற நின்றது.

* "வளைவுதலைவரினும்" என்பதனாற் தலைவி தன்வயினுரிமையும் அவன் வயிற்பரத்தைமையுந் தோன்றக் கூறினாள்.

விண்டோய்கல் * * * மற்கொலோ—எ-து, அதுகேட்ட தோழி விசும்பைத் தீண்டுகின்ற மலைநாடனும் நீயும் அக்கலியாணத்தே பண்டு கண்டறியாதீர்போல மிகவும் நடப்பீரோ? பண்டு கண்டறியாதீர்போல நடந்திருடைய பழையவுறவை யான் கண்டறியாதேன் போல மிகவும் மறைப்பேனோ? என்றாள்; எ-று.

ஓகாரங்கள் ஐயம்.

மைதவழ் * * * கண்களோ—எ-து, மேகந் தவழும் மலையையுடையவனுடைய மணக்கோலங் காணுமற் கையாலே புதைத்தலைப் பெறுகின்ற கண்களுங் கண்களென்று கூறப்படுமோ? எ-று.

என்னைமன் * * * யான்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி யான் நின்கண்ணாலே மிகவுங் காண்பேனென்றாள்; எ-று.

நெய்த * * * மன—எ-து, அதுகேட்ட தோழி நெய்தலிதழ்போலும் மையுண்கண்ணாகிய நின்கண் மிக என்கண்ணுவதாகவென்றாள்; எ-று.

இதுவுந் †"தாயத்தி னடையா" என்னுஞ் சூத்திரத்தடக்கிலும்.

எனவாங்கு—எ-து, என்று நாஞ்சொன்ன அக்காலத்தே; எ-று.

நெறியறி * * * வினியே—எ-து, நூனெறியாலே அறிந்த இருவருங் கூடுதற்கேதுவாகிய முகூர்த்தம் வேறுபட்டுத் தப்புதலை ஒருகாலத்தும் அறியாத கணியை முன்னிட்டு, அழகுமிகுகின்ற தொகுத்துக்கூறுதலையும் வகுத்துக்கூறுதலையும் அறியுஞ் சான்றவர் தன

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், உ௦-ம் சூத்.
† „ „ பொருளியல், உ௭-ம் „

க்குச் சுற்றமாக, மூங்கிலையொக்கும் நம்முடைய மெத்தென்ற தோளிற் பசலையும் ஊரிற் கூறும் அம்பலும் பொய்யாகிய கனவிற் கூட்டமுமெல்லாஞ் சேர நீங்கும்படி நீளிதாய் உயர்ந்த மலையினையுடையவனும் வந்தான், நின்னுடைய பூவினது அழகையுடைய கண்ணும் பொலிவதாக என்றாள்; எ - று.

'கானுடைன்மகன்' எனவாங்கறத் * * * யாய், எனத் தோழி கூறியவிருட்டாற் குடிப்பொருளைச் செவிலி கூறி அறத்தொடு நின்றாளெனத் தோழி கொண்டெடுத்துமொழிந்தவாறு காண்க.

இதனாற் றலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது.

தெய்யவுஞ்சலென்பது களவிற்கும் உரித்தாகலிற் றங்குல தெய்வமாகிய வரையுறைதெய்வத்திற்குக் குரவையாடுதல் தலைவிக்கும் உரித்தாகலிற் கொண்டுநிலைபாடினாள். இஃது அறத்தொடுநிலை எழுவகையினுள் எத்தலும் எடுத்தலும் வந்தது.

இது தரவின்பின் அவனுந்தான் எனவிதனைத்து என்பது முதலிய கொச்சகங்கள் வெண்பாவாய்ப் புனவேங்கை முதலியன துள்ளலோசை விராய்த் தளைவகை ஒன்றிக் கொச்சகமாய் ஒழிந்தபாவும் மயங்கிச் சுரிதகம் முடிகிவருதலிற் கலிவெண்பாவுறுப்பின் வேறுபட்ட கொச்சகம். * "ஆசிரிய மருங்கினும் வெண்பா மருங்கினு-மூவகை யடியு முன்னுத லிலவே" என்பதனுள் முன்னுதலில என்றதனால் நாற்சீரும் ஐஞ்சீரும் அறுசீருமாகிய மூன்றடியானும் வரும் முடுகியலோடு விராய்த் தொடர்ந்து ஒன்றாய்க் கலிக்குறுப்பாய் வரும் ஆசிரியமும் வெண்பாவும் உளவென்றுகொள்க. என்றலின், 'நெறியறி * * * முந்துறீஇ' என அறுசீரடி முடுகியலுந் 'தகைமிகு * * * ரினமாக' என ஐஞ்சீரடி முடுகியலும் விராய் ஆசிரியச்சுரிதகம் வந்தது. † "முச்சீர் முரற்கையு ணிறையவு நிற்கும்" என்பதனான் 'நின்கண்ணாற் காண்பென்மன் யான்' என முச்சீரடியும் வந்தது. (ந.)

ச0. அகவினம் பாடுவாந் தோழி யமர்க்க
ணகைமொழி நல்லவர் நாணு நிலைபோற்
றகைகொண்ட வேனலுட் டாழ்குர லுரீஇ
முகைவளர் சாந்துரன் முத்தார் மருப்பின்
வகைசா லுலக்கை வயின்வயி னேச்சிப்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், கஎ-ம் சூத்.
† ,, ,, ,, எ0-ம் ,,

பகைவினைச் செய்தான் பயமலை யேத்தி
யகவினம் பாடுவா நாம்;

ஆய்நுத லணிகூந்த லம்பணைத் தடமென்றோட்
டேனுறு கதுப்பினை யானுமொன் றேத்துகு
வேய்நரல் விடரக நீயொன்று பாடித்தை;

கொடிச்சியர் கூப்பி வரைதொழு கைபோ
லெடுத்த நறவின் குலையலங்கு காந்தட்
டொடுத்ததேன் சோரத் தயங்குந்தன் னுற்று
ரிடுக்கண் டவிர்ப்பான் மலை;

கல்லாக் கடுவன் கணமலி சுற்றத்து
மெல்விரன் மந்தி குறைகூறுஞ் செம்மற்றே
தொல்லெழி றேயந்தார் தொலைபி னவரினு
மல்லற் படுவான் மலை;

புரிவிரி புதைதுதை பூத்ததைந்த தாழ்சினைத்
தளிரன்ன வெழின்மேனி தகைவாட நோய்செய்தா
னருவரை யடுக்கனு மழித்தொன்று பாடுவாம்;

விண்டோய் வரைப்பந் தெறிந்த வியர்விடத்
தண்டா ழருவி யரமகளி ராடுபவே
பெண்டிர் நலம்வெளவித் தண்சாரற் றுதுண்ணும்
வண்டிற் றுறப்பான் மலை;

ஒடுங்கா வெழில்வேழம் வீழ்பிடிக் குற்ற
கடுஞ்சூல் வயாவிற் கமர்ந்து நெடுஞ்சினைத்
தீங்கட் கரும்பின் கழைவாங்கு முற்றுரி
னீங்கல மென்பான் மலை;

எனநாம்,

தன்மலை பாட நயவந்து கேட்டருளி
மெய்ம்மலி யுவகையன் புகுதந்தான் புணர்ந்தரா
மென்றுமலை யாகங் கவின்பெறச்
செம்மலை யாகிய மலைகிழ வோனே.

இது தோழியுந் தலைமகளுந் தலைமகனது மலையை வாழ்த்திப் பாடுகின்ற வள்ளைப்பாட்டிற், தோழி இயற்படமொழியத் தலைமகள் இயற்பழித்தமை, தலைமகன் சிறைப்புறமாகக் கேட்டு வரையவருகின்றமை, தோழி தலைமகட்கு உரைத்தது.

(இ-ள்.) அகவினம் * * * நாம்—எ-து, தோழீ! நங் கருத்திற்கு வேண்டியவாறெல்லாம் அழைத்தேமாய்ப் பாடக்கடவேமெனத் தோழிகூற, அதுகேட்ட தலைவி அழகுகொண்ட தினைப்புனத்தில் முகத்திற்குப் பொருந்தின கண்ணினையும் மகிழ்ச்சியைத் தரும் மொழியினையுமுடைய நல்ல மகளிர் நாணி இறைஞ்சும் நிலைபோல முற்றித் தாழ்ந்த கதிரையுருவி அரும்பு வளர்ந்த சந்தனமரத்தாற் செய்த உரலிலேபெய்து, முத்துநிறைந்த யானைக்கொம்பால் வகுத்த நிறைந்த உலக்கையை என்னிடத்தும் நின்னிடத்தும் உயர்த்திக் குறுநின்று மருந்தில்லாத நோயைச் செய்தவனுடைய பயன்றருகின்ற மலையை வாழ்த்தி நாம் நங் கருத்திற்கு வேண்டியவாறெல்லாம் அழைத்துப் பாடக்கடவேமென்று உடம்பட்டாள்; எ-று.

அகவு, அகவுதல் அகவல்போல் நின்றது. தோழிகூற்றினைத் தலைவி விசேடித்துக்கூறினாள், இரட்டிப்பன்று.

மணம் நாறுகின்ற சந்தனத்தாற் செய்த உரலென்றதனாற் பயன் வரைந்துகோடற்பொருட்டுத் தலைவி இயற்பழித்ததாகவும், புலானாற்றத்தையும் முத்தையுமுடைய மருப்பாற்செய்த உலக்கையென்றதனாற் பயன் வரைந்துகோடற்பயனின்றிப் புகழ்ச்சிமாத்திரையேயாகத் தோழி இயற்பட்டு மொழிந்ததாகவும், இறைச்சியிடத்தே பொருள்பிறந்தவாறு காண்க. இஃது * "இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே - திறத்தியன் மருங்கிற் றெரியு மோர்க்கே" என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்தானுணர்க. புலால் நாறும் மருப்பென்றதனால் வரைந்துகோடல் பயவாமையின் இறைச்சியாயிற்று. நோய் செய்தான் மலையாயிருக்கவுந் தினைவிளைத்துப் பயன் தருகின்ற அதிசயத்தை ஏத்தியெனவே தலைவி இயற்பழித்தாளாயிற்று.

ஆய்நுதல் * * * பாடித்தை—எ-து, அழகியநுதலினையும், அழகுபெறுத்துகின்ற சூழலினையும், அழகிய மூங்கில்போலும் பெருமையினையுடைய மெல்லிய தோளினையுமுடைய பூமணம் நாறுங் கதுப்பினையுடையாய்! ஓங்கில் ஒலிக்கின்ற முழைஞ்சையுடைய

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், உக-ம் சூத்.

மலையை முன்புபோலன்றி நீ இயற்பட ஒன்று பாடு, பின்னர் யானும் இயற்பட ஒன்று பாடுவேனெனத் தோழி கூறினாள்; எ - று.

பாடித்தை, முன்னிலைவினைத்திரிசொல்; ஏத்துகு, தனித்தன்மை முற்று.

தலைவி இயற்படப் பாடாமையின் மேற் றோழி பாடுகின்றாள்.

கொடிச்சியர் * * * மலை—எ-து, தன்னைச் சேர்ந்தாருடைய வருத்தத்தைப் போக்குவானுடைய மலை கையிரண்டையுங் குவித்துக் கொடிச்சியர் தங் குறைதீர முருகன் உறையும் மலையைத் தொழுகின்ற கைகள்போல உயர்ந்த, நறவினையுடைய கொத்துக்கள் அசையுங், காந்தளிடத்து வைத்த தேன் ஒழுகும்படியாக, அக்காந்தள் அசையாநிற்கும்; எ - று.

காந்தள் அசையுமெனா, இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்திற்கு ஏறிநின்றது.

இதனாற் றெய்வத்தைத் தொழுங் கருத்தில்லாத காந்தளுந் தெய்வத்தைத் தொழுவதுபோல நில்லாநின்றது நீயும் வரைந்துகோடற்குக் குலதெய்வமாகிய முருகனைத் தொழுவாயாகவென இயற்பட மொழிந்தாள். காந்தளிற் றேன் பயன்படாமற் சொரிகின்றாற்போல நீயுந் தெய்வத்தைத் தொழாவிடின் நின் நலனும் பயன்படாமற் கழியுமென இஃது உள்ளுறையுவமமாயிற்று.

கல்லாக் * * * மலை—எ-து, தான்கூடின மகளிருடைய இயற்கைநலங் கெடின் அவரினும் வருத்தமுறுகின்றவனது மலை கடுவன் களவொழுக்கம் ஒழிந்து வரைந்துகொள்ளும் நிலைமையைக் கற்றுத் திரட்சிமிக்க சுற்றத்திடத்தே சென்று மகட்பேசுவார்போல மெல்லிய விரலையுடைய மந்தியை எனக்குத் தரவேண்டுமென்று தன்குறையைச் சொல்லுந் தலைமையினையுடைத்து; எ - று.

நந் தெய்வவழிபாட்டாற் களவொழுக்கம் ஒழிந்து நம்மை வரைந்துகொள்ளத் துணிந்து நஞ்சுற்றத்தாரிடத்தே சென்று தன் குறைகூறுவனென்று உள்ளுறையுவமங்கொள்க.

புரிவிரி * * * பாடுவாம்—எ-து, முறுக்குவிரிந்த கொம்பு மறைந்த நெருங்கின பூத் தாழ்ந்த சினையிற் றழைத்த தளிரையொத்த அழகையுடைய மேனி அழகுகெடும்படி நமக்கு நோயைச்செய்தவனுடைய பெறுதற்கரிய உச்சிமலைகளையுடைய பக்கமலைகளை

நாம் இனிப் பாடுங்கால் இயற்படமொழிதலை அழித்து இயற்பழித் தலாகிய ஒன்றைப் பாடுவேம்; எ-று.

பூத்தாழ்ந்ததளிரொனவே சுணங்கும் மாமைநிறமுங் கூறிற்று.

விண்டோய் * * *, மலை—எ-து, பெண்டிருடைய நலத்தை நுகர்ந்து, தண்ணிய மலைச்சாரலிடத்துத் தாதை உண்ணும் வண்டு அப்பூவைத் துறக்குமாறுபோல, அவரைத் துறக்கின்றவன் மலையாயி ருந்தேயும், விண்ணைத் தீண்டும் மலையிடத்தே தெய்வமகளிர் பந்தடி த்த இளைப்புப் போகத், தண்ணிய தாழ்ந்த அருவியிலே ஆடுவர்; எ-று.

இது தகாதசெர்ன்றெனத் தலைவி இயற்பழித்தாள்.

ஓடுங்கா * * * மலை—எ-து, தன்னைச்சேர்ந்தாரிடத்துநின்று நீங்கேமென்றிருப்பானுடைய மலை மடிந்திராத அழகையுடைய யானை தான்விரும்பின பிடிக்கு உண்டான முற்பட்ட சூலான் உண்டான வயாநோய்க்கு மனம்பொருந்தி இனிய கண்ணிடத்தே தோன்றின நெடிய கிளைகளையுடைய கருப்பங்கோலை முறியாநிற்கும்; எ-று.

இது தோழி இயற்படமொழிந்தது. நம்மை முயன்று வரைந்துகொண்டு நம் வயாவிற்குத் தன்மனம் பொருந்தி நாம் விரும் புவனவற்றைத் தந்து மனக்குறைதீர்ப்பானென வுள்ளுறையுவமங் கொள்க.

எனநாம் * * * வோனே—எ-து, என்று நாம் தன்னுடைய மலையைப்பாட மலைகிழவோன் விருப்பம்வந்து கேட்டு மெய்நிறைந்த உவகையனாய் அருளிக் களவிற்புணர்ச்சியாதலின் முயங்கியமையாத மெல்லிய முலையினையுடைய ஆகம் அழகுபெறும்படி நீ தலைமையை யுடையையாகவேண்டி வரைவொடு புகுந்தான்; எ-று.

நமக்குப் பேரின்பத்தைத் தருகின்ற இக்களவொழுக்கம் இ வட்குத் துன்பத்தைச் செய்தலின் இங்ஙனம் இயற்பழித்தாளென உட்கொண்டு வரைவொடு புகுந்தானாதலிற் தலைவி இயற்பழித்தலே வரைவிற்குக் காரணமாயிற்று.

*"உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி - யையக் கிளவி யாடூஉவிற் குரித்தே" என்பதனாற் தோழி உறழ்ந்துகூறினாள்.

இதனாற் தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், சச-ம் சூத்.

இது தரவுங் கொச்சகங்களுங் கொச்சகவெண்பாக்களுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்று வந்த கொச்சகக்கலி. (௪)

௪௧. பாடுகம் வாவாழி தோழி வயக்களிற்றுக்
கோடுலக்கை யாகநற் சேம்பி னிலைசுளகா
வாடுகழை நெல்லை யறையுரலுட் பெய்திருவாம்
பாடுகம் வாவாழி தோழிநற் றோழிபா டுற்று;

இடியுமிழ் பிரங்கிய விரவுப்பெய னடுநாட்
கொடிவிடு பிருளிய மின்னுச்செய் விளக்கத்துப்
பிடியொடு மேயுஞ் செய்புன் யானை
யடியொதுங் கியக்கங் கேட்ட கானவ
னெடுவரை யாசினிப் பணவை யேறிக்
கடுவிசைக் கவணையிற் கல்கை விடுதலி
னிறுவரை வேங்கையி னொள்வீ சிதறி
யாசினி மென்பழ மழிந்தவை யுதிராத்
தேன்செ யிறாஅ றுளைபடப் போகி
நறுவடி மாவின் பைந்துண ருழக்கிக்
குலையுடை வாழைக் கொழுமடல் கிழியாப்
பலவின் பழத்திற் றங்கு மலைகெழு வெற்பனைப்
பாடுகம் வாவாழி தோழிநற் றோழிபா டுற்று;

இலங்கு மருவித் திலங்கு மருவித்தே
வானி னிலங்கு மருவித்தே தானுற்ற
சூள்பேணான் பொய்த்தான் மலை;

பொய்த்தற் குரியனோ பொய்த்தற் குரியனோ
வஞ்சலோம் பென்றாரைப் பொய்த்தற் குரியனோ
குன்றக நன்னாடன் வாய்மையிற் பொய்தோன்றிற்
றிங்களுட் டீதோன்றி யற்று;

இளமழை யாடு மிளமழை யாடு
மிளமழை வைகலு மாடுமென் முன்கை
வளைநெகிழ வாராதோன் குன்று;

வாரா தமைவானோ வரா தமைவானோ
வாரா தமைகுவா னல்லன் மலைநாட
னீரத்து ளின்னவை தோன்றி னிழற்கயத்து
ணீருட் குவளைவெந் தற்று;

மணிபோலத் தோன்று மணிபோலத் தோன்று
மண்ணு மணிபோலத் தோன்றுமென் மேனியைத்
துன்னான் றுறந்தான் மலை;

துறக்குவ னல்லன் றுறக்குவ னல்லன்
றொடர்வரை வெற்பன் றுறக்குவ னல்லன்
றொடர்பு ளினையவை தோன்றின் விசும்பிற்
சுடரு மிருடோன்றி யற்று;

எனவாங்கு,

நன்று கின்றூற் றோழிநம் வள்ளையு
ளொன்றிநாம் பாட மறைநின்று கேட்டருளி
மென்றோட் கிழவனும் வந்தன னுந்தையு
மன்றல் வேங்கைக் கீழிருந்து
மணநயந் தனனம் மலைகிழ வோற்கே.

இஃது இருவரும் இவ்வகையாற் பாடிய வள்ளைப்பாட்டுத் தலைவன் சிறைப்புறமாகக் கேட்டு, வரைவுவேண்டி விடத், தந்தையர் வரைவுடம்பட்டமை தோழி தலைவிக்கு உரைத்தது.

(இ-ள்.) பாடுகம் * * * பாடுற்று—எ-து, தோழி வாழ்வாயாக! நாம் பாடுவேமாக வா; எங்ஙனம் பாடுவேமென்னில், வாழ்வாயாக தோழி! இருவரும் அசைகின்ற மூங்கிலினது நெல்லைப் பாறையாகிய உரலிலே பெய்து, வலியினையுடைய யானைக்கொம்பு உலக்கையாகக் குற்று, நல்ல சேம்பினது இலை சுளகாகப் புடைத்துப் பாடுவேமாக; எ-று.

வாவென முன்கூறியதனைப் பின்னர் விசேடித்துக் கூறினாள். இதில், நற்றோழியென நின்ற சொல்லை மலைகெழு வெற்பனைப் பாடுகம் வாவென மேல்வருகின்ற உறுப்போடுங் கூட்டுக.

செய்தெனெச்சங்கள் எதிர்காலத்துப்பிறந்த செயவெனெச்சங்களாம்.

உயர்ந்த மூங்கிலின் நெல்லுத் தானே உதிர்ந்ததனை எடுத்துக்கொண்டு உரலிற்பெய்தென்றதனால் உயர்ந்த தலைவனைத் தெய்வந் தானே கொண்டுவருதலின் அவனை நம்வயத்தனாக்கினேமென்றும், வள்ளைப்பாட்டிற்கு ஏதுவாகிய தோடு உலக்கையாக் என்றதனாற் கோடு நெல்லைப் பயன்படுத்தினாற்போல நம் வரைவுகடாவலால் இத்தலைவனை இல்லறப்பயனை எய்துவிக்கின்றேமென்றுஞ், சேம்பினை புடைத்தற் றொழிலை முற்றமுடித்து அரிசியை ஆக்காததன்மைபோல இக்களவொழுக்கத்தால் அவன் வரைந்துகோடலை முற்றமுடியாதிருக்கின்றேமென்றும் இறைச்சிப்பொருட்புறத்தாய் நின்றவாறு காண்க.

இடியுமிழ் * * * நெற்று—எ-து, நற்றோழி! இடிபடுதலுற்று நெருப்பையுமிழ்ந்து ஒலிக்கும் எங்குமுகலந்த பெயலாலே இருண்ட நடுநாளிலே ஒழுங்குவிட்டு மின்னுண்டாக்கின ஒளியிலே பிடியுடனே வந்து புன்செய்யிலே மேயும் யானைகளினுடைய அடிகள் நடக்கின்ற நடையின் ஓசையைக் கேட்ட கானவன் உயர்ந்த மலையில் ஆசினிப்பலாவின்மேல் இட்ட பரணிலே ஏறிக் கடிய விசையினையுடைய கவணையிற் கல்லை எறிகையினாலே அக்கல்லு முறிந்த வரையிடத்துநின்ற வேங்கையினது ஒள்ளிய பூக்களைச் சிதறி ஆசினிப்பலாவினது மெத்தென்ற பழம் நெகிழ்ந்தவற்றை உதிர்த்துத் தேனினம் வைத்த இறாலைத் துளையுண்டாம்படி உருவி நறிய வடுவையுடைய மாவினது பசிய கொத்துக்களை உழக்கிக் குலையுடைத்தாகிய வாழையினுடைய கொழுவிய மடலைக் கிழித்துப் பலாவினது பழத்துக்குள்ளே தங்குஞ் சிறிய மலைகள் பொருந்தின பெரிய மலையினையுடையவனைப் பாடுவேமாக வா; எ-று.

'பலவின் பழத்திற் * * * தோழி' என்றது உறுபெயர் கேட்டலென்னும் மெய்ப்பாடு முன்புபிறந்தது.

இயக்கங்கேட்ட கானவன் கல்லைவிடுதலைத் தலைவன் பின் வழிகாட்ட வந்து தலைவியோடு புணர்ந்த நிலைமை அலர் கூறக், கேட்ட செவிலி தன்மனையிடத்தே வெளியாக இருந்து கடுஞ்சொற் சொல்லி இற்செறித்ததாகவும், அக்கல்லு வேங்கையினது செவ்விப்பூவைச் சிதறினதன்மை தலைவன் இன்பம் நுகர்கின்ற மனவெழுச்சியைக் கெடுத்ததாகவும், ஆசினிப்பழத்தைப் பயன்படா

மல் உதிர்த்த்தன்மை அவன் நுகர்கின்ற இன்பத்தைக் கெடுத்த தாகவும், அஃது இருவிற் தேனைப் பயன்படாமை உகுத்ததன்மை தலைவி நலந் தலைவற்குப் பயன்படாமற் கெட்டதாகவும், அது மாவின் குலையைச் சிதறுவித்ததன்மை ஆயவெள்ளந் தலைவியோடு கூடி விளையாடாமல் நீங்கினதாகவும், அது வாழைமடலைக் கிழித்ததன்மை தோழியை வருத்தினதாகவும், அது பலவின்பழத்துட் தங்கினதன்மை அக்கடுஞ்சொற் தலைவி நெஞ்சத்தே தங்கினதாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க.

இலங்கு * * * மலை—எ-து, நற்றோழி! நீ வாழ்வாயாக; தோழி! தான் சூளுற்ற சூளுறவினைப் பாதுகாவானாய்ப் பொய்த்த வலுவுடைய மலையாயிருந்தும் வீழ்தலுற்று விளங்கும் அருவியையுடைத்து, விளங்கும் அருவியையுடைத்து, மழைபெய்தலால் விளங்கும் அருவியையுடைத்து; எ-று.

இஃது என்னவையப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன்றிற்று.

இஃது * "இறைச்சி தானே பொருட்புறத் ததுவே" என்பதனாற் கொள்க. இருகால் அருவித்தென்றது அருவிப்பன்மைநோக்கி.

இது மெய்ம்மைப் பொய்யாகக் கோடலிற் பொய்யாகக்கோடலென்னும் மெய்ப்பாடு. அனுவதாம் மழைபெய்து வந்த அருவியென்று அதனைப் பின்னர் விசேடித்தாள். அதுகேட்ட தோழி,

பொய்த்தற் * * * யற்று—எ-து, தன் சூளுறவினைப் பொய்யாக்குதற்கு உரியனோ? பொய்யாக்குதற்கு உரியனோ? நீ அஞ்சுதலைப் பரிகரியென்று தான் சொல்லப்பட்ட மகளிரைப் பாதுகாவாது விடுதற்கு உரியனோ? மலை அகன்ற நன்னாட்டையுடையவன் கூறிய மெய்யிலே பொய்தோன்றுமாயிற் திங்களிடத்தே தீ தோன்றின தன்மைத்து; அங்ஙனங் கூறாதேகொள்; எ-று.

தேற்றுதற்கு இருகாற் கூறிப் பின்விசேடித்துக் கூறினாள்.

இளமழை * * * குன்று—எ-து, என் முன்கையில் வளை கழலும்படியாக என்னிடத்து வாராதவன் மலையாயிருந்தும் இளமழை உலாவாநிற்கும்; இளமழை உலாவாநிற்கும்; அது தான் ஒருகாலத்து உலாவுதலன்றி நாடோறும் உலாவாநிற்கும்; எ-று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், உ௫-ம். சூத்.

கருத்தங்கி வந்து சூன்முதிர்தற்கு மலையிற் பெய்கின்ற மழையென்பது தோன்ற இளமழையென்றாள்.

இஃதென்ன வியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன்றிற்று. இது தலைவிகூறியது. மேல், தோழி கூறுகின்றாள்;

வாரா * * * நற்று—எ-து, நின்னிடத்து வாராதே ஆற்றியிருப்பானோ? வாராதே ஆற்றியிருப்பானோ? இருக்குமதுவுமன்றி அம்மலைநாடனுடைய அருளிடத்தே இத்தன்மையவாகிய கொடியவை தோன்றுமாயின் நிழலையுடைய குளத்துள் நீரினின்ற குவளை வெந்த தன்மைத்து; நீ அங்ஙனங் கூறாதேகொள்; எ - று.

நீருட் குவளை வெந்தற்றென்றது மருட்கையுவமம். நிழற்கயத்துள் வேவன இன்மையின் அற்புதமாயிற்று. இது உலகநடையிறந்ததோர் உவமை கூறி அதனோடு தலைவன் ஈரத்தினை ஒப்பித்தலிற் பெருமைபற்றி வந்தது. இனி அதுகேட்டதலைவி கூறுகின்றாள்.

மணிபோலத் * * * மலை—எ-து, என்மேனியைச் சேராதே துறந்தவனுடைய மலையாயிருந்தும் நீலமணிபோலத் தோன்றும்; நீலமணிபோலத் தோன்றுங்; கழுவாத நீலமணிபோலத் தோன்றும்; எ-று.

இஃதென்ன வியப்போவெனப் பொருட்புறத்தே இறைச்சி தோன்றிற்று. கொண்டவெப்பந்தான் உலராது மழைபெய்து நிறம் பெறுதலின் மணிபோலத்தோன்றுமென்றாள்.

திறக்குவ * * * யற்று—எ-து, நம்மைக் கைவிடுவோன் அல்லன்; கைவிடுவோன் அல்லன்; ஒன்றோடொன்று தொடர்ந்த சிறுமலைகளையுடைய வெற்பையுடையான் கைவிடுவான்அல்லன்; அவனோடு கொண்ட உறவின்கண்ணே இத்தன்மையவாகிய கொடியவை தோன்றுமாயின் ஆகாயத்திற் றிரியும் ஞாயிற்றுள்ளே இருள் தோன்றிய தன்மைத்து; நீ அங்ஙனங் கூறாதேகொள்ளெனத் தோழி கூறினாள்; எ - று.

இது மருட்கையுவமம்.

ஏனவாங்கு, அசை.

நன்று * * *.வோற்கே—எ-து, தோழி! நம் வள்ளைப்பாட்டிடத்தே நாம் பொருந்திப்பாட நம்மென்றோட்கு உரிமையையுடையவ

ஊம் மறைந்துநின்று கேட்டு அருள்பண்ணிவரைவுவேண்டி வந்தனன்; உன்னுடைய தந்தை மணத்தையுடைய வேங்கைக்கீழே இருந்து அம்மலைகிழவோனுக்கு மணஞ்செய்தலைவிரும்பிக் கூறினான்; ஆதலால் நமக்கு நன்மையுண்டாகாநின்றது; இனி நீ வருந்தாதேகொள், எ-று.

இதனாற் தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது. இதன் இடைப்பாட்டுக்கள் *"வரைதல் வேண்டித் தோழி செப்பிய - புரைதீர்கிளவி புல்லிய வெதிரும்" என்பதனான் இயற்பழிக்க இயற்படமொழிந்தனள்.

இது தரவும் ஐஞ்சீரடிவந்த கொச்சகமுங் கொச்சகவெண்பாக்களுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்று வந்த கலிவெண்பாவின் வேறுபட்ட கொச்சகக்கலி. (௫)

௪௨. மறங்கொ ளிரும்புலித் தொல்முரண் டொலைத்த
முறஞ்செவி வாரண முன்குள கருந்திக்
கறங்கும்வெள் ளருவி யொலியிற் றுஞ்சும்
பிறங்கிருஞ் சோலை நன்மலை நாடன்
மறந்தான் மறக்கினி யெல்லா நமக்குச்
சிறந்தன நாநற் கறிந்தன மாயி லவன்றிறங்
கொல்யானைக் கோட்டால் வெதிர்நெற் குறுவாநாம்
வள்ளை யகவுவம் வா, இகுளை நாம்
வள்ளை யகவுவம் வா;

காணிய வாவாழி தோழி வரைத்தாழ்பு
வாணிறங் கொண்ட வருவித்தே நம்மருளா
நாணிலி நாட்டு மலை;

ஆர்வுற்றார் நெஞ்ச மழிய விடுவானோ
வோர்வுற் றொருதிற மொல்காத நேர்கோ
லறம்புரி நெஞ்சத் தவன்;

தண்ணறுங் கோங்க மலர்ந்த வரையெல்லாம்
பொன்னணி யானைபோற் றோன்றுமே நம்மருளாக்
கொன்னாள னாட்டு மலை;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், ௧௨-ம் சூ.

கூருகோ யேய்ப்ப விடுவாளோ தன்மலை
நீரினுஞ் சாய லுடைய னயந்தோர்க்குத்
தேரீயும் வண்கை யவன்;

வரைமிசை மேற்றொடுத்த நெய்க்க ணிறாஅல்
மழைநுழை திங்கள்போற் றோன்று மிழைநெகிழ
வெவ்வ முறீஇயினான் குன்று;

எஞ்சா தெல்லா கொடுமை நுவலாதி
யஞ்சுவ தஞ்சா வறனிலி யல்லனென்
னெஞ்சம் பிணிக்கொண் டவன்;

என்றியாம் பாட மறைநின்று கேட்டனன்
றாழிருங் கூந்தலென் றோழியைக் கைகவியாச்
சாயலின் மார்பன் சிறுபுறஞ் சார்தர
ஞாயிற்று முன்ன ரிருள்போல மாய்ந்ததென்
னாயிழை மேனிப் பசப்பு.

இது முன்பு பெற்றவழிமலிந்ததனைப் பின்பு பிரிந்தவழிக் கலங்கிக் கூறியது. என்னை? தலைவன் அருமைசெய்தயர்த்தவழித் தோழி தலைவியை ஆற்றுவித்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழிப்பத் தலைவி இயற்படமொழிந்ததனைச் சிறைப்புறமாகக் கேட்டுத் தலைவன் முன்னொருகால் வந்து சிறுபுறஞ் சாரத் தான் ஆற்றினமை குறித்தும் பின்னொருகால் அவ்வாறு பாட அவன் சிறுபுறஞ் சாராமையிற் கலங்கி நெஞ்சொடு கூறியதாகலின்.

(இ-ள்.) மறங்கொ * * * வா—எ-து, மறத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பெரிதாகிய புலியினது பழையமாறுபாட்டைக் கெடுத்த முறம்போலுஞ் செவியையுடைய யானை தனக்குமுன் நின்ற குளகைத் தின்று ஒலிக்கின்ற வெள்ளிய அருவிநீரைப் பருகி அது ஓலுறுத்துதலாற் துயில்கொள்ளும் பெருக்கின்ற சாரிய சோலையினையுடைய நல்ல மலைகாட்டையுடையவன் நாம் வருந்த நம்மை மறந்தான், இனி அவன் மறப்பானாக; இருளையே! ஆராய்ந்து பார்க்கின் நாம் நமக்கு அவன்சிறந்தபடியை மீளவும் அறிந்தேம், இனிக் கொன்ற யானையின் கொம்பாலே மூங்கினெல்லைக் குறுதற்கு நாம் அவன் செய்த கொடுமையின் கூற்றை வள்ளைப்பாட்டாகப் பாடுவேமாக வா

வெனத் தோழி இயற்பழிக்க அதுகேட்ட தலைவி தான் இயற்பட மொழிவாளாகக் கருதி ஏடீ நீ கூறியவாறன்றி அவன் திறத்தை நாம் வள்ளைப்பாட்டாகப் பாடுவேமாக வாவென்றாள்; எ - று.

மறக்கு, வியங்கோள். மறந்தான் மறக்கவென்றது அருமை செய்தயர்த்தலை. இருளை ஆயின் என்பனவற்றை முன்னேமாறிக் கூட்டுக. ஒல்லாரென்பதனைப் பின்னேகூட்டுக.

*“முறைப்பெயர் மருங்கிற் கெழுதகைப் பொதுச்சொ - னிலைக்குரி மரபி னிருவீற்று முரித்தே” என்பதனான் எல்லாவென்றாள். குறுவாம், வினையெச்சமுற்று.

நாடனென்றதனால் நாமும் அயலார் கூறும் பழைய அலரைக் கெடுத்துத் தன் மனத்து உளவாகிய நுகரும்பொருள்களை நுகர்ந்து தானுஞ் சுற்றமும் புகழ்ந்துகூறத் தன் இல்லின்கண் நாம் இருக்கும் நிலைமையை நிகழ்த்தான், நாம்வருந்த நம்மை மறந்தானென்று உள்ளுறையுவமங்கொள்க. † “கிழவோட் குவம மீரிடத் துரித்தே” என்னும் உவமவியற் சூத்திரத்துச் சிறுபான்மை குறிஞ்சிமுதலியவற்றிற்கும் உவமைப்போலிகொள்க என்றலிற் குறிஞ்சியில் உவமப்போலிகொண்டார். ‡ “தோழியுஞ் செவிலியும் பொருந்துவழி நோக்கிக் - கூறுதற் குரியர் கொள்வழி யான” என்பதனாற் தோழி உவமப்போலிவு கூறினாள். இது பயவுவமப்போலி. இந்நிலத்து முன் உள்ளுறைகூறியவற்றிற்கும் பின்னர் உள்ளுறை கூறுகின்றவற்றிற்கும் இதுவே விதியாகக் கொள்க.

காணிய * * * மலை—எ-து, வாழ்வாயாக தோழி! நம்மை அருளாத கொடுமைக்கு நாணுதிருக்கின்றவனுடைய நாட்டின் மலையாயிருந்தும் பக்கமலையிலே தாழ்ந்து ஒளியையுடைய நிறத்தைக்கொண்ட அருவியையுடைத்தாயிராநின்றது, இதற்குக் காரணத்தை நம் மனத்தான் ஆராய்தற்கு வாவெனத் தோழி இயற்பழித்தாள்; எ - று.

ஆர்வுற்றார் * * * தவன்—எ-து, ஒருகூற்றிற் சாயாத நாநிற்குந் துலாக்கோல்போல ஒருதலுற்று அறத்தையே விரும்பின நெஞ்சத்தையுடையவன் தன்னான் நுகரப்பட்டார் நெஞ்சத்தை அழியும்படி விடுவனோ? விடான்காணெனத் தலைவி இயற்படமொழிந்தாள். எ-று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், உசு-ம் சூத்.
† ,, ,, உவமவியல் உக-ம் ,,
‡ ,, ,, ,, உச-ம் ,,

திண்ணறுங் *- * * மலை—எ-து, நம்மை அருளி இல்லறப்பயனை ஆளாமற் பயனின்மையை ஆளுகின்றவன் நாட்டு மலையாயிருந்துந் தண்ணிய நறிய கோங்கு பூத்த பக்கமலையெல்லாம் பொன்னாற் செய்த பல ஆரம் அணிந்த யானைகள்போலச் சிறந்து தோன்றும், இதற்குச் காரணமென்னெனத் தோழி இயற்பழித்தாள் ; எ - று.

அருளாவென்பது செய்யாவென்னு மெச்சம்.

கூருநோய் * * * யவன்—எ-து, தன்கொடையை விரும்பி வந்தோர்க்குத் தேனைக் கொடுக்கும் வளவிய கையையுடையவன் நம்மாட்டுத் தன்மலையின் நீரினும் மென்மையுடையனாதலால் வரையாமல் நமக்கு மிகுகின்ற நோய் நம்மைப் பொருந்த விடுவனோ? விடான்; வரைவனெனத் தலைவி இயற்படமொழிந்தாள் ; எ - று.

வரைமிசை * * * குன்று—எ-து, பூணெகிழ்ந்து விழும்படி நம்மை வருத்தமுறுத்தினோன் குன்றிருந்தும் பக்கமலைக்கீளின்மேலே வைத்த தேனை இடத்தேயுடைய இருள் மழையிலே நுழைகின்ற மதியைப்போலத் தோன்றாநிற்கும், இதற்குக் காரணம் என்னெனத் தோழி இயற்பழித்தாள் ; எ - று.

இது தேன் பயன்படுதல்கூறினாள். இதன்கட் தோழி இயற்பழித்தன எல்லாம் பொருட்புறத்திறைச்சி தோன்றியவாறு காண்க.

எஞ்சா * * * டவன்—எ-து, இங்ஙனந் தோழி இயற்பழித்ததற்குப் பொருளாய், எடீ! ஒழியாமல் அவன் கொடுமையைக் கூறாதேகொள், என் நெஞ்சைத் தன் அன்பாற் பிணித்தல்கொண்டவன் பிறர் அஞ்சுங் கொடுந்தொழிற்கு அஞ்சாத அறன் இல்லாதவன் அல்லனெனத் தலைவி இயற்படமொழிந்தாள் ; எ - று.

என்றியாம் * * * பசப்பு—எ-து, என்று முன் மொழிந்து தன் நெஞ்சுடனே முன்பு யாங்கள் பாட மறைந்துநின்று கேட்டனனாய் மென்மையால் இனிய மார்பினையுடையான் தாழ்ந்த கரிய கூந்தலையுடைய என்றோழியை எனக்கு அவள் வரவுகூறாமற் கையைக் கவித்து இவன் சிறியபுறத்தைச் சேர என்னுடைய ஆராய்ந்த இழையினையுடைய மேனியிற் பசப்பு ஞாயிற்றுமுன்னர் நின்ற இருள்போலக் கெட்டதென்று யாம் அவ்வாறு பாடவும், அவன் சிறுபுறஞ் சாராமையின் நம் மேனியிற் பசப்பு மாயாமல் நின்றதெனப் பிரிந்தவழிக் கலங்கினாள் ; எ - று.

இது * "சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியற்கை - புல்லிய கிளவி யெச்ச மாகும்" என்பதனாற் கூற்றெச்சம். இதனால் உயிர்ப்பென்னும் மெய்ப்பாடு தலைவிக்குத் தோன்றிற்று.

இஃது ஐஞ்சீரடியுஞ் சொற்சீரடியும் வந்த தரவுவந்து ஏனைய வெண்பாவாய் வந்த கலிவெண்பா. (௬)

௪௩. வேங்கை தொலைத்த வெறிபொறி வாரணத்
தேந்து மருப்பி னினவண் டிமிர்பூதுஞ்
சாந்த மரத்தி னியன்ற வுலக்கையா
லைவன வெண்ணெ லறையுர லுட்பெய்திருவா
மையனை யேத்துவாம் போல வணிபெற்ற
மைபடு சென்னிப் பயமலை நாடனைத்
தையலாய் பாடுவா நாம்;

தகையவர் கைச்செறித்த தாள்போலக் காந்தண்
முகையின்மேற் றும்பி யிருக்கும் பகையெனிற்
கூற்றம் வரினுந் தொலையான்றன் னட்டார்க்குத்
தோற்றலை நாணாதோன் குன்று;

வெருள்புட னோக்கி வியலறை யூக
மிருடீங் கிறுவரை யூர்பிழி பாடும்
வருடைமான் குழவிய வளமலை நாடனைத்
தெருளத் தெரியிழாய் நீயொன்று பாடித்தை;

நுண்பொறி மான்செவி போல வெதிர்முளைக்
கண்பொதி பாளை கழன்றுகும் பண்பிற்றே
மாறுகொண் டாற்றா னெனினும் பிறர்குற்றங்
கூறுத றேற்றாதோன் குன்று;

புணர்நிலை வளகின் குளகமர்ந் துண்ட
புணர்மருப் பெழில்கொண்ட வரைபுரை செலவின்
வயங்கெழி லியானைப் பயமலை நாடனை
மணநாறு கதுப்பினாய் மறுத்தொன்று பாடித்தை;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௨௦௫-ம் சூத்.

கடுங்க ணுழுவை யடிபோல வாழைக்
கொடுங்காய் குலைதொறூஉந் தூங்கு மிடும்பையாு
மின்மை யுரைத்தாற் கதுநிறைக்க லாற்றாக்காற்
றன்மெய் துறப்பான் மலை;

எனவாங்கு,

கூடி யவர்திறம் பாடவென் றோழிக்கு
வாடிய மென்றோளும் வீங்கின
வாடமை வெற்ப னளித்தக்காற் போன்றே.

இது வரைவுநீட ஆற்றாளாயினவிடத்துத் தோழி தானுந் தலைவியும் வள்ளைப்பாடலுள் முருகனைப் பாடுவார்போல இருவர்க்கும் ஏற்பத் தலைவனைப்பாடத் தலைவி ஆற்றினமை தோழி தன்னுள்ளே கூறுவாளாய்த் தலைவன் சிறைப்புறமாகக் கூறியது.

(இ - ள்.) வேங்கை * * * நாம்—எ-து, தையலாய்! நாம் இருவேமும் ஐவனமாகிய வெண்ணெல்லைப் பாறையாகிய உரலிலே சொரிந்து, புலியைக் கொன்று மதத்தான் மயங்கின புகரையுடைய யானையினது தலை எந்தின கொம்பாலும் இனமானவண்டுகள் ஒலித்துத் தாதை ஊதுஞ் சந்தனமரத்தினாலும் பண்ணின உலக்கைகளாலே குற்று, முருகனைப் புகழ்வேம்போலே அழகுபெற்ற மேகம் உண்டாகின்ற தலைமையினையுடைய பயனையுடைத்தாகிய மலைநாட்டையுடையானைப் பாடுவேம்; எ - று.

பாடுவாமென்னும் பொருளே பயப்பச் செய்தலின் இறைச்சியிற் பிறந்த பொருள்காண்க. இஃது * "இறைச்சியிற் பிறக்கும் பொருளுமா ருளவே - திறத்தியன் மருங்கிற் றெரியு மோர்க்கே" என்பதனாற் கொள்க. இஃது இரண்டு உலக்கையாலும் பயன்கொண்டாற்போல அவன் பெயர்பாடுதலாற் பயன்கொள்ளாமையில் உள்ளுறையுவமமன்மை உணர்க.

தகையவர் * * * குன்று—எ-து, பகையென்றுகூறிற் கூற்றுவன் எதிர்வரினுங் கெடானாய்த் தன்னை உறவுகொண்டார்க்குத் தோற்றலை நாணுதவனுடைய மலை தும்பி அழகினையுடைய மகளிர் கையிலிட்ட தாட்கட்டாகிய நீலக்கண்டச்செறிபோலக் காந்தளினது முகையின்மேலே அஃது அலருங் காலம் பார்த்திருக்கும்; எ - று.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௩௯-ம் சூத்.

என்பதனான் நஞ்சுற்றத்தார் மனநெகிழ்ந்து வரைவிற்கு உடம்படுங் காலம் பார்த்திருக்கின்றானென்றாளாக உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது பயவுவமப்போலி. போலவென்னும் வினையுவமம் இதற்குச் சிறப்புக்கொடுத்துநின்றது. தொலையாமையுந் தோற்றலை நாணாமையும் முருகனுக்கு உளவாகல் புராணங்களான் உணர்க.

வெருள்புட * * * பாடித்தை—எ-து, தெரிந்த இழையினையுடையாய் அகற்சியையுடைய பாறையிலிருந்த கருங்குரங்கைச் சேர வெருண்டு பார்த்து இருள் செறிந்த பக்கமலையிலே ஏறி இறங்கி ஆடும் வருடைமானின் குழவிகளையுடையனவாகிய வளப்பத்தையுடைய மலைநாடனை விளங்க நீ ஒன்று பாடுவாயென்றாள்; எ - று.

பாடித்தை, முன்னிலைவினைத்திரிசொல். வருடைமான்குழவி தன் இளமையான் வெருளத்தகாத யூகத்தை வெருண்டாற் போல நீயும் நஞ் சுற்றத்தார் வரைவிற்கு உடம்படாரோவெனக் கருதிச் சுற்றத்தாரை வெருளாநின்றாய், அது தகாதெனக் கூறினாளென உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி. * "தவலருஞ் சிறப்பினத் தன்மை நாடின் - வினையினும் பயத்தினு மறுப்பினு முருவினும் - பிறப்பினும் வரூஉந் திறத்த வென்ப" என்னும் உவமவியற் சூத்திரத்தாற் சிறந்தவென்றதனாற் தலைவன் நாட்டிலுள்ளன கூறித் தலைவிக்கேற்ற உவமந்தோன்றச் செய்தலுங் கொள்க.

நுண்பொறி * * * குன்று—எ-து, செல்வமுதலியவற்றோடு மாறுகொண்டு அவற்றைப் பொருதிருப்பதொன்று பலருங் கூறினும் பிறர் குற்றத்தைக் கூறுதலை அறியாதவன் குன்று நுண்ணிய பொறியையுடைய மானினுடைய செவியைப்போல மூங்கின் முளையினது கண்ணினைப் பொதிந்த பாளை கழன்று விழும் பண்பினையுடைத்தெனத் தலைவி கூறினாள்; எ - று.

இதனால் அவன் வரையாமையின் நம்மேனியிற் தோன்றிய வருத்தமும் நீங்கி நம் மேனியும் இனிப் பொலிவுபெறுமெனக் கூறினாளாக உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இஃது உருவுவமப்போலி. குற்றங்கூறுதல் தேற்றாதானெனவே நாஞ் செய்த தீங்குகளையுங் காணானென்றாள். முருகனுந் திருமேனிகொண்டு திரிதலின் அவற்குங் குற்றங் கூறாமை ஏற்றினான். மேற் தோழி கூறுகின்றாள்.

புணர்நிலை * * * பாடித்தை—எ-து, பிடியோடு கூடிய நிலைமையினையுடைய, வண்[illegible] தழையை மனம்பொரு

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், உ-ஆம் சூத்.

ந்தித் தின்ற, இணைந்த கொம்புகள் அழகுகொண்ட வரை நடந்தத னையொக்குஞ் செலவினால் விளங்குகின்ற அழகினையுடைத்தாகிய யானைகளையுடைய பயனையுடைய மலைநாடனை மணம் நாறும் மயிரினையுடையாய்! முன் இயற்படமொழிந்ததனை மறுத்து இனி இயற்பழித்து ஒன்று பாடுவாயாக; எ - று.

நிலைமையையுடைய யானை, தின்ற யானை, அழகினையுடைத்தாகிய யானை, என்க.

மருப்பெழில்கொண்டவரை இல்பொருளுவமை.

இதனால் விலங்குகளுந் தமக்கு வேண்டுவனவற்றை நுகர்ந்து வருத்தமின்றி ஒழுகினாற்போல நாமும் நமக்கு வேண்டுவனவற்றை நுகர்ந்து இல்லறத்தையும் நிகழ்த்தி வருத்தமின்றி ஒழுகுமாறு வரைந்து கொள்வனென்றானாக உள்ளுறையுவமங் கொள்க. இது பயவுவமப்போலி. "மறுத்தொன்று பாடித்தை என்றதன் பயன் இவள் களவொழுக்கங் கருதாமல் வரைந்துகோடலே கருதினாளெனத் தலைவன் உட்கொண்டு கடிதின்வரைதலாம். அதுகேட்ட தலைவி கூறுகின்றாள்.

கடுங்க *'* * மலை—எ-து, மிடியாலே பொருளின்மையைச் சொன்னாற்கு அப்பொருளை அவற்கு நிறைத்தலாற்றாதபொழுது தன் மெய்யைத்துறக்குமவன்மலைதறுகண்மையையுடையபுலியின் அடியைப்போல வாழையினது விளைந்தகாய் குலைகடோறுந் தூங்கும்; எ-று.

புலியடிபோல வாழைக்குலை தூங்குமென்றதனான் நம்மை வரையாமையிற் கொடியன்போற் தோன்றினான், அவன் இனி வரைந்துகொண்டு நமக்கு இனியனாவனென உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி.

இனி முருகற்கு ஏற்றுங்காற் பிறவித் தடுமாற்றத்தான் வீடு பெறுதலின்மையைஉரைத்தாற்கு அவ்வீடுபெறுந்தன்மையைத் தான் நிறைவித்தலை அவர்கள் கொள்ளமாட்டாதகாலத்துத் தன் திருமேனியைக் கைவிட்டு அவர்கள் மனத்தே தங்குகின்றவனெனக் கூறுக. "ஒருநீ யாகத் தோன்ற விழுமிய பெறலரும் பரிசினல்கும்" என்றார் முருகாற்றுப்படையில். "தன்னை யுன்னி யென்னை யாக்கிய போழ்தே யானவ னாயினேன்" என்பதனானும் உணர்க.

எனவாங்கு—எ-து, என்று; எ - று. ஆங்கு, அசை.

கூடி * * * போன்றே—எ-து, யானுந் தலைவியுங் கூடித் தலைவன் திறத்தையும் முருகன் திறத்தையும் பாடினேமாக, என்னுடைய தோழிக்கு அசைகின்ற மூங்கிலையுடைத்தாகிய வெற்பையுடையவன் அளித்தபொழுதுபோன்று முன் அளியாமையான் மெலிந்த மெல்லிய தோள்களுஞ் சிறந்தன; எ - று.

எனத் தன்னுள்ளே கூறுவாளாய்த் தலைவன் சிறைப்புறமாகக் கூறினாள் அவன் கடிதாக வரைதற்கு.

இதனாற் தலைவற்குச் சூழ்ச்சிபிறந்தது.

இப்பாட்டு முழுதும் முருகற்குப் பயன்படாது தலைவற்குப் பயன்பட்டுநின்றவாறு உணர்க.

இது கொச்சகங்களும் விரவி வந்தமையிற் கலிவெண்பாவின் வேறுபட்டுவந்த கொச்சகம். (எ)

சச. கதிர்விரி கனைசுடர்க் கவின்கொண்ட நனஞ்சார
லெதிரொதி ரோங்கிய மால்வரை யடுக்கத்
ததிரிசை யருவித னஞ்சினை மிசைவீழ
முதிரிண ரூழ்கொண்ட முழவுத்தா ளெரிவேங்கை
வரிநுத லெழில்வேழம் பூநீர்மேற் சொரிதரப்
புரிநெகிழ் தாமரை மலரங்கண் வீறெய்தித்
திருநயந் திருந்தன்ன தேங்கமழ் விறல்வெற்ப;

தன்னெவ்வங் கூரினு நீசெய்த வருளின்மை
யென்னையு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டு
நின்னையான் பிறர்முன்னர்ப் பழிகூற றானாணி;

கூருநோய் சிறப்பவு நீசெய்த வருளின்மை
சேரியு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டாங்
கோருநீ நிலையிலை*யெனக்கூற றானாணி;

நோயட வருந்தியு நீசெய்த வருளின்மை
யாயமு மறைத்தாளென் றோழி யதுகேட்டு
மாயநின் பண்பின்மை பிறர்கூற றானாணி;

எனவாங்கு,

இனையன தீமை நினைவனள் காத்தாங்
கனையரும் பண்பினு னின்றீமை காத்தவ
ளருந்துய ராரஞர் தீர்க்கு
மருந்தாகிச் செல்கம் பெருமநாம் விரைந்தே.

இது வரையாது வந்து ஒழுகுந் தலைவனைத், தோழி, தலைவியது கற்புமிகுதியும் இவ்வொழுக்கம் அலராகின்றமையும் அவளது ஆற்றாமையுங் கூறி, வரைவுகடாயது.

(இ - ள்.) கதிர்விரி * * * விறல்வெற்ப---ரீ-து, எதிரெதிரோ ஓங்கிய பெருமையையுடைய மலையினது அகற்சியையுடைய சாரலில் இளஞாயிற்றினுடைய விரிகின்ற செறிந்த கிரணங்களினுடைய அழகைத் தன்னிடத்தேகொண்ட மாணிக்கப் பாறையிலே, நிற்கப்பட்டு முழங்குகின்ற ஓசையையுடையவும் இரண்டு மலையினின்றும் வீழ்கின்ற அருவி தனது அழகிய கொம்புகளின்மேலே வீழ்தலாலே முதிர்ந்த கொத்துக்கள் அலர்தல்கொண்ட முழவுபோலுந் தாளினையுடைய நெருப்புப்போலும் வேங்கை புகரினையுடைய மத்தகத்தினையும் அழகினையுமுடைய யானைகள் பூவொடு கூடிய நீரை மேலே சொரியாநிற்க எக்காலமும் முறுக்கு நெகிழ்ந்த தாமரைமலரினது அழகையுடைய அல்லியிலே வீற்றுப்பெற்றுத் திருமகள் விரும்பியிருந்தாலொத்த தேனுறும் வெற்றியினையுடைய வெற்பனே; எ - று.

சுடரின் கவினைக்கொண்ட அடுக்கமெனவே மாணிக்கப்பாறையென்னும் பொருள் தந்தது. எதிர் எதிர் ஓங்கிய வரைகளைத் தலைவன் சுற்றத்தாருந் தலைவி சுற்றத்தாருமாகவும் அவற்றிடையடுக்கத்தைத் தலைவன் மனையாகவும் இரண்டருவியும் வீழ்கின்றது இருவகைச் சுற்றத்தாருஞ் செய்கின்ற சிறப்புக்களாகவும் இணர் ஊழ்கொண்டதனைப் புதல்வர்ப் பயத்தலாகவும் வேங்கையைத் தலைவியாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது பயவுவமப்போலி. இதனாற் கூறியது நின் நாட்டில் உறைகின்ற வேங்கை சிறப்பெய்தினாற்போலத் தலைவியும் நின் இல்லின்கண் வந்து சிறப்பெய்துமாறு கடிதின் வரைந்து கொள்கவென்றதாயிற்று. வரிநுதலெழினென்முதலாகத் திருநுந்திருந்தவென்ற வினையுவமம் முற்கூறிய உள்ளுறையுவமத்தைத் தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்தாலும் உள்ளுறையுவமம்போலத் திணைபுணர்த்தலைத் தன்னாதலின்றது. இதற்கு விதி முற்கூறினும்.

தின்னெவ்வங் * * * றணி—எ-து, என்னுடைய தோழி தன்னுடைய வருத்தமுறுகிற்கவும் நீ செய்த அருளில்லாமையை என்னையும் உட்பட மறைத்தாள்; அவள் இங்ஙனம் மறைத்தது அவ்வருளின்மையைக் கேட்டு யான் நின்னைப் பிறர்முன்னே பழிகூறுதலைத் தான் நாணிக்காண்; எ-று.

யான் பழிகூறுவேனென்று தான் நாணியெனத் தலைவி குறியாததொன்றைக் கூறினமையின் அது குறியாதுகூறலாம்.

உம்மை, சிறப்பு.

கூருநோய் * * * றணி—எ-து, என்னுடைய தோழி மிகுகின்ற காமநோய் சிறவாநிற்கவும் நீ செய்த அருளில்லாமையைச் சேரியிலுள்ளாரும் அறியாதபடி மறைத்தாள்; அவள் இங்ஙனம் மறைத்தது அவ்வருளின்மையைக் கேட்டு அப்பொழுதே நீ நிலைபெறுடையையல்லையென்று யான் பிறர்க்குக் கூறுதலைத் தான் நாணிக்காண்; எ-று.

உம்மை, சிறப்பு. ஒரும், அசை.

நோயட * * * றணி—எ-து, என்னுடைய தோழி காமநோய் வருத்துகையினாலே வருந்தியும் நீசெய்த அருளில்லாமையை ஆயத்தையும் மறைத்தாள்; அவள் இங்ஙனம் மறைத்தது அவ்வருளின்மையைக் கேட்டு மாயத்தை வல்ல நினது பண்பில்லாமையைப் பிறர்கூறுதலைத் தான் நாணிக்காண்; எ-று.

ஆயத்திற்கும் வருத்தம்புலப்படாமை மறைத்தாளென்ற உம்மை சிறப்பும்மை.

எனவாங்கு, அசை.

இனையன * * * விரைந்தே—எ-து, நினது தீமையான் உண்டாகிய அருந்துயரத்தை அத்தன்மைத்தாகிய அரிய நற்குணத்தினானே நீ பின்பேர்க் காத்தாற்போல இத்தன்மையனவாகிய தீமைகளைப் பிறரறியாதபடி நினைத்தாளாய்க் காத்தவளுடைய ஆரஞரைத் தீர்க்கும் மருந்தாகிப் பெருமா நாம்விரைந்துசெல்வேம்; எ-று.

தீமையாயின விட்டுப்பிரிவும் அருமைசெய்தயர்த்தலுமாம்.

இதனாற் தலைவற்கு வரைவுபிறந்தது.

இஃது எழடித்தரவும் மூன்றடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (அ)

௪௫. விடியல்வெங் கதிர்காயும் வேயும லகலறைக்
கடிசுனைக் கவினிய காந்தளங் குலையினை
யருமணி யவிருத்தி யரவுநீ ருணல்செத்துப்,
பெருமலை மிளிர்ப்பன்ன காற்றுடைக் கனைபெய
லுருமுக்கண் ணுறுதலி னுயர்குர லொலியோடி
நறுவிய நனஞ்சாரற் சிலம்பலிற் கதுமெனச்
சிறுகுடி துயிலெழூஉஞ் சேணுயர் விறல்வெற்ப;

கால்பொர நுடங்கலிற் கறங்கிசை யருவிநின்
மால்வரை மலிசுனை மலரேய்க்கு மென்பதோ
புல்லாராப் புணர்ச்சியாற் புலம்பிய வென்றோழி
பல்லிதழ் மலருண்கண் பசப்பநீ சிதைத்ததை;

புகர்முகக் களிறொடு புலிபொரு தழுக்குநின்
னகன்மலை யடுக்கத்த வமையேய்க்கு மென்பதோ
கடையெனக் கலுழ்நோய் கைம்மிக வென்றோழி
தடையின திரண்டதோள் தகைவாடச் சிதைத்ததை;

சுடருற வுறநீண்ட சுரும்பிமி ரடுக்கத்த
விடர்வரை யெரிவேங்கை யிணரேய்க்கு மென்பதோ
யாமத்துந் துயிலல ளலமரு மென்றோழி
காமரு நல்லெழில் கவின்வாடச் சிதைத்ததை;

எனவாங்கு,

தன்றீமை பலகூறிக் கழறலி னென்றோழி
மறையிற்றன் மருவுற மணந்தநட் பருகலாற்
பிறைபுரை நுதலவர்ப் பேணிநம்
முறைவரைந் தனரவ ருவக்கு நாளே.

இது வரைவிடையாற்றாத தலைவிக்குத் தோழி தான் தலைவனை நெருங்கி வரைவுகடாவ அதுகேட்ட தலைவன் வரைவுமுயற்சியான் வருதல் இடையிட்டதூஉந் தமர்வரைவெதிர்ந்ததூஉங் கூறி அவளை ஆற்றுவித்தது.

(இ - ள்.) விடியல்வெங் * * * விறல்வெற்ப—எ-து, விடியற்காலத்து விரும்பிய ஞாயிற்றைத் தெகைக்கும் மூங்கில் நெருங்கின

அகன்ற மாணிக்கப்பாறையிடத்து, மணத்தையுடைய சுனையிடத்தே அழகுபெற்று வளர்ந்த காந்தளினது அழகிய குலையினைப், பெறுதற்கு அரிய மணி விளங்குகின்ற பொறியினையுடைய பாம்பு நீளை [illegible]ண்டலாகக் கருதிப், பெரிய மலைகளைக் கீழ்மேலாக்குமாறுபோலே இருக்கின்ற காற்றினையுடைத்தாகிய செறிந்த மழையில் உருமேறு இடித்தலால் எழுந்த உயர்ந்த ஓசையாகிய ஓசை பரந்து நறிய பூக்களையுடைய சாரலிலே ஒலிக்கையினாலே விளையச் சிறுகுடியினுள்ளார் உறக்கமுணரும் மிக உயர்ந்த வெற்றியினையுடைய வெற்பனே; எ-று.

மாணிக்கப்பாறை தலைவி உறைகின்ற ம[illegible]யாகவுஞ், சுனையிடத்துக் காந்தள் சுற்றத்தார் பேண அழகுபெற்ற தலைவியாகவும், மணத்தைத்தரும் அக்காந்தள் பாம்புபோற் றோன்றியது மேல் இல்லறத்தைத் தருகின்ற களவொழுக்கம் பிறர்க்குத் தீங்குபோற் றோன்றியதாகவும், உருமேறு இடித்தலால் எழுந்த ஓசை குறவர் சாரலெல்லாஞ் சிலம்பியது அங்ஙனந் [illegible]தாகக் கருதின அயலார்கூற்றைக் கேட்ட தாய் கழறிய கூற்றுப் பரந்ததாகவுஞ், சிறுகுடி துயிலெழுந்தது காவன் மிகுதியாற் றலைவியுந் தானுங் களவு இடையீடுபட்டு வருந்தித் துயிலின்றியிருந்த தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி.

கால்பொர * * * சிதைத்ததை—எ-து, முயங்குதலமையாத கூட்டம்பெறாமையால் வருந்தின என் தோழியுடைய பல இதழையுடைய மலர்போலும் உண்கண்கள் பசக்கும்படி நீ கெடுத்தது சாற்றடிக்கவுந் தன் பெருமையால் அசையாவாய் நின்று ஒலிக்கின்ற ஓசையினையுடைய அருவிகளையுடைய நினது பெருமையையுடைய வரையில் நீர்நிறைந்த சுனையின் மலரையொக்குமென்னும் பொருமையோ? அதுவன்றே அருளின்மையன்றோ? எ-று.

புகர்முகக் * * * சிதைத்ததை—எ-து, உயிர்போம் பருவமென்று கூறும்படியாகக் கலங்குதற்கு ஏதுவாகிய காமநோயைக் கடக்கும்படியாக என் தோழியுடைய பெருத்தனவாகிய திரண்ட தோள்களை அழகுவாடும்படி நீ கெடுத்தது புகரையுடைத்தாகிய முகத்தையுடைய களிற்றோடே புலி பொருது பகைத்துத் திரியும் நின்னுடைய அகன்ற மலையில் அடுக்கத்தனவாகிய மூங்கிலையொக்குமென்னும் பொருமையோ? அதுவன்றே அருளின்மையன்றோ? எ-று.

சுடருற * * * சிதைத்ததை—எ-து, நயாமத்துந் துயில் கொள்ளுதலினாய் மணந்தபோதும் என் தோழியுடைய விருப்பம்

ம்ருவிய நல்ல எழுச்சியழகு வாடும்படியாக நீ கெடுத்தது ஞாயிற்றைத் தீண்டும்படியாக மிகநீண்ட சுரும்புகள் ஒலிக்கின்ற முழைஞ்சுகளையுடைய மலையினது பக்கமலையிடத்தனவாகிய எரி போலும் வேங்கையினது பூங்கொத்தையொக்குமென்னும் பொருமையோ? அதுவன்றே அருளின்மையன்றோ? எ - று.

காமரு, விகாரம்; மருவும் ஈற்றுமிசை உகரம் மெய்யொடுங் கெட்டு மகரஞ் சந்தியாற் கெட்டது.

எனவாங்கு—எ-து, என்று; எ-று. ஆங்கு, அசை.

தன்றீமை * * * நாளே—எ-து, தன் பொல்லாங்குகள் பலவற்றையுஞ் சொல்லி யான் கழறுகையினாலே அவர் என்கூற்றினை இஃதுண்மையென்று தெளிந்து களவொழுக்கத்திலே தான் நம்மோடு மருவுதலுறுகையினாலே கூடின் உறவ பின்னர் வரைவுமுயற்சியான் அருளுகையினாலே, பிறையொத்த நுதலினையுடையாய்! இக்களவொழுக்கத்தில் வேட்கை நீங்கி நாம் அவனைப் பேணி அவரிடத்தே தங்குதலை அவர் விரும்பின நாளிலே நஞ் சுற்றத்தாரும் அவர்க்கே கொடுப்பதாக அறுதியிட்டுவிட்டார்; இதுகாண் நமக்குண்டாகிய நன்மை; எ - று.

தன், தான், அவனொன்பது ஒருமைப்பன்மைமயக்கம், உறைதல் உறையென விகாரமாயிற்று.

இதனாற் தலைவிக்குச் செல்வமாகிய உவகை பிறந்தது.

இஃது எழடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்றுவந்த ஒத்தாழிசைக்கலி. (க)

சசு. வீயகம் புலம்ப வேட்டம் போகிய
மாஅ லஞ்சிறை மணிநிறத் தும்பி
வாயழி கடாத்த வான்மருப் பொருத்தலோ
டாய்பொறி யுழுவை தாக்கிய பொழுதின்
வேங்கையஞ் சினையென விறற்புலி முற்றியும்
பூம்பொறி யானைப் புகர்முகங் குறுகியும்
வலிமிகு வெகுளியான் வாளுற்ற மன்னரை
நயனுடை நட்பாக்கும் வினைவர்போன் மறிதரு
மயமிழி யருவிய வணிமலை நன்னாட;

ஏறிரங் கிருளிடை யிரவினிற் பதம்பெறாஅன்
மாறினெ னெனக்கூறி மனங்கொள்ளுந் தானென்ப
கூடுதல் வேட்கையாற் குறிப்பார்த்துக் குரனொச்சிப்
பாடோர்க்குஞ் செவியோடு பைதலேன் யானாக;
அருஞ்செல லாரிடை யருளிவந் தளிபெறாஅன்
வருந்தினெ னெனப்பல வாய்விடூஉந் தானென்ப
நிலையுயர் கடவுட்குக் கடம்பூண்டு தன்மாட்டுப்
பலஞூழு மனத்தோடு பைதலேன் யானாக;
கனைபெய னடுநாள்யான் கண்மாறக் குறிபெறாஅன்
புனையிழா யென்பழி நினக்குரைக்குந் தானென்ப
துளிநசைஇ வேட்கையான் மிசைபாடும் புள்ளிற்றன்
னளிநசை யார்வுற்ற வன்பினேன் யானாக;

எனவாங்கு,

கலந்தநோய் கைம்மிகக் கண்படா வென்வயிற்
புலந்தாயு நீயாயிற் பொய்யானே வெல்குவை
யிலங்குதா ழருவியோ டணிகொண்ட நின்மலைச்
சிலம்புபோற் கூறுவ கூறு
மிலங்கே ரெல்வளை யிவளுடை நோயே.

இஃது அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைவன் மீள அதனை என்பிழைப்பாகக் கருதுவனெனக் கவன்று ஆற்றாளாகித் "தன்குறி தள்ளிய தெருளாக் காலை - வந்தனன் பெயர்ந்த வறுங்கள நோக்கித் - தன் பிழைப் பாகத் தழீஇத் தேறிய" தலைவியது நிலைமை தோழி தலைவற்குக்கூறி இவ்விடையீடு நின் தோழியினாயிற்றென எனதுபிழைப்பாக்கி அவனை ஆற்றுவிப்பாய், நீ உரைத்ததே உரையாம் அவட்கென அவளது ஆற்றாமை கூறி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்.) வீயகம் * * * நன்னுடை—எ-து, தான் நுகர்கின்ற பூத் தன்னையின்றித் தனித்து உறையத், தான் விரும்பிய பூவின் மேலே போன பெருமையினையும் அழகினையுமுடைத்தாகிய சிறகினையும் நீலமணிபோலும் நிறத்தினையுமுடைய தும்பி, வாயிடத்தே பெருகி வீழ்கின்ற மதத்தையும் வெள்ளிய மருப்பினையுமுடைய யானைத்தலைவனோடே அழகினையுடைத்தாகிய வரியினையுடைய புலி

வந்து போர்செய்த காலத்தே, வேங்கையினது அழகையுடைய பூங்கொம்பென்று கருதி விறலையுடைய புலியைச் சூழ்ந்தும் வேங்கைச் சினையென்று பொலிவுபெற்ற புள்ளிகளையுடைய யானையினது புகரினையுடைய முகத்தை அணுகியும், வலிமிகுகின்ற கோபத்தாலே வாட்போரைச் செய்யத் தொடங்கின மன்னரை நட்பாக்கும் உபாயத்தை ஆராய்ந்து நட்பாக்குஞ் சந்துசெய்வாரைப்போலப் பலகாலுந் திரியும், பள்ளத்தே குதிக்கின்ற அருவிகளையுடைய திரண்ட மலைகளையுடைய நன்னாடனே; எ-று.

மறித்தரும் பயமிழி என்றும் பாடம்.

தும்பி வினைவர்போல முற்றியுங் குறுகியும் மறிதருமென்க. பூட்புலம்ப வேட்டம் போகிய தும்பி தலைவி தனித்திருக்க, முன்வரைந்துகொண்ட மனையிடத்தே வேட்கைசென்று போன தலைவனாகவும், அத்தும்பி வருத்தத்தை நிகழ்த்துவனவாய்த் தம்மிற் பகைத்த புலியையும் யானையையுந் தனக்குத் தேனைத் தரும் வேங்கைப்பூவாகக் கருதிச் சுழல்கின்றதன்மை தம்மேல் அன்பின்றி இருக்கவுந் தனக்கு இன்பமுளதாகக் கருதிப் பகற்குறியும் இரவிற்குறியும் பெறுதற்கு மறுகுகின்றதன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி.

*"பின்முறை யாக்கிய" என்ற சூத்திரத்துத் "தொன்முறை மனைவி" என்றதனாற் றொன்முறைமனைவியுண்மையும் உணர்க.

'நயனுடை நட்பாக்கும் வினைவர்போல்' என்ற வினையுவமம் உள்ளுறையுவமத்தைத்தருகின்ற கருப்பொருட்குச் சிறப்புக்கொடுத்துத் தானும் உள்ளுறையுவமம்போற் றிணையுணர்தலைத் தள்ளாதுநின்றது.

எறிரங் * * * யானாக—எ-து, யான் தன்னைக் கூடுதற்கணுளதாகிய வேட்கையினாலே யான் பகற்குறியைத் தள்ளின நிலைமையை என்பிழைப்பாக மனத்தான் நோக்கி இரவிற்குறியேற்றுக்கோடற்கு யான் கொத்தினையுடைய சொச்சிப்பூ விழுகின்ற ஓசையை அவன் குறியோவென்று கருதுஞ் செவியோடே வருத்தத்தையுடையேனாகாநிற்கத் தான் உருமேறு இடிக்கின்ற இருளையுடைய நடுவாகிய இராப்பொழுதினது செவ்வியைப் பெறுனய்ப் பகற்குறியையும் யான் மாறினேனென்று கூறி இனி மனத்தே கொள்ளாநிற்கும்; எ-று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௩௨-ம் சூத்.

மனத்தின் வினையைச் செவிமேல் எற்றினார் அதுகருவியாக உணர்தல் நோக்கி.

அருஞ்செல * * * யானாக—எ-து, யான் நிற்கின்ற நிலைமை உயர்தற்குக் காரணமான கடவுளுக்கு வரைவு முடிந்தாற் செய்யுங் கடன்களை மேற்கொண்டு தான் குறிபெருமையிற் தன் மாட்டு நிகழும் வருத்தம் பலவற்றையுஞ் சூழும் மனத்தோடே வருத்தத்தையுடையேனாகாநிற்கத் தான் அரியசெலவினையுடைய வழியிடத்தே நம்மை அருள் செய்து வந்து நம்முடைய அளியைப் பெறானாய்ப் பகற்குறியும் பெறாமல் வருந்தினனென இனிப் பலவார்த்தையுங் கூறாநிற்கும்; எ - று.

நிலையுயர்தல், வரைந்துகொண்டானுயர்தல்.

கனைபெய * * * யானாக—எ-து, மழை தன்னைப் புரக்க நச்சுதன்மேலுள்ள வேட்கையினாலே வானத்தைப் பாடும் வானம்பாடிபோல இருவகைக் குறியிலுந் தான் அளிக்கின்ற அளியை நச்சுதலாலே தன்மேல் நிறைவுற்ற அன்பினையுடையேனாகாநிற்கத் தான் நெருங்கின மழையையுடைத்தாகிய யாதிநாளிலே யான் இடமாறப் பகற்குறியையும் பெறானாய்ப் பூணப்பட்ட இழையினையுடையாய் என்னிடத்துண்டாகிய பழியை நினக்குச் சொல்லாநிற்கும் எ-று.

தான் யான், ஆக * அருளாக்குமென்பன எதிர்காலத்து நிகழ்கின்ற நிகழ்வு. என்பவென மூன்றுதாழிசையிலும் வந்தன இசைநிறையாய் நின்றன.

எனவாங்கு—எ-து, என்றிவள்கூறும்படியாக; எ - று.

கலந்தநோய் * * * நோயே—எ-து, இவளைக் கலந்த நோய் இவள் ஒழுக்கத்தை மிகுகையினாலே அதுகண்டு கண் துயிலாத என்னிடத்தே நீ வெறுத்தாயுமாய் விளங்குகின்ற தாழ்ந்த அருவியாலே அழகுகொண்ட நின்மலையின் பக்கமலை கூறுவனவே கூறுமாறுபோல நீ கூறுவனவற்றையே கூறும் இலங்குகின்ற அழகினையுடைய எல்வளையையுடைய இவளுடைய நோயை இவள் ஆற்றும்படியாக ஒரு பொய்மொழி கூறியாயினும் வெல்வாய் நீ உரைத்ததே இவட்கு உரையாம்; எ - று.

எல், ஒளி.

* இது மனக்கொள்ளும் வாய்விடும் உரைக்குமென்றவற்றைத் தொகுத்ததுபோலும்,

அல்லகுறிப்பட்டு மீண்டதனை என்பிழைப்பாகக் கருதும் அவ னெனக்கவன்று ஆற்றாளாமென்றதனானும் *"தன்குறிதள்ளிய * * * தழீஇத்தேறலும்" என்னுஞ்சூத்திரத்திற்குப் பகற்குறியென்றே பொ ருளாதலானும் இவ்வாறே பொருள்கூறவேண்டுமென்றுணர்க.

தாழிசைகளிற் றோழி சொல்லெடுப்புதற்குத் தலைவி சிறுபா ன்மை கூறுதலைப் †"புலத்தலு மூடலு மாகிய விடத்துஞ் சொல த்தகு கிளவி தோழிக் குரிய" என்பதனாற் கொண்டவாறுணர்க.

இதனாற் றலைவற்கு அசைவுபிறந்தது.

இஃது ஒன்பதடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல் லும் ஐயடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (கo)

சஎ. ஒன்று, இரப்பான்போ லெளிவந்துஞ் சொல்லு முல
புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன் [கம்
வல்லாரை வழிபட் டொன்றறிந் தான்போ
னல்லார்கட் டோன்று மடக்கமு முடையன்
னில்லோர் புன்க ணீகையிற் றணிக்க
வல்லான் போல்வதோர் வண்மையு முடைய
னன்னா னொருவன்றன் னாண்டகை விட்டென்னைச்
சொல்லுஞ்சொற் கேட்டீ சுடரிழாய் பன்மாணும்;

நின்னின்றி யமையலேன் யானென்னு மவனாயி
னன்னான்சொ னம்புண்டல் யார்க்குமிங் கரிதாயி
னென்னுற்ற பிறர்க்குமாங் குளகொல்லோ நறுநுதால்;

அறியாய்நீ வருந்துவல் யானென்னு மவனாயிற்
றமியரோ துணிகிற்றல் பெண்டிர்க்கு மரிதாயி
னளியரோ வெம்போல வீங்கிவன் வலைப்பட்டார்;

வாழலேன் யானென்னு நீநீப்பி னவனாயி
னேழைய ரெனப்பலர் கூறுஞ்சொற் பழியாயிற்
சூழுங்கா னினைப்பதொன் றறிகிலேன் வருந்துவல்
சூழுங்கா னறுநுதா னம்முளே சூழ்குவம்;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், உ0-ம் சூத்.
† ,, ,, கற்பியல், கசு-ம் ,,

அவனை,

நாணடப் பெயர்த்த னமக்குமரங் கொல்லாது
பேணின னெனப்படுதல் பெண்மையு மன்றவன்
வெளவினன் முயங்கு மாத்திரம் வாவெனக்
கூறுவென் போலக் காட்டி
மற்றவன் மேஏவழி மேவாய் நெஞ்சே.

இது தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி அவன் தன்மையும் அவன் தனக்குக் கூறுவனவும் அக்கூற்றுத் தன்னாற் பொறுக்க வொண்ணாதவாறும் அவன் கருத்துந் தலைவிக்குக் கூறி அவன் குறை நயப்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(இ - ள்.) ஒன்றிரப்பான் * * * பன்மாணும்—எ-து, விளங்குகின்ற இழையினையுடையாய்! என்னிடத்து ஒருகாரியத்தை இரந்து நிற்பான்போலே தன்னைப் பிறரால் இகழப்பட்டு எளியராந்தன்மை தோன்றவுஞ் சிலமொழி கூறும் அங்ஙனங் குறையிரந்துநிற்பினும் உலகத்தையெல்லாம் பாதுகாப்பான்போலே இருப்பதொரு வலியுமுடையன், மெய்ப்பொருள் கூறும் நூல்களைக்கூற வல்லவர்களை வழிபட்டு நின்று அப்பொருளை அறிந்தான்போலே நன்மக்களைக் கண்டாற் றோன்றும் மன அடக்கமுமுடையன், வறியோர் வறுமையைக் கொடையினாலே போக்கவல்லான்போலே இருப்பதொரு வலியுமுடையன், அத்தன்மையையுடையான் ஒருதலைவன் தனக்குரிய ஆளுந் தன்மையைக் கைவிட்டு என்னைநோக்கிக் கூறும் பலகாரியங்களும் மாட்சிமைப்படுஞ் சொல்லைக் கேட்பாயாக ; எ - று.

* "மனைவி யுயர்வுங் கிழவோன் பணிவு - நினையுங் காலைப் புலவியு ளுரிய." என்பதனுள், நினையுங்காலை என்பதனாற் றோழியுயர்வுங் கிழவோன்பணிவுங் கொள்ளப்படுதலாற், தோழி இங்ஙனங் கூறினாள். †" உயர்மொழிக் கிளவியு முரியவா லவட்கே" என்பதனால் 'உலகம் - புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்' என்றாள்.

உம்மைகளெல்லாம் ஐயவும்மை.

சொல்லுமென்றது பிறன்கட்டோன்றிய வருத்தம்பற்றி இளிவரல் பிறந்தது, அவன் இவ்வாறு ஒழுகல் நமக்கு இளிவரலெனக் குறிப்பாற் கூறிக் குறைநயப்பித்தலின்.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், கஉ-ம் சூத்.
† " " " சக-ம் "

நின்னின்றி * * * நறுநுதால்—எ-து, நறிய நுதலினையுடையாய்! அவன் நின்னையன்றி யான் உயிர்வாழலேனென்று கூறுகிற்குமாயின், இங்ஙனம் இறந்துபடுந்தன்மையையுடையவன் கூற்றை நம்புதலைச்செய்தல் இவ்விடத்து யாவர்க்கும் அரிதாயிருக்குமாயின், * இந்நிலைமைக்கண் என்னைச்சேர்ந்த வருத்தங்கள் பிறர்க்கும் உளவோ? இல்லையன்றே! எ - று.

அறியாய்நீ * * * வலைப்பட்டார்—எ-து, அவன் யான் வருந்துவல் நீ அதனை அறியாயோவென்று கூறிநிற்குமாயிற், தமர்க்கு உயிர்போலச் சிறந்த தோழியரோடு உசாவித் துணியாமற் றமியராயிருந்தே துணிதல் மகளிர்க்கும் அரிதாயிருக்குமாயின், * இந்நிலைமைக்கண் அவன் வலையிலே அகப்பட்டார் சிலர் எம்மைப்போல அளிக்கத் தக்காராயிருப்பாரோ? அளியாதிருப்பரன்றே! எ - று.

வாழலேன் * * * சூழ்குவன்—எ-து, அவன் நீ அருளாதொழியில் யான் உயிர்வாழேனென்னுமாயிற், குடிப்பிறந்தார் பேதையராயிருப்பரென்று நன்மக்கள் அவரைச் சிறப்பித்துச் சொல்லுஞ்சொல் நீ முதுக்குறைமை பூண்டிருத்தலின் நினக்குப் பழியாயிருக்குமாயின், * இந்நிலைமைக்குச் செய்யலாவதோர் காரியத்தை ஆராயுங்கால் நினைப்பதொரு காரியத்தை அறியேனாய் வருந்தாநின்றேன்; * இந்நிலைமை ஆராய்ந்துபார்க்குங்கால் நறிய நுதலினையுடையாய்! நம்முள்ளே ஆராய்ந்துபார்ப்பேம்; எ - று.

அவனைப் * * * நெஞ்சே—எ-து, நம்மை நாண் வருத்துகையினாலே அவனைப் போக்குதல் நமக்கும் அவன் இறந்துபடுகின்ற நிலைமைக்கட் பொருந்தாது, அவன் இறந்துபடுகின்றவனைப் பேணிறொன்று நன்மக்கள் புகழ்ந்துகூறப்படுதல் நின் கருத்தாற் பெண்மையுமன்றாயிராநின்றது; இங்ஙனமாகவும், அவன் நின்னை முயங்குமளவைத் தன் நெஞ்சாலே கைக்கொண்டுவிட்டான்; அதற்கு நீ மேவுகின்றலை, இதற்கு யான் இனிக் கூறுவதொன்றின்றெனத் தலைவிக்குக் கூறிப், பின்னைத் தோழி தன் நெஞ்சோடு முன்னிலைப்புறமொழியாகக் கூறுவாளாய்க், குறியிடத்தே வாவென்று கூறுவாள்போலே அவனுக்கு ஒரு பொய்க்குறியைக் காட்டி அவன் மேவின வழியிலே நெஞ்சே மேவுவாயாக என்றாள்; எ - று.

இதனாற் தலைவிக்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

---

* நின் நிலைமை யெனினும் அமையும்.

இஃது ஒன்றெனச்சொற்சீரும் அவனையென்த் தனிச்சொல்லும் பெற்றுத் தாழிசையுள் ஏனைமூன்றடியாக ஒன்று நான்கடியாய் வந்தமையிற் கொச்சகக்கலியாயிற்று. (கக)

அ. ஆமிழி யணிமலை யலர்வேங்கைத் தகைபோலத்
தேமூசு நனைகவுட் டிசைகாவல் கொளற்கொத்த
வாய்நில்லா வலிமுன்பின் வண்டூது புகர்முகப்
படுமழை யடுக்கத்த மாவிசும் போங்கிய
கடிமரத் துருத்திய கமழ்கடாந் திகழ்தரும்
பெருங்களிற் றினத்தொடு வீங்கெருத் தெறுழ்முன்பி
னிரும்புலி மயக்குற்ற விகன்மலை நன்னாட;

வீழ்பெயற் கங்குலின் விளியோர்த்த வொடுக்கத்தால்
வாழுநாட் சிறந்தவள் வருந்துதோட் டவறுண்டோ
தாழ்செறி கடுங்காப்பிற் றாய்முன்னர் நின்சார
லூழுறு கோடல்போ லெல்வளை யுகுபவால்;

இனையிரு ளிதுவென வேங்கிநின் வரனசைஇ
நினைதுய ருழப்பவள் பாடில்கட் பழியுண்டோ
வினையளென் றெடுத்தரற்று மயன்முன்னர் நின்சுனைக்
கனைபெய னீலம்போற் கண்பனி கலுழ்பவால்;

பன்னாளும் படரடப் பசலையா லுணப்பட்டாள்
பொன்னுரை மணியன்ன மாமைக்கட் பழியுண்டோ
வின்னுரைச் செதும்பரற்றுஞ் செவ்வியு ணின்சோலை
மின்னுகு தளிரன்ன மெலிவுவந் துரைப்பதால்;

எனவாங்கு,

பின்னீதல் வேண்டுநீ பிரிந்தோணட் பெனநீவிப்
பூங்கண் படுத்தலு மஞ்சுவ ரூங்கிய
வருந்துய ரவலந் தூக்கின்
மருங்கறி வாரா மலையினும் பெரிதே.

இது வரையாது வந்து ஒழுகுந் தலைவற்குத் தோழி தலைவியாற்றாமையும் இவ்வொழுக்கம் புறத்தார் அறியப்படுகின்றமையுங் கூறி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்.) ஆமிழி * * * நன்னாட—எ-து, எட்டுத்திசையுங் காத்தற்றொழிலை மேற்கோடற்குப் பொருந்தினவாய்ப், பகைத்தலை எதிர்நில்லாத மிக்க வலியினையும், விளக்கத்தைத் தருகின்ற கமழ்கின்ற மதத்தான் நனைந்த கவுளினையும் நீர் வீழ்கின்ற அழகினையுடைய மலையிடத்துத் தேனினம் மொய்க்கும் பூக்களையுடைய வேங்கையினது அழகுபோல வண்டுகள் ஊதுகின்ற புகரினையுடைத்தாகிய முகத்தினையுமுடைய, சொரியும் மழையையுடைத்தாகிய பக்கமலையிடத்தனவும் பெருமையையுடைய விசும்பிலே வளர்ந்த மிகுதியையுடைத்தாகிய மரங்களையுடைய ஆற்றிடைக்குறையிடத்தனவுமாகிய, பெரிய யானைத்திரள்களோடே வீங்கின கழுத்தினையும் மிக்க வலியினையுமுடைய பெரிய புலி மாறுபாட்டாலே போர்செய்தலுற்ற மலையினையுடைய நல்ல நாடனே ; எ - று.

திசைகாவல்கொளற்கொத்த என்றதனால் உலகைத் தாங்குதற்கு உரியனென்றும் வலிமுன்பின் என்றதனான் மிக்கவலியினையுடையனென்றும் நனைகவுள் என்றதனாற் செல்வச்செருக்குடையனென்றும் வண்டூதுபுகர்முகம் என்றதனாற் பரக்கும் பயன்படுகின்றானென்றும் இருவகைச் சுற்றத்திற்கும் ஏற்றுக. இருவகைச்சுற்றமாவன தலைவியுடைய தந்தைசுற்றமுந் தாய்சுற்றமுமாம். இவ்வகையவாகிய களிற்றோடே புலிமயக்குற்ற என்றதனான் இருவகைச்சுற்றத்தாருடனே ஊரிலுள்ளார் தலைவியை அலர்கூறிப் பகைக்கின்றாரெனவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி.

வீழ்பெயற் * * * யுகுபவால்—எ-து, தாழிட்டு அடைத்தாற்போலுங் கடிய காவலையுடைய தாய்முன்னே நின்னுடைய மலைச்சாரலிலே முறைமையையுற்ற கோடல் உருமாறுபோலே ஒளியினையுடைய வளைகள் உகுவனவாய் இராநின்றன; இங்ஙனமாதற்கு, இடைவிடாது வீழ்கின்ற மழையையுடைய இராக்காலத்து நின்னுடைய குறியால் அழைக்கின்ற அழைப்பினைச் செவிகருவியாக ஓர்த்ததனானுண்டான மனவொடுக்கத்தாலே உயிர்வாழ்கின்ற நாள் மிக்கவளுடைய வருந்துகின்ற தோளிடத்து அவை நினக்குச்செய்த தப்பு உண்டோ? இல்லையே; எ-று.

உகுப, அகரவீற்றுப்பலவறிசொல், படுத்தலோசையாற் பெயராய்நின்றது.

இனையிரு * * * கலுழ்பவால்—எ-து, இவ்வாறே ஒரு களவொழுக்கமுடையளென்று உயர்த்துக் கூப்பிடுகின்ற அயலார்முன்

னே நின்னுடைய சுனையிடத்துச் செறிந்த மழையையேற்ற நீலம் போலே கண்கள் நீர் சொரிவனவாயிராகின்றன; இங்ஙனமாதற்கு, இஃது யாம் வருந்துதற்கு ஏதுவாகிய இருளென்றேங்கி நின் வருதற்றொழிலை நச்சி நினைத்தலாலுண்டான வருத்தத்திலே வருந்துகின்றவளுடைய துயிலில்லாத கண்ணிடத்து அவை நினக்குச்செய்த பழிகளுண்டோ? இல்லையே; எ-று.

பின்னாளும் * * * துளைப்பதால்—எ-து, துளைகளையுடைய இனிய சின்னீர் வந்து ஆரவாரிக்கும் இளவேனிற்காலத்தே நின்னுடைய சோலையில் ஒளிகெட்ட தளிரையொத்த நிறக்கேடு வந்து பலர்க்குங் கூறுவதாயிராகின்றது; இங்ஙனமாதற்குப் பலநாளும் நினைவு வருத்துகையினாலே பசலையாலே நுகரப்பட்டவளுடைய பொன்னையுரைத்ததொரு மணியுண்டாயின் அதனையொத்த பசலை பரந்த மாமைநிறத்தின்கண் அது செய்த பழிகளுண்டோ? இல்லையே; எ-று.

எனவாங்கு, அசை.

பின்னீதல் * * * பெரிதே—எ-து, அவள் அங்ஙனமான இடத்து அவள் பூப்போலுங் கண் பாயின்மையை நீவிப் படுத்தற்கும் யான் அஞ்சுவேன்; அதற்குக் காரணமென்னெனில், அத்துயிலிடை நினைத்து வருந்தத்தக்க கனவாற் பின்னர்த் தாங்கிய அரிய வருத்தத்தால் உற்ற கேட்டைத் தூக்கிப்பார்க்கில் அது எல்லையறியவொண்ணாத மலையினும் பெரிதாயிராகின்றது; இனி இவ்வருத்தம் உறாதபடி நீ வரையாமற் பிரியப்பட்டாளோடு கொண்ட உறவுபின்னுதலை நீ கொடுத்தல்வேண்டும்; எ-று.

பின்னுதல் பின்னெனநின்றது. "பின்னிதொடர்நிலை" என்றார் பிறரும். துயில்கொள்ளாமையைத் துடைத்து என்க.

இதனாற் தலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இது தரவுந் தாழிசையுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௧௨)

௪௯. கொடுவரி தாக்கி வென்ற வருத்தமொடு
நெடுவரை மருங்கிற் றுஞ்சும் யானை
நனவிற்றான் செய்தது மனத்த தாகலிற்
கனவிற் கண்டு கதுமென வெரீஇப்

புதுவ தாக மலர்ந்த வேங்கையை
யதுவென வுணர்ந்தத னணிநல முருக்கிப்
பேணு முன்பிற்றன் சினந்தணிந் தம்மரங்
காணும் பொழுதி னோக்கல் செல்லாது
நாணி யிறைஞ்சு நன்மலை நன்னாட;

போதெழின் மலருண்க ணிவண்மாட்டு நீயின்ன
காதலை யென்பதோ வினிதுமற் றின்னாதே
மின்னோருங் கண்ணாக விடியென்னாய் பெயலென்னா
யின்னதோ ராரிடை யீங்குநீ வருவதை;

இன்புற வளித்தனை யிவண்மாட்டு நீயின்ன
வன்பினை யென்பதோ வினிதுமற் றின்னாதே
மணங்கமழ் மார்பினை மஞ்சிவ ரடுக்கம்போழ்ந்
தணங்குடை யாரிடை யீங்குநீ வருவதை;

இருளூற ழிருங்கூந்த லிவண்மாட்டு நீயின்ன
வருளினை யென்பதோ வினிதுமற் றின்னாதே
ஒளிறுவேல் வலனேந்தி யொருவனா யொன்னாது
களிறியங் காரிடை யீங்குநீ வருவதை;

அதனால்,

இரவின் வார லைய விரவுவீ
யகலறை வரிக்குஞ் சாரற்
பகலும் பெறுவையிவ டடமென் றோளே.

இது நீ இவ்வாறு வருகின்ற வரவு எமக்குத் துன்பத்திற்குக் காரணமாகாநின்றதெனக் கூறி இரவுவருவானைத் தோழி பகல்வருகவென்றது.

(இ - ள்.) கொடுவரி * * * நன்னாட—எ-து, வளைந்தவரியினையுடைய புலி வந்து போர்செய்கையினாலே அதனை வென்ற வருத்தத்தோடே நெடிய மலையிடத்தே துயில்கொள்ளும் யானை மெய்யான காலத்தே தான் பொருதுவென்றது மனத்திடத்தே கிடக்கையாலே அதனைப் பொய்யான காலத்தே கண்டு கடுக வெருவி எழுந்திருந்து புதிதாக மலர்ந்துநின்ற வேங்கைமரத்தைப் புலியெ

ன்றுணர்ந்து அம்மரத்தினுடைய அழகிய நலத்தைக் கெடுத்துத் தன் வலியினாற் பேணாத சினம் மாறி அவ்வேங்கையைக் காணுங்காலத்து அதனைப்பார்த்தலைச் செய்யாமல் நாணிக் கவிழ்ந்துபோன நன்றாகிய மலைநாடனே! எ-று.

புலியினைவென்று தபினும் யானை அயலார்கூறிய அலரைச் சுற்றத்தார்க்குப் பொய்யெனத் தேற்றி மனைக்கட் டுயில்கின்ற தலைவியாகவும், கனவிற்கண்டு வெருவினதன்மை அத்தலைவி நனவிற் றான் அங்ஙனஞ் செய்ததெல்லாந் தன் மனத்ததாகலின் அச்செயலைக் கனவினுங்கண்டு அவள் வெருவினதன்மையாகவும், வேங்கையை நலங்கெடுத்தமை தோழி அவனது களவொழுக்கத்திற்கு உடம்பட்டுக் கொடுமைசெய்து ஒழுகுகின்றாளென்று தலைவி தோழியை வருத்தியதாகவும், அது சினந்தணிந்ததன்மை தோழிக்குத் தெரியாமல் அவனைக் கொடுமைகூறினேனென்று தலைவி உட்கொண்டதன்மையாகவும், அது அதனைநோக்காது இறைஞ்சுகின்ற தன்மையானும் இவள் வருந்த ஈங்ஙனங் கூறினேனென்று எதிர்முகமாகவும் இழிந்துநோக்காது தலைவி நாணி இறைஞ்சியிருக்கின்றதன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங்கொள்க. இது வினையுவமப்போலி.

போதெழின் * * * வருவதை—எ-து, அலரும் பருவத்ததாய் அழகினையுடைத்தாகிய மலர்போலும் மையுண்கண்ணினையுடைய இவளிடத்து நீ இன்றியமையாத காதலையுடையையென்று கூறுகின்ற வார்த்தையோ இனிது, இஃதொழிய வழியை ஆராய்ந்து பார்க்குங் கண் மின்னாக இடியென்று கருதாயாய் மழையென்று கருதாயாய் இப்பெற்றித்தானதோர் அரிய வழியிலே இவ்விடத் தேற நீ வருகின்ற நிலைமை எமக்கு இன்னாது; எ-று.

இன்புற * * * வருவதை—எ-து, இவள் இன்புறும்படி அளித்தாயாகையினாலே இவளிடத்து நீ இன்றியமையாத அன்பினையுடையையென்று கூறுகின்ற வார்த்தையோ இனிது, அஃதொழிய மணம் நாறுகின்ற மார்பினையுடையையாய் மஞ்சு பரக்கின்ற பக்கமலையை ஊடறுத்துச் சூரரமகளிரையுடைய அரிய வழியிலே இவ்விடத்தேற நீ வருகின்ற நிலைமை எமக்கு இன்னாது; எ-று.

இருளற * * * வருவதை—எ-து, இருளோடே மாறுபடுகின்ற கரிய கூந்தலையுடைய இவளிடத்து நீ இன்றியமையாத அருளினையுடையையென்று கூறுகின்ற வார்த்தையோ இனிது, அஃதொ

ழிய விளங்குகின்ற வேலை வலக்கையிலே எடுத்து யான் ஒருவனென்று கருதாதே யானை உலாவுகின்ற அரிய வழியிலே இவ்விடத்தேற நீ வருகின்ற நிலைமை எமக்கு இன்னாது; எ-று.

ஒருவனென்றது இவ்வுலகத்துக்குத் தலைவனென்றது.

அதனால், அசை.

இரவின் * * *றோளே—எ-து, அவ்வின்னாமையால் எமக்குத் துன்பம் வருதலின், ஐய! இனி இராக்காலத்து வாராதே சொள்; இவளுடைய பெருமையையுடைய மெல்லிய தோள்களை விரவிய பூக்கள் அகன்ற பாறையிலே கோலஞ்செய்யும் மலைச்சாரலிடத்தே பகற்காலத்தும் பெறுவை; எ - று.

இதனாற் தலைவற்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

இது தரவிற் குறைந்த சுரிதகம்பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. ௧௩

௫0. **வா**ங்குகோ னெல்லொடு வாங்கி வருவைகன்
மூங்கின் மிசைந்த முழந்தா ளிரும்பிடி
தூங்கிலை வாழை நளிபுக்கு ஞாங்கர்
வருடைமடமறி யூர்விடைத் துஞ்சு
மிருவேங்கு சோலை யிலங்குநீர் வெற்ப;

அரவின் பொறியு மணங்கும் புணர்ந்த
வுரவுவின் மேலசைத்த கையை யொராங்கு
நிரைவளை முன்கையென் றோழியை நோக்கிப்
படிகிளி பாயும் பைங்குர லேனல்
கடிதன் மறப்பித்தா யாயி னினிநீ
நெடிதுள்ள லோம்புதல் வேண்டு மிவளே
பல்கோட் பலவின் பயிர்ப்புறு தீங்கனி
யல்கறைக் கொண்டே ணமலைச் சிறுகுடி
நல்கூர்ந்தார் செல்வ மகள்;

நீயே, வளியி னிகன்மிகுந் தேருங் களிறுந்
தளியிற் சிறந்தனை வந்த புலவர்
களியொடு கைதூ வலை;

அதனாற்,

கடுமா கடவுறூஉங் கோல்போ லெனைத்துங்
கொடுமை யிலையாவ தறிந்து மடுப்பல்
வழைவளர் சாரல் வருடை நன்மான்
குழவி வளர்ப்பவர் போலப் பாராட்டி
யுழையிற் பிரியிற் பிரியு
மிழையணி யாகத்தென் றோழியது கவினே.

இது "புணர்ந்தபின் அவன்வயின் வணங்கற்கட்" தோழி கூறியது. அது தோழியிற்கூட்டம் நிகழ்ந்தபின் முற்காலத்துப் பணிந்து பின்னின்றானைத் தோழி தானே பணிந்தொழுகுதலாம்.

(இ - ள்.) வாங்குகோ * * * வெற்ப—எ-து, தானே வளைகின்ற மூங்கிலின்கோலை நெல்லுடனே வளைத்துத் தின்கின்ற முழந்தாளையுடைய கரிய பிடி அம்மலைக்குச் செறிந்த இலையினையுடைய வழைசெறிந்த இடத்தே புகுந்து, ஆங்கண் வருடைமானினது மடப்பத்தையுடைய மறி பரந்துதிரிகின்ற இடத்தே, ஞாயிறு தோன்றுகின்ற விடியற்காலத்தே, துயில்கொள்ளும் இருள்செறியுஞ் சோலையினையும் விளங்குகின்ற நீரினையுமுடைய வெற்பனே;—எ - று.

மூங்கில் மிசைந்த பிடி தம்மிடத்துத் தாழ்ந்த அரிய தலைவனை அன்புடனே பெற்று நுகர்ந்த தலைவியாகவும், பின்னர் அது வாழைச்செறிவிலே புகுந்து பழத்தை நுகர்ந்ததன்மை அவன் வரைந்துகொண்டுழி அவள் மனைக்கண் நலிவற இருந்து அவனை நுகர்ந்ததாகவும், புலிமுதலியனவின்றி மறி மரிடத்துத் துயிலுதல் கூறுவாரின்றி அவன் சுற்றத்திடை இல்லறம் நிகழ்த்தித் தங்குந் தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங் கொள்க. இஃது வினையுவமப்போலி.

அரவின் * * * மகள்—எ-து, பாம்பின்பொறிபோலும் பொறிகளும் பகைவரை வருத்துதலுங் கூடின வலியினையுடைய வில்லின்மேலே வைத்த கையினையுடையையாய் நின்று நிரைத்த வளையணிந்த முன்கையையுடைய என் தோழியைக் காமக்குறிப்பு அவட்கு நிகழும்படி நோக்கிப், படிகின்ற கிளிகள் பரக்கும் பசிய கதிரையுடைய புனத்திற் கிளியைக் கடிதலை ஒருபடிப்பட மறப்பித்து, நின் வயத்தாளாக்கியே விட்டாயாயின், இனி நீ இடையிடாது நினைத்தலைப் பாதுகாத்தலை இவள் விரும்பும்; இவள் பல குலைகளையு

டைய பலாவினது பிசினையுடைத்தாகிய இடத்தையுடைய இனிய பழம் வீழ்ந்து கிடந்த பாறையிடத்தே எடுத்துக்கொண்டு உண்ணும் ஊணினையும் பெருஞ்சோற்றுத்திரளையுமுடைய சிறிய குடிலிலிருக்கும் பிள்ளையான் மிடிபூட்டாருடைய செல்வத்தையுடைய மகளாதலான் நின்னைப் பிரிந்து வருந்துதலார்முள்; எ - று.

<u>இவளென்றது, படர்க்கையை முன்னிலையாகக் கூறியது.</u> "ஊண்சோற் றமலை பாண்கடும் பருத்தும்" என்றார் பிறரும்.

நீயே * * * கவினே—எ-து, நீ காற்றினுங்காட்டிற் போதற் றொழிலிலே மிக்குச்செல்லுந் தேரையுங் களிற்றையும் நின்பால் வந்த புலவர்க்குக் கொடுத்தலாற் கையொழிந்திருத்தலிலையாய் மழையினும் அருள்சிறந்தாய்; ஆகையினாலே யானுஞ் சுரபுன்னை வளர்ந்த மலைச்சாரலிற் றிரியும் வருடையாகிய நல்ல மானின் மறியை வளர்ப்பானைப்போலே முன்னர் நீங்காமற் * பாராட்டி, அவளிடத்துநின்றும் பிரிவையாயின், இழையணிந்த ஆகத்தையுடைய என்றோழியது கவினும் நீங்குமதற்காகச், கடிதாகிய மாவைப் பின்னுங்கடிதாகச் செலுத்துந் தாறுகோல்போலே சிறிதுங் கொடுமையையுடையையல்லையாந் தன்மை அறிந்திருந்தும் அவளை நின்னிடத்தே சேர்த்துவேன் ; எ - று.

இதனாற் றலைவற்குப் புணர்ச்சியுவகை பிறந்தது.

இது தரவும் வெண்பாட்டொன்றும் அதன்பின்னர் ஐஞ்சீர் அடுக்கிய குறுவெண்பாட்டொன்றுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்ற கலிவெண்பாட்டு. (கசு)

ருக. சுடர்த்தொடீ கேளாய் தெருவினு மாடு [X]
மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா வடைச்சிய
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்நா
ளன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லிரோ
யுண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னை
யடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழா
யுண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்றா ளெனயானுந்
தன்னை யறியாது சென்றேன்மற் றென்னை

---

* பாராட்டியவண்டத்து எனின், சிற்கும்; அதற்காகவெனப் பிரிக்க.

வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்
டன்னா யிவனொருவன் செய்ததுகா ணென்றேனா
வன்னை யலறிப் படர்தரத் தன்னையா
னுண்ணுநீர் விக்கினா னென்றேனா வன்னையுந்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் றென்னைக்
கடைக்கணாற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ்
செய்தானக் கள்வன் மகன்.

இது "புகாஅக் காலைப் புக்கெதிர்ப் பட்டுழிப் - பகாஅ விருந்தின் பகுதிக்கண்" தலைவி தோழிக்குக் கூறியது.

(இ - ள்.) ஒளிபொருந்தின வளையினையுடையாய்! ஈதொன்றைக் கேளாய், தெருவிடத்து நாம் உண்டிகளையாடும் மணலாற் செய்த சிற்றிலைக் காலால் அழித்துக் கூந்தலிலே அடைவித்த கோதையை அறுத்து வரியினையுடைய பந்தை எடுத்துக்கொண்டு ஓடி நாம் நோவத்தக்க தொழில்களைச் செய்யுஞ் சிறியனாகிய காவலில்லாதவன், முன்னொரு நாளிலே, அன்னையும் யானுஞ் சேர இருந்த அளவிலே, இல்லில் உறைகின்றவர்களே! உண்ணப்படுந் தண்ணீரை வேட்டேனெனச் சொல்லி வந்தவனுக்கு, அன்னை, விளங்குகின்ற பூணினையுடையாய்! உண்ணுநீரைத் தகட்டுப்பொன்னாற்செய்த கரகத்தாலே வார்த்து உண்ணப்பண்ணுவித்து வாவென்று சொன்னாள்; என்று சொல்லுகையினாலே யானுஞ் சிறுபட்டியாயிருக்கின்ற தன்னை அறியாதே சென்றேன்; சென்றபின்னை அவன் என்னுடைய வளையணிந்த முன்கையைப் பிடித்து என்னை நலிகையினாலே அலமந்து தாயே! இவனொருவன் செய்ததோர் செயலைப் பாராயென்றேனாகத், தாய் கூப்பிட்டு ஓடிவருதலைச் செய்ய, அதனை மறைத்து அங்ஙனஞ் செய்ததனை யான் உண்ணுநீர் விக்கி வருந்தினான்காணென்று ஓர்பொய்யைக் கூறினேனாகத், தாயுந் தன்னை முதுகைப் பலகால் அழித்தழித்துத் தடவப், பின்னை என்னைத் தன் கடைக்கண்ணாலே கொல்வான்போலே பார்த்துத், தன் மனமகிழ்ச்சியைத் தருங் கூட்டத்தை அக்கள்வனாகியமகன் செய்தான்! இதுகாண் நிகழ்ந்தது; எ - று.

இதனைக் கேட்டுழித் தலைவி இருவகைக் குறியும் பிழைத்தலிற் "காணா வகையிற் பொழுதுநனி யிகப்பினுந் - தானகம் புகாஅன் பெயர்த லின்மையிற் - காட்சி யாசையிற் களம்புக்குக் கலங்கிக்" கையற்றாற்போலத் தலைவனும் இருவகைக்குறியும் பிழைத்தலிற்

தலைவியைக் காணாய்க் காட்சியாசையிற் கலங்கி வேட்கையின் மயங்கினனாதலின் நம் மனைக்கண்ணே உண்டிக்காலத்தைக் கருதி வந்து தன் ஆற்றாமை மிகுதியான் இவளை முன்கைபற்றி நலித்தான், இவளும் அதனை மறைத்துவிட்டாள், இனி இவட்கும் அவனைக்கூடுதல் கருத்தாயிருந்தது. இனி அவனைக் கூடுவளெனத் தோழி கருதுவளாதலின் வேறுமொருபொருள் நுதலிவந்ததாயிற்று.

நோதக்க செய்யும் சிறுபட்டியென்றதனான் ஒருநிலமாயிற்று. கடைக்கண்ணாற் கொல்வான்போனோக்கியென்றதன்கட் கண்ணிற்குக் கொலைத்தொழில் கூறிற்று. இது வினையுவமத்தின்வகை.

இதனாற் தோழிக்கு நினைத்தல் பிறந்தது.

*“ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலால்” என்பதனுள் இயலென்றதனாற் பன்னீரடியின் இகந்து ஒருபொருணுதலிவருங் கலிவெண்பாட்டும் உளவென்று கோடலின் இது பன்னீரடியின் இகந்து ஒருபொருணுதலிவந்த கலிவெண்பாட்டு. (கரு)

௫௨. முறஞ்செவி மறைப்பாய்பு முரண்செய்த புலிசெற்று
மறந்தலைக் கொண்ட நூற்றுவர் தலைவனைக்
குறங்கறுத் திடுவான்போற் கூர்நுதி மடுத்தத
னிறஞ்சாடி முரண்டீர்ந்த நீண்மருப் பெழில்யானை உவா
மல்லரை மறஞ்சாய்த்த மால்போற்றன் கிளைநாப்பட்
கல்லுயர் நனஞ்சாரற் கலந்தியலு நாடகேள்;

தாழைக் கண்ணியை தண்ணறுஞ் சாந்தினை
நேரிதழ்க் கோதையாள் செய்குறி நீவரின்
மணங்கமழ் நாற்றத்த மலைநின்று பலிபெறூஉ
மணங்கென வஞ்சுவர் சிறுகுடி யோரே;

ஈர்ந்த ணுடையை யெல்லி மாலையை
சோர்ந்துவீழ் கதுப்பினாள் செய்குறி நீவரி
னொளிதிகழ் ஞெகிழியர் கவணையர் வில்லர்
களிறென வார்ப்பவ ரேனல் காவலரே;

* தொல்காப்பியம். பொருளதிகாரம். செய்யுளியல். கருசு-ம், சூத்.

ஆர மார்பினை யண்ணலை யளியை.
யைதமர் நுசுப்பினுள் செய்குறி நீவரிற்
கறிவளர் சிலம்பிற் செறிதலானுப்
புலியென் றோர்க்குமிக் கலிகெ ழூரோ ;

எனவாங்கு,

விலங்கோரார்மெய்யோர்ப்பி னிவள்வாழாளிவளன்றிப்
புலம்புக ளொருவ யானும் வாழேன்
அதனாற், பொழுதிடை ப்படாமை வந்தீ குறைகூறி
வதுவை யயர்தல் வேண்டுவ லாங்குப்
புதுவை போலுநின் வரவுமிவள்
வதுவைநாணொடுக்கமுங் காண்குவல் யானே.

௬

இஃது இரவுக்குறிவந்த தலைவனை எதிர்ப்பட்டுத் தோழி இரவுக்குறியது ஏதமும் ஏதத்தால் வருந் துன்பமுந் தன் உள்ளத்து விழைவுங் கூறி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்.) முறஞ்செவி * * * நாடகேள்—எ-து, முறம்போலுஞ் செவியாகிய மறைப்பிடமாக வந்து பாய்ந்து மாறுபாடுசெய்த புலியைக் கோபித்து, மறத்தைத் தம்மிடத்தே கொண்ட நூற்றுவர்க்குத் தலைவனாகிய துரியோதனனைக் குறங்கில் உயிரைப் போக்குகின்ற பீமசேனனைப்போலே தன்னுடைய நீண்ட கோட்டினையுடைய கூரிய முனையாலே குத்திப், புலியினது மருமத்தைத் திறந்து மாறுபாடு தீர்ந்த அழகினையுடைய யானை, மல்லரை மறத்தைக் கெடுத்த திருமால்போலே கல்லுயர்ந்த அகற்சியையுடைய சாரலிற் தன் சுற்றத்திற்கு நடுவே கூடித்திரியும் நாடனே! யான் கூறுகின்றதனைக் கேட்பாயாக ; எ - று.

முறஞ்செவி * * * செற்றென்பது உறுப்பறைபற்றிய வெகுளி. மால்போலென்பது பெருமிதம்பற்றிய உவமம். செவிமறைப்பப் பாய்ந்த புலியைச் செற்றதன்மை தமது களவொழுக்கமிடமாக அலர்கூறிய அயலாரைக் கோபித்ததாகவும், அதனைக் குத்தி மாறுபாடு தீர்ந்த யானை தலைவன் வரைந்துகொண்டால் அயலாரைத் தாம்வென்றதன்மையாகவும், யானை கிளைநாப்பட் கலந்தியலுதல் தலைவன் சுற்றத்தாரிடைப் பொருந்தியிருந்து இல்லறம் நிகழ்த்துந் தன்மையாகவும் உள்ளுறையுவமங் கொள்க. இது வினையுவமப்போலி.

குறங்கறுத்திடுவோன்போல் மால்போலென்பன ஏனையுவமம். அவையும் உள்ளுறையுவமத்திற்குச் சிறப்புக்கொடுத்து உள்ளுறையுவமம்போலத் திணையுணர்தலைத் தள்ளாவாய் நின்றன.

தாமரைக் * * * யோரே—எ-து, தாமரைப்பூவாற் செய்த கண்ணியையுடையையாய்த் தண்ணிய நறிய சந்தனத்தையுடையையாய் ஒத்த இதழாற் கட்டின கோதையையுடையாள் செய்த குறியிடத்தே நீ வருவையாயின் மணம் நாறுகின்ற நாற்றத்தையுடைய மலைக்கண்ணே நின்று பலியைக் கொள்ளும் அணங்குகளிலே ஓர் அணங்கென்று கருதிச் சிறுகுடியிலுள்ளோர் அஞ்சுவர்; எ-று.

தாமரைப்பூக் குறிஞ்சிக்கண் வந்தது.

ஈர்ந்த * * * காவலரோ—எ-து, பகற்காலத்துத் தீர்த்தமாடுகின்ற நின் ஒழுக்கத்திற்கேற்ற ஈரத்தினாற் தண்ணிதாகிய ஆடையையுடையையாய் இராக்காலத்துப் புணர்ச்சிக்கு உரியனவற்றை அணிகின்ற இயல்பினையுடையையாய் நீ வரைந்துகோடலைக் குலைந்து ஆயத்தார் விரும்புகின்ற மயிரினையுடையாள் செய்த குறியிலே வருவையாயின் இக்கோடுமுதலியவற்றைக் குறித்துச் செய்யுங் குறிகளாலே ஒளிவிளங்குகின்ற குறைக்கொள்ளியையுடையராய்க் கல்லெறியுங் கவணையுடையராய் வில்லினையுடையராய்க் களிறு வந்ததென்று கருதித் தினைப்புனத்தைக் காக்கின்றவர்கள் ஆரவாரிப்பர்கள்; எ-று.

மாலைமுதலியன பாரத்தாற் குலைந்து வீழ்கின்ற கதுப்புமாம்.

ஆர * * * ழுரோ—எ-து, ஆரம் அணிந்த மார்பினையுடையையாய்த் தலைமையுடையையாய் அருளுடையையாய் நுண்ணிதாய மைந்த நுசுப்பினையுடையாள் செய்த குறியிலே நீ வருவையாயின் நின்னைக் கண்டு விலங்குமுதலியன வெருவி ஓடுகின்ற ஓசையாலே மிளகு வளர்ந்த மலையிலே உலாவுதலை அமையாத புலியென்று இந்தச் செருக்குப் பொருந்தின ஊர் ஓராநிற்கும்; எ-று.

எனவாங்கு, அசை.

விலங்கோரார் * * * யானே—எ-து, யாவரும் அறிவைப் புகழப்படும் ஒப்பில்லாதவனே! அங்ஙனம் அவர் வேறாக ஓராராய்மெய்யாக ஓர்ப்பராயின் இக்களவொழுக்கம் அறிந்தாரென்று இவள் உயிர்கொண்டிராள்; இவளையொழிந்து யான் உயிர்வாழேன்; ஆகை

யினாலே நீ நின் காரியத்தினைப் பலர்க்குக் கூறி அவர் உடன்பட்ட பின்பு பூக்கள் அலர்கின்ற விடியற்காலத்திலே வந்து வரைந்துகொள்ளுதலை விரும்புகின்றேன்; அதற்குக் காரணம் என்னெனில், அப்பொழுது நீ புதியாய்போல வரும் நின் வரவையும் இவள் கலியாணத்திற் றோன்றிய நாணால் ஒடுங்கியிருக்கும் ஒடுக்கத்தையும் யான் காண்பேனாதலாலென்றாள்; ஏ - று.

ஏகாரம் பிரிநிலை.

இவர்கள் முன்னர்க் களவொழுக்கம் ஒழுகியவாறும் அக்காலத்து அவன் புதியனாக நடித்தவாறும் இவள் ஒடுங்கியிருந்தவாறும் பிறர் அறியாராதலின், இத்தாழிசைகள் *"பொழுது மாறுங் காப்பு மென் றிவற்றின்" என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்திற் கூறிய காப்பின்வழூவுணர்த்தியன.

இதனாற் றலைவற்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

†"ஏவன் மரபி னேனோரும்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் நால்வகை வருணத்தாருங் களவொழுக்கத்திற்கு உரியரென்றலின் அந்தணன் களவொழுக்கங் கூறினார்.

இது தரவுந் தாழிசைக்குஞ் சிறிதுபொருந்திய இடைநிலைப் பாட்டுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி.(கசு)

ருக. வறனுற லறியாத வழையமை நறுஞ்சாரல்
விறன்மலை வியலறை வீழ்பிடி யுழையதா
மறமிகு வேழந்தன் மாறுகொண் மைந்தினாற்
புகர்நுதல் புண்செய்த புய்கோடு போல
வுயர்முகை நறுங்காந்த ணாடோறும் புதிதீன
வயனந்தி யணிபெற வருவியார்த் திழிதரும்
பயமழை தலைஇய பாடுசால் விறல்வெற்ப;

மறையினின் மணந்தாங்கே மருவுறத் துறந்தபி
னிறைவளை நெகிழ்போட வேற்பவு மொல்லுமன்
னயலலர் தூற்றலி னாய்நல னிழந்தகண்
கயலுமிழ் நீர்போலக் கண்பனி கலுழாக்கால்;

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், கஉ-ம் சூத்.
† ,, ,, அகத்திணையியல், உச - ம் ,,

இனியசெய் தகன்றநீ யின்னாதாத் துறத்தலிற்
பனியிவள் பட்டெனப் பரவாமை யொல்லுமன்
ஊரலர் தூற்றலி னொளியோடி நறுநுதல்
பீரல ரணிகொண்டு பிறைவனப் பிழவாக்கால்;

அஞ்சலென் றகன்றநீ யருளாது துறத்தலி
னெஞ்சழி துயரட நிறுப்பவு மியையுமன்
நனவினா னலம்வாட நலிதந்த நடுங்கஞர்
கனவினா லழிவுற்றுக் கங்குலு மாற்றாக்கால்;

எனவாங்கு,

விளியாநோ யுழந்தானா வென்றோழி நின்மலை
முளிவுற வருந்திய முளைமுதிர் சிறுதினை
தளிபெறத் தகைபெற் றாங்குநின்
னளிபெற நந்துமிவ ளாய்நுதற் கவினே.

இஃது ஒருவழித்தணந்து வந்த தலைவற்குத் தோழி தலைவியாற்றாமையும் ஆற்றுவித்தலதருமையுஞ் சொல்லி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்.) வறனுற * * * விறல்வெற்ப—எ-து, வற்கடமுறுதலை அறியாத சுரபுன்னை நெருங்கின நறிய பக்கமலையினையும் சிறவினையுமுடைய மலையிடத்து அகற்சியையுடைய பாறையிடத்தே உறையுந் தான் விரும்பின பிடி தன்னிடத்தேயாகையினாலே தனக்குமாறாகிய யானையைத் தன் நெஞ்சிடத்துக்கொண்ட வலியினாலே அதன் புகரையுடைய நுதலைப் புண்ணாக்கின மறமிகுகின்ற வேழங் குத்திவாங்கின கொம்புபோல உயர்ந்த முகையினையுடைய நறிய காந்தள் காடோறும் புதுமையுண்டாக்கப் பள்ளங்களெல்லாம் நீர் நிறைந்து அழகுபெறும்படி அருவிகள் ஆரவாரித்துக் குதித்தற்குக் காரணமான பயனைத்தரும் மழையிடத்தேகொண்ட பெருமையமைந்த வெற்றியையுடைய வெற்பனே! எ - று.

நறியகாந்தள் குத்திவாங்கின கொடியகொம்புபோல காடோறும் அரும்பு ஈன என்றதற்கு நற்குணமுடைய நீ வரையாதிருத்தலிற் கொடியையாய்த் தோன்றாநின்றாயென்றும், அயல் நந்தி அணிபெறும்படி அருவியார்த்து இழிதற்குக் காரணமான மழைதழீஇய வெற்பென்றதற்கு அயலாரிடத்தே நிலைபெறும்படி அலராகாநின்றது நீ

இங்ஙனம் வந்து செய்கின்ற தலையளியென்றும் உள்ளுறையுவமங் கொள்க. இது பயவுவமப்போலி.

கோடுபோலவென்ற ஏனையுவமம் உள்ளுறையுவமத்திற்குச் சிறப்புக்கொடுத்து உள்ளுறையுவமம் போலத் திணையுணர்தலைத் தள்ளாதாகி நின்றது.

மறையினின் * * * கலுழாக்கால்—எ-து, அயலிலுள்ளார் அலர்தூற்றுகையினாலே கண்கள் ஆய்ந்த தம் நலத்தை இழந்தன, அவ்வளவிலே நில்லாதே பின்னர்க் கண்கள் கயல்காலுகின்ற நீர்போல நீர்விழாத காலத்துக் களவிடத்துக் கூடி அக்களவொழுக்கத்தை நிகழ்கின்றகாலத்தே மருவுதலுறும்படி நீ அருமைசெய்தயர்த்தபின்னர் இறையிற்கிடக்கின்ற வளைகள் நெகிழ்ந்து கழலாநிற்க அவ்வருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கவும் பொருந்தும், அதனாற்பெற்றதென்? அக்கண்கள் அதற்கு இயைகின்றனவில்லையே; எ - று.

மன், ஒழியிசை.

இனியசெய் * * * பிழவாக்கால்—எ-து, ஊரிலுள்ளார் அலர்தூற்றுகையினாலே நறியநுதல் ஒளிகெட்டுப் பீர்க்கம்பூவினது அழகைத் தான் கொண்டு பிறையினது அழகை இழவாதகாலத்து இயற்கைப்புணர்ச்சியிடத்துத் தெளிவகப்படுத்து இட்டுப்பிரிதலையுஞ் செய்து பின்னர் இன்னாதாம்படி நீ அருமைசெய்தயர்த்தபின்னர் இவள் வருத்தந் தெய்வத்தால் வந்ததோர் நடுக்கமென்று தெய்வத்திற்குப் பரவிக்கடன்பூணுமையும் பொருந்தும், அதனாற் பெற்றதென்? அந்நறுநுதல் அதற்கு இயைகின்றதில்லையே; எ - று.

அமர்ந்தென்பதும் பாடம்,

அஞ்சலென் * * * மாற்றாக்கால்—எ-து, பகலிடத்தே அழகுகெடும்படி எம்மை நலிதலைத் தந்த நடுங்குதற்குக் காரணமான வருத்தந் தங்குதலிற் கனவின்கண்ணும் வந்து வருத்தமுறுத்தி இவள் ஆற்றாதகாலத்து இயற்கைப்புணர்ச்சிக்கட் தெளிவகப்படுத்த இட்டுப்பிரிதலைச்செய்த பின்னர் நீ அருளாதே அருமைசெய்தயர்த்தபின்னர் இவள்நெஞ்சழிவதற்குக் காரணமான வருத்தம் இறந்துபாடெய்துவியாநிற்கவும் உயிரைப் போகாமல் நிறுத்தவும் பொருந்தும், அதனாற் பெற்றதென்? அக்கனவின் ஆற்றல் அதற்கு இயைகின்றதில்லையே; எ - று.

எனவாங்கு—எ-து, என்று யான் கூறும்படியாக; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

விளியாநோ * * * கவினை—எ-து, கெடாதநோயாலே வருந்தி அமையாத என் தோழி மலையிடத்து முளிதலுறும்படி வருந்திய முளைத்தல் மிகச்சிறிய தினை மழையைப்பெறஅழகுபெற்றாற்போல இவள் ஆய்நுதற்கவின் நின் அளியைப்பெற அழகுபெறும்; எ-று.

இட்டுப்பிரிவிரங்கலையும் அருமைசெய்தயர்த்தலையும் பின்பு நூல்செய்தோர் ஒருவழித்தணத்தலென்று பெயர்கூறியவாறு காண்க.

இதனாற் றலைவற்கு அசைவு பிறந்தது.

இது தரவுந் தாழிசையுந் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும்பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (௧௭)

௫௪. கொடியவுங் கோட்டவு நீரின்றி நிறம்பெறப்
பொடியழற் புறந்தந்த பூவாப்பூம் பொலன்கோதை
தொடிசெறி யாப்பமை யரிமுன்கை யணைத்தோளா
யடியுறை யருளாமை யொத்ததோ நினக்கென்ன
நரந்தநா றிருங்கூந்த லெஞ்சாது நனிபற்றிப்
பொலம்புனை மகரவாய் நுங்கிய சிகழிகை
நலம்பெறச் சுற்றிய குரலமை யொருகாழ்
விரன்முறை சுற்றி மோக்கலு மோந்தனன்
நறாஅவவிழ்ந் தன்னவென்மெல் விரற்போது கொண்டு
செறாஅச் செங்கண் புதைய வைத்துப்
பறாஅக் குருகி னுயிர்த்தலு முயிர்த்தனன்
றொய்யி லிளமுலை யினிய தைவந்து
தொய்யலந் தடக்கையின் வீழ்பிடி யளிக்கு
மையல் யானையின் மருட்டலு மருட்டினன்

அதனால்,

அல்லல் களைந்தனன் றோழி நந்நக
ரருங்கடி நீவாமை கூறி னன்றென
நின்னொடு சூழ்வ றோழி நயம்புரிந்
தின்னது செய்தா ளிவளென
மன்னா வுலகத்து மன்னுவது புரைமே.

இது கைப்பட்டுக்கலங்கிய வருத்தத்தைக் களைந்தேனென உரையெனத் தோழிக்கு உணர்த்தற்கட் தலைவி கூறியது. அது நொதுமலர்வரைவிற்கு மணமுரசு இயம்பியவழி ஆண்டானும் பிறவாண்டானுந் தோழிக்கு இன்னவாறு கூட்டம் நிகழ்ந்ததெனக்கூறி, அதனை நமர் அறியக் கூறல்வேண்டுமென்றுந் தலைவற்கு நம்வருத்தம் அறியக் கூறல்வேண்டுமென்றுந் தலைவி கூறுதற்கண் நிகழ்வது.

(இ - ள்.) கொடியிலுள்ளனவுங் கோட்டிலுள்ளனவுமாகியவாக நீரின்றியிருக்க நிறம்பெறும்படி பொடியினையுடைய நெருப்பாற்பண்ணப்பட்ட பொற்பூவாற்செய்த கோதையினையுந் தொடி செறிந்த கட்டுவடங்கள் அமைந்த அழகினையுடைய முன்கையினையும் அணைபோலும் மெல்லியதோளினையுமுடையாய்! நின் அடியிலே யான் உறைதற்கு நீ அருளாதிருத்தல் நினக்குப் பொருந்தினதொன்றோவென்று கூறிப் பொன்னாற்செய்த மகரவாயாகச் சமைந்த தலைக்கோலம் விழுங்கிக் கிடந்த நரந்தம்பூ நாறுங் கரியகூந்தலின் முடியை ஒழியாமல் மிகப்பிடித்து ஆகிலே நன்மைபெறும்படி கட்டின பற்றமைந்த ஒருமாலையை விரலாலே முறையாகச் சுற்றி அதனை மோந்துபார்த்தலையுஞ் செய்தான்; அதுவேயன்றி நறவம்பூ அலர்ந்தாற்போன்ற என்னுடைய மெல்லிய விரலையுடைய கையைத் தாங்கிக்கொண்டு அருளையுடைய தன் சிவந்த கண் மறையும்படி வைத்துக் கொல்லன் உலைமூக்கு வெவ்விதாய் உயிர்க்குமாறுபோல உயிர்த்தலையுஞ் செய்தான்; அதுவேயன்றித் தொய்யில் எழுதின இளையமுலையை இனியவாகத் தடவி அத்தொய்யிலைக் கொண்டுவந்த தடக்கையினாலே தான் விரும்பின பிடியை *அருள்செய்யும் மயக்கத்தையுடைய யானைபோல மெய்முழுதினையுந் தடவுதலையுஞ் செய்தான்; அச்செயலாலே யான் கைப்பட்டுக் கலங்கிய வருத்தத்தைத் தோழி போக்கினேன்; இனித், தோழீ! நீயும் யான் விரும்பிய விருப்பத்தின் மனம்புரிந்து நின்மகள் நங்குடிக்கு வடுவாகாமற் கற்புக்கடம்பூண்டாளென்று நம்முடைய மனைக்கண் நிகழ்கின்ற அரிய மணம் அவனைவிட்டுநீங்காமல் யாய்க்கு அறத்தொடுநிலைவகையாற் கூறின் அது நமக்கு நல்லதொன்றென்று கருதி நின்னோடு உசாவுவேன்; நீ இங்ஙனங் கூறின் நிலைநில்லாத உலகத்திலே நிலைநிற்பதோர் புகழ் நமக்குப் பொருந்தும்; எ - று.

இது தலைவி கைப்பட்டுக்கலங்கிப் புணர்ச்சிநிகழ்ந்தமை தோழிக்குக் கூறினள், அவள் அறத்தொடுநிற்றல் கருதி. இஃது உண்மைசெப்பலென்னும் அறத்தொடுநிலையாம்.

இதனாற் றலைவிக்குக் கைம்மிகல் பிறந்தது.

சுரிதகத்து இருகாற் றோழியென்றல் நாணுத்தலையாக மறை கரந்தவாறு காத்த தோழிக்கு முகமனாக.

விரல் ஆகுபெயர். பரூஉக்குருகு, பறவாக்குருகு; வெளிப்படை. விகாரம். புணையும் ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங் கெட்டது.

இஃது அதனாலெனத்தனிச்சொற்பெற்றும் அடக்கியலில்லாச் சுரிதகத்தோடு அடிநிமிர்ந்தோடிய பாநிலைவகைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

௫௫. மின்னொளி ரவிரற லிடைபோழும் பெயலேபோற்
பொன்னகைத் தைவகிர் வகைநெறி வயங்கிட்டுப்
பொழிலிடை யிட்ட கமழ்நறும் பூங்கோதை [ய்
யின்னகையிலங்கெயிற்றுத் தேமொழித்துவர்ச்செவ்வா
நன்னுதா னினக்கொன்று கூறுவாங் கேளினி;
நில்லென நிறுத்தா னிறுத்தே வந்து
நுதலு முகனுந் தோளுங் கண்ணு
மியலுஞ் சொல்லு நோக்குபு நினைஇ
யையேய்ந் தன்று பிறையு மன்று
மைதீர்ந் தன்று மதியு மன்று
வேயமன் றன்று மலையு மன்று
பூவமன் றன்று சுனையு மன்று
மெல்ல வியலு மயிலு மன்று
சொல்லத் தளருங் கிளியு மன்று;
எனவாங்கு,
அனையன பலபா ராட்டிப் பையென
வலையர் போலச் சோர்பத னொற்றியென்
னெஞ்சு நெகிழ்ந்த செவ்வி காணூஉப்
புலையர் போலப் புன்கண் ணோக்கித்
தொழலுந் தொழுதான் றொடலுந் தொட்டான்
காழ்வரை நில்லாக் கடுங்களி றன்னோன்
றொழூஉந் தொடீஉமவன் றன்மை
யேழைத் தன்மையோ வில்லை தோழி.

இது *"பொறியின் யாத்த புணர்ச்சி நோக்கி - யொருமைக் கேண்மையி னுறுகுறை தெளிந்தோ - ளருமை சான்ற நாலிரண்டு வகையிற் - பெருமை சான்ற வியல்பின்கட்" தலைவி கூறியது. என்றது, "ஒருமைக்கேண்மையின் உறுகுறை=தான் அவளென்னும் வேற்றுமையில்லாத நட்பினாலே தோழி தனக்கு வந்து கூறிய குறையை: பொறியின் யாத்த புணர்ச்சிநோக்கித் தெளிந்தோள்= முன்னர்த் தெய்வப்புணர்ச்சிநிகழ்ந்தமைநோக்கி அதுகாரணத்தான் முடிப்பதாகத்தெளிந்த தலைவி: அருமைசான்ற நாலிரண்டுவகையில் =தான் முன் அருமையமைந்துநின்றநிலையாற் தலைவன்கண் நிகழ்த்திய மெய்தொட்டுப்பயிறன்முதலிய எட்டினாலே: பெருமைசான்ற இயல்பின்கண்ணும்=தனக்கு உளதாம் பெருமைகூறுதற்கு அமைந்ததோர் இயல்பின் கண்ணும்: எ-று. இதனாற் போந்த பொருள் தலைவன் இத்துணை இளிவந்தன செய்யவும் யான் நாணும் மடனும் நீங்கிற்றிலேனென்று தன்பெருமை தோழிக்குக் கூறுதலாயிற்று."

(இ-ள்.) மின்னொளி * * * கேளினி—எ-து, ஒளிர்கின்ற மின்னினது விளங்குகின்ற அறுதிகள் இடையே பிளந்தோடும் மேகங்கள்போலே பொன்னைக் கூறுபடுத்தின அழகினையுடைய வகிர்களை ஐந்துபகுதியையுடைய நெறித்த மயிரிடத்தே விளங்கவிட்டுப் பின்னுற் தாழம்பூ உதிர்ந்தவற்றையும் இடையிலேயிட்டு முடித்த மிகவும் நாறுகின்ற பூமாலையினையும் இனிய நகையினையும் இலங்குகின்ற எயிற்றினையும் இனிய மொழியினையும் இயல்பான சிவந்த வாயினையுமுடைய நன்றாகிய நுதலினையுடையாய்! நினக்கு ஒரு வார்த்தை கூறுவேம்; அதனை இப்பொழுது கேள்; எ-று.

இட்டென்னுஞ் செய்தெனெச்சம் இட்டவென்னும் பெயரெச்சத்தோடு முடிந்து அது நன்னுதலென்னும்பெயரோடு முடிந்தது. கூறுவாமென்றது உயர்த்துக்கூறல்; உளப்பாடன்று. வயங்க, விகாரம்.

நில்லென * * * தோழி—எ-து, நீ போகாதே நில்லென்று என்னை நிறுத்தினான்; நிறுத்தி அணுகவந்து நுதலையும் முகத்தையுந் தோளையுங் கண்ணையுஞ் சாயலையுஞ் சொல்லையும் நோக்காநின்று உவமையைக்கூற நினைந்து, நுதல் வியப்பையுடைத்தாய்த் தேய்ந்ததாயினும் பிறையுமன்று, முகம் மறுவற்றதாயினும் மதியுமன்று, தோள் வேயின்றன்மை நெருங்கிற்று அது பிறக்கும் இடமன்று, கண் பூவின்றன்மை நெருக்கிற்று அது பிறக்கும் இடமன்று; சாயலிருந்

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், களவியல், உ0-ம் சூத்.

தபடி மெத்தென நடக்கும் மயிலுமன்று, சொல்லுச்சொல்லத் தளருமாயினுங் கிளியுமன்று, என்று அவ்விடத்து அத்தன்மையனவாகிய உறுப்புக்கள் பலவற்றையும் பொய்பாராட்டி, வலையர் அம்மாக்களின் சோர்வைப் பார்க்குமாறுபோல என் நெஞ்சழிந்த செவ்வியைப் பார்த்துப், புலையர் நோக்குமாறுபோல வருத்தமுண்டாக நோக்கித் தொழுதலைச்செய்தான்; தீண்டுதலையுஞ் செய்தான்; மதத்தான் அறிவிழந்து பரிக்கோலெல்லையில் நில்லாத கடிய களிற்றையொப்பான் பலகாலுந் தொழுவதுஞ்செய்யுந்; தீண்டுவதுஞ் செய்யும்; ஆதலாற் றோழீ! அவன் குணத்தில் அறியாமையாகிய குணமோ இல்லை; எ-று.

இவன் இங்ஙனமாகவும் யான் நாணும் மடனும் நீங்காமை நின்றேனெனத் தலைவி தன் பெருமைசான்ற இயல்புகூறினாள்.

இதனுட் பாராட்டியெனப் பொய்பாராட்டலுஞ் சோர்பதனொற்றியென நெஞ்சு நெகிழ்ந்த செவ்விகூறினமையிற் கூடுதலுறுதலும் புலையர்போல நோக்கியென நீடுநினைந்திரங்கலுந் தொழலுந் தொழுதானென இடம்பெற்றுத்தழாலுந் தொடலுந்தொட்டானென மெய்தொட்டுப்பயிறலுங் களிறுபோல அறிவினெல்லையினில்லாதவனெனத் தீராத்தோற்றமும் ஒருவாற்றாற் கூறியவாறு காண்க.

இதனாற் றோழிக்கு நினைத்தல் பிறந்தது.

*“உயர்ந்ததன் மேற்றே யுள்ளுங் காலை” என்னுஞ் சூத்திரத்து உள்ளுங் காலையென்றதனாற் பிறையுமன்று, மதியுமன்று, மயிலுமன்று, கிளியுமன்றென்பன மறுத்தனவென்று கொண்டவுவமம். †“முதலுஞ் சினையுமென் றாயிரு பொருட்கு - நுதலிய மரபி னுரியவை யுரிய” என்னுஞ் சூத்திரத்தில் நுதலிய மரபினென்றதனான் மலையுமன்று சுனையுமன்றென்பன மலையோடுஞ் சுனையோடும் உவமைகருதாது மலையுள் வேயெழும் இடத்தையுஞ் சுனையுட் பூவெழும் இடத்தையும் நோக்கி வேயையும் பூவையும் மறுத்துநிற்றலிற் றோளையுங் கண்ணையும் உணர்த்திநின்றவென்று கொண்ட உவமம்.

இது தனிச்சொல்லும் ஆசிரியச்சுரிதகமும்பெற்றுப் “பாநிலைவகையே” என்பதனால் அகப்பொருளின்கண்வந்த தரவிணைக் கொச்சகம். (கசு)

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், கஉ-ம் சூத்.

† ,, ,, ,, சு-ம் ,,

ருசு. ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பரு ணீர்க்காற்
கொழுநிழன் ஞாழன் முதிரிணர் கொண்டு
கழும முடித்துக் கண்கூடு கூழை [illegible]
சுவன்மிசைத் தாதொடு தாழ வகன்மதி
தீங்கதிர் விட்டது போல முகனமர்ந்
தீங்கே வருவா ளிவளியார்கொ லாங்கேயோர்
வல்லவன் றைஇய பாவைகொ லல்லா
ருறுப்பெலாங்கொண்டியற்றி யாள்கொல்வெறுப்பினல்
வேஎண்டுருவங் கொண்டதோர் கூற்றங்கொ லாண்டார்
கடிதிவளைக் காவா விடுதல் கொடியியற்
பல்கலைச் சில்பூங் கலிங்கத்த ளிங்கிதோர்
நல்கூர்ந்தார் செல்வமகள் ;
இவளைச், சொல்லாடிக் காண்பேன் றகைத்து ;

நல்லாய் கேள்,

ஆய்தூவி யனமென வணிமயிற் பெடையெனத்
தூதுணம் புறவெனத் துதைந்தநின் னெழினல
மாதர்கொண் மானோக்கின் மடநல்லாய் நிற்கண்டார்ப்
பேதுறூஉ மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ;

நுணங்கமைத் திரளென நுண்ணிழை யணையென
முழங்குநீர்ப் புணையென வமைந்தநின் றடமென்றோள்
வணங்கிறை வாலெயிற் றந்நல்லாய் நிற்கண்டார்க்
கணங்காகு மென்பதை யறிதியோ வறியாயோ ;

முதிர்கோங்கின் முகையென முகஞ்செய்த குரும்பை
பெயறுளி முகிழெனப் பெருத்தநின் னிளமுலை[யெனப்
மயிர்வாய்ந்த வரிமுன்கை மடநல்லாய் நிற்கண்டா
ருயிர்வாங்கு மென்பதை யுணர்தியோ வுணராயோ ;

என்வாங்கு,

பேதுற்றாய் போலப் பிறவொவ்வ நீயறியா
யாதொன்றும் வாளா திறக்கீவாய் கேளினி

நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கடைப்
போதர விட்ட நுமருந் தவறிலர்
நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப்
பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னா
விறையே தவறுடை யான்.

இது * "காமஞ் சாலா விளமை யோள்வயி - னேமஞ் சாலா விடும்பை யெய்தி - நன்மையுந் தீமையு மென்றிரு திறத்தாற் - றன்னொடு மவளொடுந் தருக்கிய புணர்த்துச் - சொல்லெதிர் பெறாஅன் சொல்லி யின்புறல் - புல்லித் தோன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே" என்பதனாற் தருக்கிச்சொல்லிச் சொல்லெதிர்பெறான் இன்புற்றது.

(இ - ள்.) ஊர்க்கா * * * மகள்—எ-து, ஊரிடத்தே வளர்ந்த இணர்க்காவினுள் நீர் ஓடுகின்ற காலிடத்தே நின்ற கொழுவிய நிழலையுடைய ஞாழலினது முதிர்ந்த தொத்துக்களைப் பறித்துக்கொண்டு, பூவும் மயிருந் தம்முண்மயங்கும்படி முடித்து, வாரி முடிக்கும்படி தலைகூடினமயிர் தோட்கட்டிலே தீர்தோடே சிறிது குலைந்து வீழ, நிறைந்த மதி இனிய கதிர்களை விட்டாற்போல முகம் ஒளிபொருந்தி, யான் நிற்கின்ற இவ்விடத்தே வருவாளாகிய இவள் யார்தான் கொல்? இம்மலையிலே வல்லவனாலே பண்ணப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவையோ? அன்றி அயனாலே நல்லமகளிருடைய உறுப்புக்களெல்லாவற்றையும் ஒருங்குகொண்டு ஒருவடிவாகப் பண்ணப்பட்டாளொருத்தியோ? அன்றி ஆடவர்மேலுள்ள வெறுப்பாலே தன்னைக்கூற்றமென்று அறியாதபடி மறைத்துப் பெண்வடிவு கொண்டு வந்ததோர் கூற்றமோ? இந்நிலையை ஓர்ந்துபாராய்; கொடிபோன்ற நுடக்கத்தினையும் எண்கோவையாகிய மேகலையையுஞ் சில பூத்தொழிலையுடைய கலிங்கத்தையுமுடையளாயிருந்தாளாதலால் இவ்வூரிடத்துப் பிள்ளையால் மிடிபட்டாருடைய செல்வத்தையுடைய மகள்காண்; இவளைக் காத்துப்போந்தவர்கள் இப்பொழுது காவாராய்ப் புறப்படவிடுதல் கொடிது; எ - று.

இவளைச் * * * நல்லாய்கேள்—எ-து, இனி இவளை நல்லாய்! யான் கூறுகின்றதனைக்கேள் என்று போகாமற் தடுத்து வார்த்தைசொல்லிப் பார்ப்பேன்; எ - று.

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல், ௫௦-ம் சூத்.

இஃது ஐயுற்றுத் துணிந்து நெஞ்சொடு கூறியது. மேகலையானுங் கலிங்கத்தானும் ஐயம் நீங்கி மகளென்று துணிந்தான், மனைக்கிழத்தியாகக் கோடல்வேண்டுமெனக் கருதி. "மருந்து பிறிதில்லாப் பெருந்துயர்" எய்தினுனதலின் இங்ஙனம் ஐயமும் நிகழ்ந்தது. இவ்வகை உவமைகள் *"வேறுபட வந்த உவமத் தோற்றங் - கூறிய மருங்கிற் கொள்வழிக் கொளாஅல்" என்பதனாற் கொண்டாம். †"அவ்வ் மாக்களும் விலங்கு மன்றிப் - பிறவவண் வரினுந் திறவதினுடித் - தத்த மியலின் மரபொடு முடியி - னத்திறந் தானே துறையெனப் படுமே" என்பதனான் ஞாழல் முடித்தாளென நெய்தற் தலைவிபோலவும் ஊர்க்கானிவந்த பொதும்பரொன்றதனான் மருதத்துக்கண்டான்போலவுங் கூறிக் குறிஞ்சிப் பொருளாகிய புணர்தனிமித்தம் பொருளாக முடித்தான். இவ்வாறு மயங்கினுங் குறிஞ்சித்துறைப்பாற்பட்ட துறையுறப்பான் வந்ததென்க.

ஆய்தூவி * * * வறியாயோ—எ-து, கண்டார் காதல்கோடற்குக் காரணமாகிய மான்போலும் நோக்கத்தினையும் மடப்பத்தினையுமுடைய நல்லாளே! சூட்டுமயிரினையுடைய அன்னமென்ன, அழகினையுடைத்தாகிய பெடைமையிலையுடைய மயிலென்னக், கல்லையுண்கின்ற அழகிய புறவென்ன, நடையுஞ் சாயலும் மடப்பமுமாகிய நலம் நெருங்கின நின்னுடைய இவ்வெழில் நின்னைக் கண்டவர்களை மயக்கமுறுத்துமென்னும் நிலைமையை நீதான் அறிவையோ? அறியாயோ? எ - று.

இது நிலம்வரையாது வந்த கைக்கிளை. மயிலும் பிறவுஞ் சினையொடுசினையுவமம்.

நுணங்கமைத் * * * வறியாயோ—எ-து, வளைந்த முன்கையினையும் வெள்ளிய எயிற்றினையுமுடைய அழகிய நல்லாளே! நிறத்தாலுந் திரட்சியாலும் புகரின்று நண்மையையுடைய மூங்கிலென்ன, மென்மையால் நுண்ணிய துகிலினையுடைய அணையென்னக், காமக் கடலை நீந்துதற்குத் தெப்பமாதலான் முழங்கும் நீரைக்கடக்கும் வேழக்கோலாற்செய்த தெப்பமென்னப், பொருந்தின நின்னுடைய பெருமையையுடைய மெல்லிய தோள்கள் நின்னைக் கண்டவர்களுக்கு வருத்தமாமென்னும் நிலைமையை நீதான் அறிவையோ? அறியாயோ? எ - று.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், உவமவியல், உஉ-ம் சூத்.
† " " செய்யுளியல், உசO-ம் "

முதிர்கோங்கின் * * * வுணராயோ—எ-து, மயிர் நேர்தான வரிகளையுடைய முன்கையினையும் மடப்பத்தினையுமுடைய நல்லாளே! முற்றின கோங்கமரத்தினது இளையமுகையென்ன, வடிவமைந்த கட்புலனான குரும்பையென்னப், பெய்தற்றொழிலையுடைய மேகத்தின் துளியாலுண்டான மொக்குளென்னப், பெருத்த நின்னுடைய இளையமுலைகள் நின்னைக் கண்டவர்களுடைய உயிரை வாங்கிக்கொள்ளுமென்னும் நிலைமையை நீதான் அறிவையோ? அறியாயோ? எ - று.

எனவாங்கு—எ-து, என்று யான் கூறுநிற்க; எ - று.

ஆங்கு, அசை.

பேதுற்றாய் * * * யான்—எ-து, நீ மயக்கமுற்றாய்போலே பிறருடைய வருத்தத்தை நீ அறியாயாய்க் கேட்டார்க்கு யாதொன்றுஞ் சொல்லாயாய்க் கழிந்துபோகின்றவளே! இப்பொழுது யான்கூறுகின்றதனைக் கேள்; நீயுங் குற்றமுடையையல்லை; நின்னை இற்புறத்தே புறப்படவிட்ட நும்முடைய சுற்றத்தாருங் குற்றமுடையரல்லர்; குற்றமுடையான் யாவனென்னில், நிறையழிந்து கொல்கின்ற யானையை நீர்க்குவிட்டாற் பறைசாற்றிச் செல்லுமாறுபோலப் பறைசாற்றிச் செல்வதல்லது பறைசாற்றாமற் செல்லாதொழிகவென்று சொல்லாத இறைவனேயென்க; எ - று.

இதனாற் றலைவற்கு அசைவென்னும் அழுகை பிறந்தது. இது புணர்தனிமித்தமாதலிற் குறிஞ்சியுட்கோத்தார். இது தான் உயிர்கொடுத்தானாகத் தனது நன்மைகூறி அவள் நீங்குங் கூறினான்.

இது முன் ஒரு நெடுவெண்பாட்டும் ஓர் அம்போதரங்கமுந் தனிச்சொல்லுந் தாழிசையும் பின்னும் ஒரு தனிச்சொல்லும் வெள்ளைச்சுரிதகமும் பெற்று வந்த கொச்சகக்கலிப்பா. (௨௦)

௫௭. வேயெனத் திரண்டதோள் வெறிகமழ் வணரைம்
மான்வென்றமடநோக்கின் மயிலியற்றளர்பொல்கி[பான்
யாய்சிலம் பரியார்ப்ப வவிரொளி யிழையிமைப்பக்
கொடியென மின்னென வணங்கென யாதொன்றுந்
தெரிகல்லா விடையின்கட் கண்கவர் பொருங்கோட
வளமைசா லுயர்சிறப்பி னுந்தைதொல் லியனக
ரினமையா னெறிபந்தோ டிகத்தக்தாய் கேளினி;

பூந்தண்டார்ப் புலர்சாந்திற் றென்னவ னுயர்கூடற்
றேம்பாய வவிழ்நீலத் தலர்வென்ற வமருண்கண் [விற்
ணோர்ந்துகோட் டெழில்யானை யொன்னுதார்க் கவன்வே
சேந்துநீ யினையையா யொத்ததோ சின்மொழி;

பொழிபெயல் வண்மையா னசோகந்தண் காவினுட்
கழிகவி னிளமாவின் றளிரன்ன யதன்றலைப்
பணையமை பாய்மான்றே ரவன்செற்றார் நிறம்பாய்ந்த
கணையினு நோய்செய்தல் கடப்பன்றோ கனங்குழாய்;

வகையமை தண்டாரான் கோடுயர் பொருப்பின்மேற்
றகையிண ரிளவேங்கை மலரன்ன சுணங்கினாய்
மதவலி மிகுகடாஅத்த வன்யானை மருப்பினுங்
கதவவாற் றக்கதோ காழ்கொண்ட விளமுலை ;

எனவாங்கு,

இனையன கூற விறைஞ்சுபு நிலனோக்கி
நினையுபு நெடிதொன்று நினைப்பாள்போன் மற்றாங்கே
துணையமை தோழியர்க் கமர்த்த கண்ணள்
மனையாங்குப் பெயர்த்தாளெ னறிவகப் படுத்தே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) வேயெனத் * * * கேளினி—எ-து, மூங்கிலென்னும்படி திரண்ட தோளினையும் மணம் நாறுகின்ற கடைகுழன்ற ஐம்பாலினையும் மானோக்கினைவென்ற மடப்பத்தையுடைய நோக்கினையும் மயில்போன்ற சாயலினையுமுடையையாய், அழகிய சிலம்பு உள்ளிடுமணி ஆரவாரிப்ப, விளங்குகின்ற ஒளியினையுடைய கலங்கள் விளங்க, நுடக்கத்தாற் கொடியென்ன விளக்கத்தான் மின்னென்னக் கட்புலனாகாமையின் வருத்தமென்ன யாதொன்றுந் தெரியாத இடையிடத்தே கண்கள் விரும்பிச் சேர ஓட, நின்னுடைய இளமைப்பருவத்தாலே செல்வம் அமைந்த உயர்ந்த தலைமையினையுடைய நன்மையுடைய பழமையுடைத்தாகிய அகற்சியையுடைய மனையினின்றும் அடிக்கின்ற பந்தோடே தளர்ந்து ஒதுங்கிப் புறப்படுதலைச் செய்தவனே! இப்பொழுது யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; எ-று.

பூந்தண்டார்ப் * * * சின்மொழி—எ-து, சிலவான மொழியினையுடையாய்! பூவினையுடைய குளிர்ந்த மாலையினையும் புலர்ந்த சந்தனத்தினையுமுடைய பாண்டியனது உயர்ந்த மதுரையிடத்துத் தேன்பரக்கும்படி அவிழ்ந்த நீலத்தினது அலரைவென்ற போரையுடைய கண்கள் தலையேந்தின கோட்டையும் அழகினையுமுடைய யானையினையுடைய பகைவர்க்கு அப்பாண்டியன் வேல் வருத்துமாறுபோல நம்மைச் சிவந்து வருத்தஞ்செய்து நீ இத்தன்மையாயிரா நின்றாய், இது நின் இளமைக்குத் தக்கதோ; எ-று.

கண்சேந்தினையென்றது சினைவினை முதலொடுமுடிந்தது.

பொழிபெயல் * * * கனங்குழாய்—எ-து, பொன்னாற்செய்த குழையினையுடையாய்! பொழிகின்ற பெயல்போலுங் கொடையினையுடைய பாண்டியனது அசோகமரத்தினையுடைய குளிர்ந்த பொழிலிடத்துநின்ற மிக்க அழகினையுடைய இளைய மாவினது தளிரையொத்த நிறத்தினையுடையையாய் அங்ஙனம் வருந்துதற்கு மேலே பந்தியிலே நிற்றலமைந்த பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரைபூண்ட தேரையுடைய பாண்டியனாற் செறப்பட்டவர்கள் முருமத்தே தைத்த அம்பினுங்காட்டில் நோவைச்செய்தல் உலகிற் கொடுமைகளின் மிக்க கொடுமையன்றோ? எ-று.

வகையமை * * * விளமுலை—எ-து, வகுப்பமைந்த குளிர்ந்த தாரினையுடைய பாண்டியனது சிகரங்களுயர்ந்த பொதியின்மலையிடத்து அழகினையுடைய கொத்துக்களையுடைய இளைய வேங்கைப் பூவையொத்த சுணங்கினையுடையாய்! முத்துவடத்தைத் தன்னிடத்தேகொண்ட நின்னுடைய இளயமுலைகள் இப்பருவத்திலும் அப்பாண்டியனுடைய மிகுதியையுடைய வலியினையும் மிகுகின்ற கடத்தினையுமுடைய யானையினுடைய கொம்புகளிலுங் கோபத்தினையுடைய வாயிராநின்றன, இக்கொடுமை இப்பருவத்திற்குத் தக்கதோ? எ-று.

எனவாங்கு—எ-து, என்று; எ-று. ஆங்கு அசை.

இனையன * * * படித்தே—எ-து, இத்தன்மையனவற்றை யான் நெடிதொன்று நினையாநின்று கூறி அதற்கு ஒன்று கூறாதே கவிழ்ந்து நிலத்தைப்பார்த்துப் பின்னை அவ்விடத்தே தோழியரை நினைப்பாள்போலே துணையாய் அமைந்த தோழியர்க்குப்பொருந்தின கண்ணையுடையளாய் என் அறிவைத் தன்னிடத்தே அகப்படுத்திக் கொண்டு தன்மனையிடத்தே மீண்டுபோனாள்; எ-று.

இஃது ஏமஞ்சாலாவிடும்பையெய்திக் கூறினது.

நெடிதொன்றுநினையாநின்றென்றது தான் சிறிதுநாட் சென்றால் வரைந்துகோடலை நினையாநின்றென்றதாகக்கொள்க. நினைப்பாள்போலென்றதனால் அவன்கூற்றினையும் இதுவுமொன்றெனச் சிறிது கொண்டமையுந் தோன்றிற்று.

இதனாற் றலைவற்கு அசைவென்னும் உவகைபிறந்தது.

இஃது ஏழடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையுந் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும்பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. (உக)

௫அ. **வா**ருறுவணரைம்பால் வணங்கிறைநெடுமென்றோட்
பேரெழின் மலருண்கட் பிணையெழின் மானோக்கிற்
காரெதிர் தளிர்மேனிக் கவின்பெறு சுடர்நுதற்
கூரெயிற்றுமுகைவெண்பற் கொடிபுரையு நுசுப்பினாய்
நேர்சிலம் பரியார்ப்ப நிரைதொடி வீசினை
யாருயிர் வெளவிக்கொண் டறிந்தீயா திறப்பாய்கேள்;

உளனாவென் னுயிரையுண் டுயவுநோய் கைம்மிக
விளமையா னுணராதாய் நின்றவ றில்லானுங்
களைநரி னோய்செய்யுங் கவினறிந் தணிந்துதம்
வளமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்;

நடைமெலிந் தயர்வுறீஇ நாளுமென் னலியுநோய்
மடமையா னுணராதாய் நின்றவ றில்லானு
மிடைநில்லா தெய்க்குநின் னுருவறிந் தணிந்துதம்
முடைமையாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்;

அல்லல்கூர்ந் தழிவுற வணங்காகி யடருநோய்
சொல்லினு மறியாதாய் நின்றவ றில்லானு
மொல்லையே யுயிர்வெளவு முருவறிந் தணிந்துதஞ்
செல்வத்தாற் போத்தந்த நுமர்தவ றில்லென்பாய்;

எனவாங்கு,

ஒறுப்பின்யா னொறுப்பது நுமரையான் மற்றிந்நோய்
பொறுக்கலாம் வரைத்தன்றிப் பெரிதாயிற் பொலங்கு
மறுத்திவ்வூர் மன்றத்து மடலேறி [ழாய்
நிறுக்குவென் போல்வல்யா னீபடு பழியே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) வாருறு * * * திறப்பாய்கேள்—எ-து, கோதுத ஒற்ற கடைகுழன்ற ஐம்பாலினையும் வளைந்த இறையினையுடைய நெடிய மெல்லிய தோளினையும் பெரிய அழகினையுடைய மலர் போலுங் கண்ணினையும் மான்பிணையினது அழகினையுடைய வெருவின நோக்குப்போலும் நோக்கினையும் மழையைப்பெற்ற தளிர்போலும் நிறத்தினையும் அழகுபெறுகின்ற பிறைபோன்ற நுதலினையும் விழுந்தெழுந்த கூரிய எயிற்றினையும் விழுந்தெழாத முகைபோலும் வெள்ளிய பல்லினையுமுடைய கொடியையொக்கும் இடையினையுடையாய்! காலுக்குப் பொருந்தின சிலம்பின் உள்ளிடுமணி ஆரவாரிப்ப நிரைத்த தொடியையுடைய கையை வீசினையாய்ப் பெறுதற்கரிய என் உயிரைக்கொண்டு இளமையாற் கைக்கொண்டதனை அறியாதே போகின்றவளே! யான் கூறுகின்றதனைக் கேள்; எ - று.

உளனாவென் * * * றில்லென்பாய்—எ-து, வருத்தத்தினையுடைய காமநோய் கைம்மிகும்படியாக யான் சிறிது உயிருடனே இருக்கும்படி என் உயிரை வாங்கிக்கொண்டு நின் இளமைப்பருவத்தாலே அறியாமற் போகின்றவளே! நின்னிடத்துத் தப்பில்லையாயினும் நின்னையொழியப் போக்குவார் பிறர் இல்லாத நோயைச்செய்யும் அழகையறிந்துவைத்தும் அதன்மேலே ஒப்பித்துத் தஞ் செல்வச்செருக்காலே புறப்படவிட்ட நும்முடைய சுற்றத்தாரைத் தவறுடையர் அல்லரென்று கூறலாமாகிற் கூறு, அஃது அரிது; எ - று.

நடைமெலிந் * * * றில்லென்பாய்—எ-து, அறிவு நிறைவு ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி என்னும் ஒழுக்கந் தேய்ந்து மறத்தலை எனக்கு உறுத்தி நாடோறும் என்னை நலிதற்குக் காரணமான நீ செய்த நோயை நினது மடப்பத்தாலே அறியாமற் போகின்றவளே! நின்னிடத்துத் தப்பில்லையாயினும் நிற்கமாட்டாதே இளைக்கும் இடையையுடைய நின் வடிவை அறிந்துவைத்தும் அதன்மேலே ஒப்பித்துத்

தஞ்செல்வச்செருக்காலே புறப்படவிட்ட நம்முடையசுற்றத்தாரைத் தவறுடையர் அல்லரென்று கூறலாமாகிற் கூறு; அஃது அரிது; எ-று.

அல்லல்கூர்ந் * * * றில்லென்பாய்—எ-து, நெஞ்சழிந்து வருத்தமிக்குக் கெடும்படி வருத்தமாகி மேன்மேலும் அடர்ந்துவருகின்ற காமநோயைக் குறிப்பான் அறிதலின்றிச் சொல்லிக்காட்டினும் அறியாதவளே! நின்னிடத்துத் தப்பில்லையாயினும் ஒழுக உயிரைவாங்காது விளைய உயிரைவாங்கும் நின் வடிவை அறிந்துவைத்தும் அதற்குமேலே ஒப்பித்துவைத்துத் தஞ்செல்வச்செருக்காலே புறப்படவிட்ட நம்முடைய சுற்றத்தாரைத் தவறுடையர் அல்லரென்று கூறலாமாகிற் கூறு; அஃது அரிது; எ-று.

ஆயினும், ஆனுமெனக் குறைந்துநின்றது. அழிபுகவென்றும் பாடம்.

எனவாங்கு, அசை.

ஒறுப்பின்யா * * * பழியே—எ-து, யான் ஒறுத்துக்கூறில் ஒறுப்பது புறத்துப்போதவிட்ட நம்முடைய சுற்றத்தாரை; நின்னையன்று; பின்னை இக்காமநோய் பொறுக்கலாம் அளவையுடைத்தன்றி மிகுமாயிற் பொன்னாற்செய்த குழையினையுடையாய்! யான் இங்ஙனம் வருந்துகின்றநிலைமையைப் போக்கி இவ்வூரின் மன்றத்தின்கண்ணே மடலையேறி நீ எய்துவதொரு பழியை யான் உனக்கு நிறுத்துவேன்போலே இராநின்றேன், நீ அதனை அறி; எ-று.

இது சொல்லெதிர்பெறான் சொல்லியின்புற்றது.

அவளுந் தமருந் தீங்குசெய்தாராக அவளொடு தீங்கைப் புணர்த்துந் தான் ஏதஞ்செய்யாது உயிர்கொடுத்தானாகத் தன்னொடு நன்மையைப் புணர்த்துங் கூறியவாறு காண்க.

அவன் இங்ஙனம் மிகுதிகூறுவான் மடலேறுவேன்போல்வலென ஐயுற்றுக்கூறினான்.

இதனாற் றலைவற்கு அசைவென்னும் உவகை பிறந்தது

இஃது ஆறடித்தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் பொருள்பெறாத தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. ()

ருக. தளைநெகிழ் பிணிநிவந்த பாசடைத் தாமரை
முளைநிமிர்ந் தவைபோலு முத்துக்கோ லவிர்தொடி
யடுக்கநா றலர்காந்த ணுண்ணேர்தண் ணேருருவிற்
றுடுப்பெனப் புரையுநின் றிரண்டநே ரரிமுன்கைச்
சுடர்விரி வரிவாய தூதையும் பாவையும்
விளையாட வரிப்பெய்த வழுதமை டனைவினை
யாய்சிலம் பெழுந்தார்ப்ப வஞ்சில வியலுநின்
பின்னுவிட் டிருளிய வைம்பால்கண் டென்பால
வென்னைவிட் டிகத்தர விறந்தீவாய் கேளினி;

மருளியான் மருளுற விவனுற்ற தெவனென்னு
மருளிலை யிவட்கென வயலார்நிற் பழிக்குங்கால்
வையெயிற் றவர்நாப்பண் வகையணிப் பொலிந்துநீ
தையினீ ராடிய தவந்தலைப் படுவாயோ;

உருளிழா யொளிவாட விவனுண்ணோ யாதென்னு
மருளிலை யிவட்கென வயலார்நிற் பழிக்குங்காற்
பொய்தல மகளையாய்ப் பிறர்மனைப் பாடிநீ
யெய்திய பலர்க்கீத்த பயம்பயக் கிற்பதோ;

ஆய்தொடி யைதுயிர்த் திவனுண்ணோ யாதென்னு
நோயிலை யிவட்கென நொதுமலர் பழிக்குங்காற்
சிறுமுத் தனைப்பேணிச் சிறுசோறு மடுத்துநீ
நறுநுத லவரொடு நக்கதுநன் கியைவதோ;

எனவாங்கு,

அனையவை யுளையவும் யானினக் குரைத்தநை
யினையநீ செய்ததுத வாயாயிற் சேயிழாய்
செய்ததன் பயம்பற்று விடாது
நயம்பற்று விடினில்லை நசைஇயோர் திறத்தே.

இஃது இரந்துகுறையுற்றுப் பின்னின்ற தலைவன் ஆற்றுறா த் தலைவியைநோக்கி இங்ஙனம் வருத்துவையாயின் நீ செய் தவம் இன்றாமெனக் கூறியது.

(இ - ள்.) தளைநெகிழ் * * * கேளினி—எ-து, முறுக்கு அவிழ்ந்ததும் அரும்புகள் நீருக்குமேலே ஓங்கின பசிய இலையினையுடையதுமான தாமரையினது வளையம் வளர்ந்தவையிற்றையொக்கும் முத்தை அழுத்திச்செய்த திரட்சியையுடைய விளங்குகின்ற தொடியினையுடைய அடுக்கமெல்லாம் நாறுகின்ற கூரிய அழகினையுடைத்தாகிய அலர்களையுடைய காந்தளினது குளிர்ந்த எழுச்சியையுடைத்தாகிய வடிவினையுடைய துடிப்பென்று கூறும்படியாக ஒக்குந் திரண்ட தம்மில் இணையொத்த மெல்லிய முன்கையினாலே இங்குலிகம் எழுதின ஒளிவிரிந்த தொழில்களையுடையவாகிய வாய்களையுடைய மரத்தாற்செய்த சிறுபானையாலும் பாவையாலும் விளையாடுதற்கு உள்ளிடுமணியிட்ட அழகமைந்த புனைந்த தொழில்களையுடைய அழகிய சிலம்புகள் மிக ஆரவாரிப்ப அழகினையுடைய சில அடியிடாநடக்கும் நின்னுடைய இளமை நீங்குதலாற் பின்னுதல் விட்டு இருண்ட ஐம்பாலைக் கண்டு என்னிடத்துண்டாகிய அறிவுமுதலியன என்னைவிட்டுப் போம்படியாகப் போகின்றவளே! யான் கூறுகின்றதனை இப்பொழுது கேள்; எ - று.

தளைநெகிழ்தாமரை, பிணிநிவந்தபாசடைத்தாமரை, என்க.

மருளியான் * * * படுவாயோ—எ-து, யான் மயக்கமுறுகையினாலே அதுகண்டு தானும் மருண்டு இவனுற்றநோய் யாதுதானென்று கேட்கும் அருள் இவட்கு இல்லையென்று யான் கூற அது கேட்டு அயலார் நின்னைப் பழிக்கும் அளவிற் கூரிய எயிற்றினையுடைய இளையமகளிர்க்கு நடுவே வகுப்புடைய கோலத்தாலே பொலிவுபெற்று நீ தைத்திங்களில் நீராடிய நோன்பின் பயனைப் பெறுவையோ? பெறாய்காண்; எ - று.

உருளிழாய் * * * கிற்பதோ—எ-து, தலையிற் கிடந்து அசையுந் தலைப்பாளையையுடையவளே! ஒளிகெடும்படி இவன்மனத்தில் உண்டாகிய நோய் யாதென்று கேட்கும் அருள் இவட்கு இல்லையென்று யான் கூற அது கேட்டு அயலார் நின்னைப் பழிக்கும் அளவில் நோன்பாகிய விளையாட்டினையுடைய மகளாந்தன்மையையுடையையாய்ப் பிறர் மனையின்கண்ணே ஐயமேற்றுப் பாடி நீ ஆண்டுப்பெற்றவையிற்றைப் பிறர்க்குக் கொடுத்ததனாலுள்ள பயன் நினக்குப் பயன் தருவதொன்றோ? தாராதுகாண்; எ - று.

பொய்தல, அகரஞ் செய்யுள் விகாரம்.

ஆய்தொடி * * * கிளையவதோ—எ-து, ஆராய்ந்திட்ட தொடியினையுடையாய்! நீதான் ஐதாக உயிர்த்து இவன்மனத்திலுண்டாகிய நோய் யாதென்று கேட்கும் நோய் இவட்கு இல்லையென்று யான் கூற அதுகேட்டு அயலார் நின்னைபழிக்கும் அளவிற் சிறிய குழமகனைப் பேணி வளர்த்து அவனுக்கு வேறொருத்தியுடைய பெண்மனையைக் கோடற்குச் சிறுசோற்றைச் சமைத்து ஆயத்திற்கு இட்டு நீ நறிய நுதலையுடைய மகளிரோடே மகிழ்ந்த நோன்பின் பயன் நினக்கு வந்துபொருந்துமோ? பொருந்தாதுகாண்; எ - று.

எனவாங்கு—எ-து, என்று; எ-று. ஆங்கு, அசை.

அனையவை * * * திறத்தே—எ-து, நீ நெஞ்சுளையவும் யான் நினக்குக் கூறியது செயிழாய்! நின்னை நச்சினோர் திறத்தே வருந்தும்படி நீ செய்த கொடுமைக்கு நீ ஓர் உதவிசெய்யாயாயின் நீ செய்த அத்தீங்கினாலுள்ள பயன் நின்னைப் பற்றுதல்விடாது, அதுவேயுமன்றி நீ அருளைப் பற்றுவிடுவையாயின் நினக்கு அனையவை பயன் தருதலில்லை; எ - று.

நச்சினோனெனத் தன்னைப் பிறர்போற் கூறினான். நயம், அருள். அனையவையென்றது, தைநீராடல் முதலியவற்றை.

இதனாற் றலைவற்கு இழிவுபிறந்தது; தலைவிக்குச் சூழ்ச்சி பிறந்தது.

இஃது ஒன்பதடித் தரவும் நான்கடித்தாழிசையும் தனிச்சொல்லும் நான்கடிச்சுரிதகமும் பெற்ற ஒத்தாழிசைக்கலி. (உ௩.)

௬0. சுணங்கணி வனமுலைச் சுடர்கொண்ட நறுநுதன்
மணங்கமழ் நறுங்கோதை மாரியீ ழிருங்கூந்த
லுணங்கெழி லொண்டித்தி நுழைநொசி மடமருங்குல்
வணங்கிறை வரிமுன்கை மயிலியன் மடநல்லாய்;

கண்ணார்ந்த நலத்தாரைக் கதுமெனக் கண்டவர்க்
குண்ணின்ற நோய்மிக வுயிரெஞ்சு துயர்செய்தல்
பெண்ணன்று புனையிழா யெனக்கூறித் தொழூஉந்
தொழூதே, கண்ணுநீ ராக நடுங்கின னின்னகா
யென்செய்தான் கொல்லோ விஃதொத்தன் றன்கட்

பொருகளி றன்ன தகைசாம்பி யுள்ளு
ளுருகுவான் போலு முடைந்து;

தெருவின்கண், காரண மின்றிக் கலங்குவார்க் கண்டுநீ
வாரண வாசிப் பதம்பெயர்த லேதில
நீநின்மேற் கொள்வ தெவன்;

அலர்முலை யாயிழை நல்லாய் கதுமெனப்
பேரம ருண்கணென் றோழி யுறீஇய
வாரஞ ரெவ்வ முயிர்வாங்கு
மற்றிந்நோய் தீரு மருந்தருளா யொண்டொடீ;

நின்முகங் காணு மருந்தினே னென்னுமா
னின்முகந் தான்பெறி னல்லது கொன்னே
மருந்து பிறிதியாது மில்லேற் றிருந்திழா
யென்செய்வாங் கொல்லினி நாம்;

பொன்செய்வாம்,

ஆறு விலங்கித் தெருவின்க ணின்றொருவன்
கூறுஞ்சொல் வாயெனக் கொண்டதன் பண்புணராந்
தேற லெளிதென்பா நாம்;

ஒருவன், சாமா றெளிதென்பா மற்று;

சிறிதாங்கே, மாணலூ ரம்ப லலரி னலர்கென,
நாணு நிறையு நயப்பில பிறப்பிலி
பூணாக நோக்கி யிமையா னயந்துநங்
கேண்மை விருப்புற் றவனை யெதிர்நின்று
நாணடப் பெயர்த்த நயவர வின்றே.

இது தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி தலைமகளோடு உறழ்ந்து அவனது குறைநயப்பக் கூறியது.

(இ - ள்.) சுணங்கணி * * * மடநல்லாய்—எ-து, சுணங்கு அணிந்த அழகிய முலையினையும் பிறையின் தன்மையையுக்கொண்ட

நறிய நுதலினையும் நறிய மாலையினையுடைய மணம் நாறுகின்ற மழை விரும்புங் கரிய கூந்தலினையும் கூரிய அழகுபெற்ற ஒளிபொருந்திய இத்தியினையும் நோக்கினோர் கண் சென்று நுழைந்துபார்க்கும் நுண்மையாலே அவர்க்கு அறியாமையைக் கொடுக்கும் மருங்குலையும் வணங்குகின்ற இறையினையுடைய வளையணிந்த முன்கையினையும் மயில்போன்ற சாயலையுமுடைய மடப்பத்தையுடையவளே ; எ-று.

கண்ணார்ந்த * * * முடைந்து—எ-து, இனிய நகையினையுடையாய்! நின்னைநோக்கித் தொழூஉந்; தொழுதபின், புனையிழாய்! என்னைநோக்கி, உலகத்திற் கண்ணுக்கு நிறைந்த நலத்தினையுடைய மகளிரைக் கண்டவர்களுக்கு உண்ணின்ற காமநோய் மிகும்படி சுடுக உயிர்போந் துயரைச்செய்தல் அவர்க்குப் பெண்டன்மையன்றெனக் கூறிக் கண்ணும் உருகநின்று நடுங்கினான்; நடுங்கி இவனொருத்தன் தன்னிடத்துப் பொருகின்ற களிற்றையொத்த தன்மைகெட்டு மனமுடைந்து உள்ளேயுள்ளே உருகுவான்போலே இராநின்றான்; இவன் ஈண்டு வந்து என்னகாரியஞ்செய்தான்கொலென்றாள்; எ-று.

ஒருத்தனென்பது இடைக்குறைந்துநின்றது.

தெருவின்கண் * * * தெவன்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி நீ நம்மாற் றமக்கு நிகழ்ந்ததோர் காரணமின்றியிலே தெருவின்கட் கலங்குவார் சிலரைக் கண்டு நினக்கு ஏதிலவாயிருப்பனவற்றை நீ நின்மேல் ஏறட்டுக்கொள்கின்றதன்மை வாரணவாசியிலுள்ளார் பெறும் அருளுடைமையாகிய பதத்தை நீ நின்னிடத்தே ஏறட்டுக் கோடல்காண்; இது நமக்கு என்னாய் விளையும்? எ-று.

பிறர்வருத்தந் தம்வருத்தமாகக் கொண்டு ஒழுகுவதனை வாரணவாசியென்னும் ஊரிலுள்ளார் பதமென்றாள்.

இது "கூறியவாயில்கொள்ளாக்காலைத்" தலைவிகூறியது.

அலர்முலை * * *.நாம்—எ-து, அதுகேட்ட தோழி அடிபரந்த முலையினையும் ஆராய்ந்த பூணினையுமுடைய நல்லாய்! பெரிய அமர்த்த உண்கண்ணினையுடைய என் தோழி உறுத்தின பொறுத்தற்கரிய மனக்கவர்ச்சியைச் செய்யும் வருத்தங் கதுமென உயிரைவாங்கும்; அஃது உயிரைவாங்காதபடி ஒண்டொடீ! பின்னை இந்நோய் தீர்த்தற்குக் காரணமான மருந்தை அருளாய்; அம்மருந்துதான் மிகவும் அரிதன்று; நின்முகங்காண்டல்காரணமாக அதன்காரியமாகப் பிற

ந்த அருளை மருந்தாகற்றன்மையாக உடையேனென்று கூறுகின்றான்; ஆதலால் அவன்றான் நின்முகத்தை இக்காலத்தே பெறின் அது மருந்தாவதல்லது வேறு சிறிதும் மருந்தில்லையாயிருக்குமாயிற் றிருந்திழாய் இனி நாம் என்செய்யக்கடவேமென்றாள்; எ-று.

நின்முகங்காணுமருந்தினேனென்றது தலைவியைக்கருதி. மற்று வினைமாற்று. கொன் காலமுணர்த்திற்று. கொல், ஐயம்.

பொன்செய்வாம் * * * நாம்—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி பொன்செய்வாம் என்று நகைக்குறிப்புக் கூறிப் பின்னும் உலகவொழுக்கத்தைத் தப்பி ஒருவன் தெருவின்கண் நின்று கூறுங் கூற்றை உண்மையென்றுகொண்டு அதன் உண்மையை உணராமாய் நாம் அதனைத் தெளிதல் எளிதென்று சொல்லக்கடவேமென்றாள்; எ-று.

நாமென்றது உயர்த்துக்கூறியது. உளப்பாடுமோம். மேலே என்பாம் என்பதும் அது. பொன்செய்வாமென்றதன் அமைதி * "இசைதிரிந்து" என்னும் பொருளியற் சூத்திரத்துக் கூறினும்.

ஒருவன் * * * மற்று—எ-து, அதுகேட்ட தோழி பின்னை நின்கருத்து இதுவாயின் ஒருவன் சாந்தன்மை எளிதென்று கூறக்கடவேமென்றான்; எ-று.

சிறிதாங்கே * * * வின்றே—எ-து, அதுகேட்ட தலைவி மாட்சிமைப்படாத இவ்வூரில் அம்பலின் அலரினாலே அலர்வதாகவென்று கருதி நாணையும் நிறையையும் விரும்புதலில்லாத குடிப்பிறப்பிற்கு உரிய ஒழுக்கநெஞ்சு இல்லாதவனுக்கு அவன் இறந்துபடுமென்று கூறுகின்ற அத்தன்மையே மிக இன்று காணென்றாள். அதுகேட்ட தோழி நின் பூணாகத்திற் புணர்ச்சியை மனத்தாற் கருதி இரவுந் துயில்கொள்ளானாய் நங் கேண்மையை நயந்து விருப்புற்றவனை நாண் அடுகையினாலே எதிர்நின்று மீட்ட நயப்பாடு வருதலின் அதற்குத்தக்கது அறிவாயென்றாள்; எ-று.

† "சினனே பேதைமை நிம்பிரி நல்குர - வனைநால் வகையுஞ் சிறப்பொடு வருமே" என்பதனான் 'நாணு நிறையு நயப்பில பிறப்பிலி' எனச் சினம்பற்றி வரினும் அஃது அவன் காதலைச் சிறப்பித்துவருதலின் அமைந்தது. பிறப்பிலி பெயர்மாத்திரையாய் இல்லாதவென்

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௪-ம் சூத்.
† ,, ,, ,, 51 சூத்ரம் ,, அ. 245

னும் பெயரெச்சமறைக்கு முடிவாய்நின்றது. பிறப்பிலிக்கு ஆங்கே சிறிதென மாறிப் பொருளுரைக்க.

ஆங்கேயென்ற ஏகாரந் தேற்றம்.

* "உயர்மொழிக் குரிய வுறழுங் கிளவி" என்றதனாற் றலைவி உறழ்ந்துகூறினள்.

இதனாற் றலைவிக்கு விருப்பமுற்று நினைத்தல் பிறந்தது.

இது தரவுந் தனிவிரவி ஐஞ்சீரடியும் வந்த நெடுவெண்பாட்டும் ஐஞ்சீர் அடுக்கிய குறுவெண்பாட்டும் †இடையே முச்சீரடிவந்த கொச்சகமும் வெண்பாவுந் தனிச்சொல்லுங் குறுவெண்பாட்டும் ஓரடியானென்றும் ஐஞ்சீரடி வந்த போக்கிலக்கணமில்லா நிலைமண்டில வாசிரியச்சுரிதகமும் பெற்றுவந்த உறழ்கலி. ‡ "மண்டிலங் குட்டமென்றிவை யிரண்டுஞ் - செந்தூக் கியல வென்மனார் புலவர்" என்பதனான் மண்டிலங்கொள்க. (௨௪)

௬௧. எல்லாவிஃதொத்தனென்பெறான்கேட்டைக்காண்
செல்வங் கடைகொளச் சாஅய்ச் சான்றவ
ரல்லல் களைதக்க கேளி ருழைச்சென்று
சொல்லுத லுற்றுரைக் கல்லா தவர்போலப்
பல்லூழ் பெயர்ந்தென்னை நோக்குமற் றியானோக்கின்
மெல்ல விறைஞ்சுந் தலை;

எல்லாநீ, முனர்த்தானென்றுகுறித்தாய்போற்காட்டினை
பின்னின் விடாஅ நிழற்போ றிரிதருவா
யென்னீ பெறாத திதென்;

சொல்லின், மறாதீவான் மன்னோ விவள்;

செறாஅது, ஈத லிரந்தார்க்கொன் றாற்றாது வாழ்தலிற்
சாதலுங் கூடுமோ மற்று;

---

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், பொருளியல், ௪௪ - ம் சூத்.

† "ஆரெரு செவ்வ முயிர்வாக்கு மற்றிச்சேய் - நிரை மருந்தரு ளாய்." எனவும், "ஒண்டொடீ, மின்முகக் கானு மருந்தினே னென்றுமால்" எனவும் அடிவகுப்பின் இரண்டும் வெண்பாவாம். பொன்செய்ஞ்சம் ஐஞ்சீராகச் சிறிதாய்கே தனிச்சொலெனினும் அமையும்.

‡ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், ௪௪௪ - ம் சூத்.

இவடந்தை, காதலின் யார்க்குங் கொடுக்கும் விழுப்பொ
யாதுநீ வேண்டி யது; [ருள்

பேதாய், பொருள்வேண்டும் புன்கண்மை யீண்டில்லை
மருளி மடநோக்கி னின்றோழி யென்னை [யாழ
யருளியல் வேண்டுவல் யான்;

அன்னையோ, மண்டமரட்டகளிறன்னான்றன்னையொரு
பெண்டி ரருளக் கிடந்த தெவன்கொலோ;

ஒண்டொடீ, நாணிலன் மன்ற விவன்;

ஆயின் ஏஎ,

பல்லார்கக் கெள்ளப் படுமடன் மாவேறி
மல்லலூ ராங்கட் படுமே நறுநுத
னல்காள்கண் மாறி விடினெனச் செல்வானு
மெள்ளி நகினும் வரூஉ மிடையிடைக்
கள்வர்போ னோக்கினு நோக்குங் குறித்தது
கொள்ளாது போகாக் குணனுடைய னெந்தைதன்
னுள்ளங் குறைபடா வாறு.

இது தலைமகற்குக் குறைநேர்ந்த தோழி அவனோடு உறழ்ந்து சொல்லி அவனது நீக்கத்துக்கண் அவன்குறைமறுமைக்கு ஏற்பன சொல்லித் தலைமகளைக் குறைநயப்பித்தது.

(இ-ள்.) எல்லா * * * தலை—எ-து, ஏடீ! இவனெனக்குத்தன் என்குறைபெறாதவன்? இவன் கேட்டைப் பாராய்; அறிவுடையோர் தம்முடைய செல்வம் முடிவை அடைகையினாலே மிடித்துத் தம்முடைய வருத்தத்தைக் களைதல் தக்க உறவானவரிடத்தே சென்று தங் குறையை அவர்க்கு வாய்விட்டுச் சொல்லத்தொடங்கிப் பின்னை அதனை முடியச் சொல்லமாட்டாதிருப்பாரைப்போலத் தான் கூறக்கருதியதனைக் கைவிட்டு என்னைப் பலமுறையாகப் பார்க்கும்; பின்யான் தன்னைப்பார்க்கின் தான் மெத்தெனத் தலையிறைஞ்சிநிற்கும்; எ-று.

இது தலைவன் தம்மிடத்து வருகின்றமைகண்டு தலைவிக்குக்கூறிப், பின்னர் அவனெதிர்சென்று அவனை நோக்கிக் கூறுகின்றாள்.